Delate II of Real Basis 1983 @352 18

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්යාඩ)

නිල වාර්තාව

(අගෝධිත පීටපත)

අන්තර්ගත පුධාන කරුණු

පුශ්නවලට වාචික පිළිතුරු විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1983 [හත්වන වෙන් කළ දිනය] :

දෙවන වර කියවීම—විවාදය අවසන් කරන ලදී පනත් කෙටුම්පත පූර්ණ පාර්ලිමේන්තු කාරක සභාවකට පවරන ලදී AL MICHES CHA

Difference and All

\$c66 ලැකම්වේරීය

රුලේදයි ඉළු

(decide , editos)

අන්තර්ගත පුධාන කරුණු

30 30 mili 6 696m mg

රිටේවන් පනුත් කෙල්වෙන්, 1985 [හන්තෙ වෙන නැත

In this brain and black to reason

retur under mater e telepte mag estatui and

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

அதிகார அறிக்கை (பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

விஞக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் ஒ**துக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1983** [ஒதுக்கப்பட்ட ஏழாம் நாள்]: இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் முடிவுற்றது சட்டமூலம் முழுப்பாராளுமன்றக் குழுவுக்குச் சாட்டப்பட்டது

Volume 22 No. 12 Friday 18th March 1983

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

APPROPRIATION BILL, 1983 [Seventh Allotted Day]:
Second Reading-Debate concluded
Bill committed to a Committee of the Whole Parliament
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ungnyagowng allaungsitasin

(application)

postanie singer and contract of the same o

Argent velocet daris

Segranden andrea Seculari

Hald Hills of Lynnesh, 1868 figuralization appearant, seat,

Decimal of Colon-States appearance

Ordered the Colon of Co

Volume 22 No. 12

Friday Sth March 1989

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSMAR))

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO OUESTIONS

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

2-A 69526-3,200 (85/03)

පාර්ලිමේන්තුව

பாராளுமன்றம்

PARLIAMENT

1983 මාර්තු 18 වන බුහස්පතින්ද

வெள்ளிக்கிழமை 18, மார்ச் 1983

Friday, 18th March 1983

පූ. හා, 10 ව පාර්ලිමේන් තුව රාස් විය. කථානායකතුමා [අල කජ් එම්. අබ්දුල් බාකිර් මාකාර් මහතා] මූලාසනාරුස් විය.

பாராளுமன்றம் மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [அல்ஹாஜ் எம். அப்துல் பாகீர் மாகார்] தலேமை வகித் தார்கள்.

The Parliament met at 10 a.m. MR. SPEAKER [AL HAJ M. ABDUL BAKEER MARKAR] in the Chair.

පුශ්තවලට වාවික පිළිතුරු ක්ලාස්කුලාස්සු කැග්පුන කිකෙයක් ORAL ANSWERS TO OUESTIONS

> தூறி අභාකසලාභින් : රැකියා கேடலோடிப் பயிலுனர்கள் : தொழில் SEAMEN TRAINEES : JOBS

> > 130/83

noolaham.org | aavanaham.org

Sir I will ner

5. ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා (ශාල්ල) (கலாநிதி டபின்யு. தஹநாயக்க—காலி) (Dr. W. Dahanayake – Galle)

වෙළඳ හා නාවුක කටයුතු පිළිබඳ ඇමනිතුමාගෙන් ඇසූ පුශ්නය: (අ) නැව් අහසාසලාභීන් වශයෙන් කී දෙනෙකු පුහුණු කර නිබේද? එසේ පුහුණුව ලත් අය ගෙන් කී දෙනෙකුට තවමන් රැකියා නොදී තිබේද? (ආ) ඔවුනට රැකියා ලබාදෙනුයේ කවදද?

வர்த்தக, கப்பல் போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினு: (அ) கடலோடிப் பயிலுனர்களாகப் பயிற்சிபேற்றவர்கள் எத்தனே பேர்? இதில் எத்தனே பேருக்கு இன்னும் தொழில் கொடுக்கப்படளில்லே? (ஆ) இவர்களுக்கு எப்போது தொழில் வழங்கப்படும்.

asked the Minister of Trade and Shipping: (a) How many have been trained as Seaman Trainees and how many of them have not been given jobs yet? (b) When will they be given jobs?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා (පාර්ලිමේන්තු කට යුතු හා කිඩා ඇමතිතුමා සහ ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ පුධාන සංවිධායකතුමා)

(திரு. எம். வின்சன்ற் பெரோர—பாராளுமன்ற அலுவல் கள், விளேயாட்டுக்கள் அமைச்சரும் பிரதம அரசாங்கக் கொறடாவும்)

(Mr. M. Vincent Perera—Minister of Parliamentary Affairs & Sports and Chief Government Whip)

I answer on behalf of the Minister of Trade and Shipping:

(a) The number of seamen trained by the Ministry නැවන සේව of Trade and Shipping at the Naval and Maritime කරන්නේද? Academy at Trincomalee is 376. This Training මන්ද?

Scheme is to further this Government's policy of providing employment opportunities for our educated youth. These opportunities would enable urban and rural youth from all electorates to find employment on ships traversing the seven seas. It is my intention to induce foreign shipowners to recruit Sri Lankan seamen on a large scale so that this country would be able to earn a considerable amount of foreign excange (like the Philippines) from remittances of money by seamen working abroad. In order to ensure that our seamen meet with accepted international standards of seamanship the trainees are selected from candidates who possess the requisite educational and physical qualifications. Members of Parliament were requested to nominate three candidates with these required qualifications. One candidate is selected from each electorate after an interview and a medical test from among the nominees made by the Members of Parliament. The selected candidates are sent to the Naval and Maritime Academy at Trincomalee in batches for a three months' intensive training course conducted by the Navy in the Engine Room, Saloon, and Deck departments according to their aptitudes. (b) Out of this total of 376 trained seamen, 263 have already been found employment. The number awaiting employment is 113. Of the 113 awaiting employment, 59 are from the batch that passed out in December 1982 and 40 from the batch that passed out in August 1982. It is my intention to provide employment for all these 113 on Sri Lankan or foreign ships where some could earn between US \$ 150 to 300. On account of the present world recession there has been a marked decrease in the number of employment opportunities for Sri Lankans on foreign ships this year.

බී. එච්. එස්. ධර්මසේ න මහතා : නැවන සේ වයෙ<mark>හි</mark> පිහිටුවීම

திரு. பி. எச். எஸ். தர்மசேன : மீள வேலேக்கமர்த்தல் MR. B. H S. DHARMASENA : REINSTATEMENT

131/83

6. ආචාර්ය බබ්ලිව්. දහනායක මහතා (සහැநිதි டபின்யு. தஹநாயக்க) (Dr. W. Dahanayake)

කර්මාන්ත හා විදසා කටයුතු පිළිබද ඇමනිතුමාගෙන් ඇසු පුශ්නය: (අ) ගිංතොට තුනී ලැලි කම්හලේ සේවා අංක 989 හිමි අවුරුදු 18 ක සේවය සහිත කම් කරු බී. එච්. එස්. ධර්මසේන මහතා, 1980 ජූලි මස දින දෙකක් සේවයට හොපැමිණීම නිසා වැරදි සහගත අන දමින් ඔසුව සේවයට නොහැත් බව එතුමා දන් නේද? (ආ) ඔහු අසනිපව සිටි බවට බද්දේගම රෝහලින් නිකුත් කළ වෛදා සහතිකයක් ධර්මසේන මහ මහතා විසින් ඉදිරිපත් කළ බව එතුමා දන්නේද? (ආ) ධර්මසේන මහතා සේවයෙන් පහ කරනු ලැබුවේ මන්ද? (ආ) හින වැටුප් සහිතව ධර්මසේන මහතා නැවත සේවයෙහි පිහිටුවන ලෙස එතුමා නියෝග කරන්නේද? (ඉ) නියෝග නොකරන්නේද? (ඉ) නියෝග නොකරන්නේ නම්, ඒ මන්ද?

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව් දහනායක මහතා]

கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவல்கள் அமைச்சரைக் கேட்ட விஞ: (அ) கித்தோட்டை ஓட்டுப்பலகைத் தொழிற் சாஃயில் 18 வருடங்கள் சேவையாற்றிய கொழிலாளியான திரு. பி. எச். எஸ். தர்மசேன (சேவை இலக்கம் 989) என்ப வருத்கு 1980 ஜூலேயில் இரு தினங்கள் வேலேக்குச் சமுக மளிக்காமையால் முறையற்ற விதத்தில் வேலே மறுக்கப்பட் டுள்ளதை அவர் அறிவரா? (ஆ) கிரு. தர்மசேன தமது கையீனம் குறித்து பத்தேகம் வைத்தியசாலேயினிருந்து வைத் தியச் சான்றிதுற் ஒன்றைச் சமர்ப்பித்துள்ளதை அவர் அறி வரரா? (இ) திரு. தர்மசேன ஏன் நீத்கப்பட்டார்? (ஈ) திரு. தர்மசேணுவைப் பரக்கிச் சம்பளத்துடன் மீன, வேலேயிலமர்த் தைமாறு அவர் தயருசெய்து கட்டின்யிடுவரா? (உ) இன் றேன் என்?

asked the Minister of Industries and Scientific Affairs: (a) Is he aware that Mr. B. H. S. Dharmasena, Labourer, Plywood Factory, Gintota, Service Number 989, who has a service of 18 years, was wrongfully deprived of works when he had been absent for two days in July, 1980? (b) Is he aware that Mr. Dharmasena submitted a medical certificate from the Baddegama hospital for his illness? (c) Why was Mr. Dharmasena discontinued? (d) Will he order Mr. Dharmasena's reinstatement with arrears? (e) If not, why?

කථානායකනුමා

(சபாதாயகர் அவர்கள்) (Mr. Speaker) Question No. 6.

එම්. මින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(திரு எம். கின்சன்ற் பெரோய) (Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Minister of Industries and Scientific Affairs I would like to table the answer as it is a long one.

ණචාර්ය ඩබලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபின்யு, தஹநாயக்க) (Dr. W. Dahanswake)

Tabling the long answer will not help the victim.

එම. මින්සන්ව පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். வின்சன்ற் பெடோகா) (Mr. M. Vincent Perera) That I do not know.

ආචාර්ය ඔබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாறிடு டபின்பு, தஹ்றாவக்க) (Dr. W. Dahanayake)

I have got to look into the answer. Can the Hon. Minister let me know whether Mr. Dharmasena will be reinstated? That is my question (d). If not, why?

එම්. වින්සන්ට පෙරේරා මහතා

(இரு எம். வின்சன்ற் பெரேகா) (Mr. M. Vincent Perera) I will answer relevant questions. (d) No. (e) There was a strike at the Gintota Plywood Factory on 25th July, 1980. Mr. Dharmasena and several others of the Gintota Plywood Factory did not report for duty on 25th July, 1980 and hence according to Public Administration Circular No. 167 of 17th July, 1980, Mr. Dharmasena and others were considered as having vacated their posts. Hence there is no possibility of Mr. Dharmasena being taken back to service.

ආචාර්ය ධබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபின்யு. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Is the Hon. Minister aware that Mr. Dharmasena was not a striker according to the ordinary meaning of the word 'striker'?

එහි. මින්සන්ට පෙරේරා මහතා

(இரு எம். வின்சன்ற் பெரோ) (Mr. M. Vincent Perera) Sir, I will need time to answer that.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்) (Mr. Speaker)

That is a matter of interpretation.

ණචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபின்யு, தஹநாயக்க) (Dr. W. Dahanayake)

Yes, it is a matter of inerpretation. Their interpretation is wrong and the interpretation I gave them is correct.

එම්. වින්සන්ට පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். வின்சன்ற் பெரோர)

(Mr. M. Vincent Perera)

I cannot express an opinion on that.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

You can get it verified from the Minister concerned.

* සභාවේසය මත තබන ලද පිළිතුර: சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட மறுமொழி:

Answer tabled:

(a) I am aware that Mr. B. H. S. Dharmasena, Labourer, Plywood Factory, Gintota, senior member 989, who has a service of 18 years, vacated his post by not reporting for work on 25th and 26th July, 1980. (b) Yes. (c) Please see answer to (a) above. (d) No. (e) There was a strike at the Gintota Plywood Factory on 25th July, 1980. Mr. Dharmasena and several others of the Gintota Plywood Factory did not report for duty on 25 July, 1980 and hence according to Public Administration Circular No. 167 of 17th July, 1980 Mr. Dharmasena and others were considered as having vacated their posts. Hence there is no possibility of Mr. Dharmasena being taken back to service.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ජේ. බබ්ලිව්. එල්. පුණාවතී මෙනෙවිය : විදේශ ඉමන් බලපතුය

செல்வி ஜே. டபிள்யு. எல். புன்னியவதி : கடவுச் சீட்டு MISS J. W. L. PUNNYAWATHIE: PASSPORT

132/83

7. ආචාර්ය ඔබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபிள்யு. தஹநாயக்க) (Dr. W. Dahanayake)

ඇමතිතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය ඇමති තුමාගෙන් ඇසු පුශ්නය: (අ) තල්පේ, ගණිතගේ වත්තෙහි පදිංචි ජේ. ඩබ්ලිව්, එල්, පුණාවති මේනෙවිය 1981 ඔක්තෝබර් මස විදේශ ගමන් බලපතුයක් ඉල් ලා ඇතත් (ඉල්ලුම් පත් අංක 81/ඊ/24225) මෙම පුශ් නය ඉදිරිපත් කරන 1982 ජූලි 10 දින දක්වාම ඇයට විදේශ ගමන් බලපනුයක් නිකුත් කර නැති බව එතුමා දත්තේද? (ආ) උප්පැත්ත සහතිකය වෙනු වට, පහත සඳහන් ලේඛන ඇය විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද බව එතුමා දන්නෝද? (i) පුනිඵල රහිත බව දක් වන විමර්ශන සහතිකයක් ; (ii) පාසල් සහතිකය ; (iii) ඉාම සේවක සහතිකය; (iv) ඇගේ පාරම්පරික පුරවැසිභාවය සනාථ කරන සාම විනිසරු සහනිකයක් : (ආ) අන්කිසි ලියවිල්ලක් ඉදිරිපත් කරන ලෙස ආගෙන් ඉල්ලනු නොලැබූ බව එතුමා දන්නේද? (i) ඇයට වහාම විදේශ ගමන් බලපනුයක් නිකුත් කර වීමටත් ; (ඇ) (ii) අනාගතයේ දී මෙවැනි අනවශා පුමා දයන් වැළැක්වීමටත් එතුමා පියවර ගන්නේද? (ඉ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

அமைச்சரும் பெரதிப் பாதுகாப்பு அமைச்சரும் ஆனவரைக் கேட்ட வினு: (அ) கனிதகேவத்தை தல்பை என்ற மூகவரியி னரும் 81/E/24225 இலக்க விண்ணப்பத்தினருமான செல்வி ஜே. டபிள்யு- எல். புன்னியவதி 1981 அக்தோபரில் கடவுச் செட்டுக்கு விண்ணப்பித்தும் இவ்வினு அனுப்பப்படுவதான 1982 ஜூல் 10 வரை அவருக்குக் கடவுச்சிட்டு வழங்கப்பட வில்லே என்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) பிறப்புச் சான்றி தழுக்குப் பதிலாக (i) பிறந்த திகதியைந் தேடி விண்ணப் பித்து அது கிடைக்கவில்லே என்ற அத்தாட்சிப் பத்திரம்; (ii) பாடசாலேச் சான்றிதழ்; (iii) கொம சேவகரின் சான்றி தழ்; (iv) வம்சாவழிப் பிரசை என்ற சமாதான நீதிவான் சான்றிதழ் ஆகிய ஆவணங்களே அவர் சமர்ப்பித்தார் என் பதை அவர் அறிவாரா? (இ) வேறு ஆவணம் எதனேயும் சமர்ப்பிக்கும்படி இவரிடம் கேட்கவில்லே என்பதை அவர் அறிவாரா? (ஈ) (i) இவருக்கு உடனடியாக கடவுச்செட்டு கொடுபடச் செய்யவும் (ii) எதிர்காலத்தில் இந்த மட்டற்ற தாமதத்தைத் தவிர்க்கவும் நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (உ) இல்லேயேல், ஏன்?

asked the Minister and Deputy Minister of Defence: (a) Is he aware that Miss J. W. L. Punnyawathie of Ganithagewatte, Talpe, who applied for a passport in October, 1981, application No. 81/E/24225, has not been issued a passport up to 10th July, 1982, which is the date this question was sent up? (b) Is he aware that in lieu of the birth certificate, she produced the following documents:-(i) the search certificate with a nil result; (ii) the school certificate; (iii) the Grama Sevaka certificate; (iv) a J.P. certificate testifying to her citizenship by descent? (c) Is he aware that she was not asked to produced any other document? (d) Will he take steps (i) to cause the issue of a passport to her at once; (ii) to avoid such inordinate delays in the future? (e) If not, why?

ට්. බි. වේරපිටිය මහතා (ඇමතිතුමා සහ ආරක්**ෂ**ක නියෝජන ඇමතිතුමා)

(கிரு. சீ. பி. வேரப்பிற்றிய—அமைச்சரும் பாதுகாப்புப் போதி அமைச்சரும்)

(Mr. T. B. Werapitiya-Minister and Deputy Minister of Defence)

(a) Yes. (b) Yes. (c) Yes-The applicant had been summoned for an interview but she had failed to turn up. (d) (i) Passport was posted to her on 28.7.82. (ii) Steps are being taken to avoid delays. (e) Does not arise.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபின்யு. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

I thank the Hon. Deputy Minister for the action taken, but there is a lot more to be done to prevent harassment of very ordinary people who apply for passports.

වි. බී. වේරපිටිය මහතා

(திரு. ரீ. பி. வேரப்பிற்றிய)

(Mr. T. B. Werapitiya)

I have already discussed with him how to avoid delays and he was quite satisfied with that.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்) (Mr. Speaker)

He does not want to make that public!

වී. බී. වේරපිටිය මහතා

(திரு. ரீ. பி. வோப்பேற்றிய) (Mr. T. B. Werapitiya) Yes.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்) (Mr. Speaker) Question No. 1.

එම්. වින්සන් ට පෙරේරා මහතා 📉 📉 💮

(திரு எம். வின்சன்ற் பெரேசா)

(Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Prime Minister and Minister of Local Government, Housing and Construction and Minister of Highways, I ask for three months' time to answer this Ouestion.

පුන්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝෂ කරන ලදී. வினுவை மற்றெரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கட்டனேயிட!! 111.1.51.

Question ordered to stand down.

පාර්ලිමේන්තු පරිපාලන සංකීර්ණය: අස්ථානශත ශොවීනට කරුණාසහශත ශෙවීම්

பாரளுமன்ற நிர்வாகக் கூடல்: பாடுக்கப்பட்ட பயிர்ச் செய்கை யாளருக்குத் தண்ணளிக் கோடுப்பனவுகள்

PARLIAMENTARY ADMINISTRATIVE COMPLEX: IN-GRATIA PAYMENTS TO DISPLACED CULTIVATORS

24/83

2. මෛතීපාල සේනානායක මහතා (මැදවච්චිය) (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩ මහතා වෙනුවට)

(திரு. மைத்திரிபால சேஞநாயக்க—திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக் கொடி சார்பாக)

(Mr. Maithripala Senanayeke—Medawachchiya—on behalf of Mr. Lakshman Jayakody)

අශාමාතාතුමා සහ පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ඇමතිතුමා සහ මහාමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා ගෙන් ඇසු පුශ්නය: (අ) කෝට්ටේ ශී ජයවර්ධන පුර පාර්ලිමේන්තු සහ පරිපාලන සංකීර්ණය ඉදිකිරීම හේතු කොටගෙන පාඩු සිදුවීම නිසා කරුණා සහගත ගෙවීම් දිය සුතුවූ ගොවීන්ගේ නම් සහ ලිපිනයන් එතුමා සභාගත කරන්නේද? (ආ) ඒ එක් එක් අයට ගෙවිය යුතු වන මුදල එතුමා පුකාශ කරන්නේද? (ආ) පුකාශ නොකරන්නේ නම්. ඒ මන්ද?

பிரதம அமைச்சரும், உள்ளூராட்கி, வீடமைப்பு நிர்மாண அமைச்சரும், பெருவீ திகள் அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட விடு: (அ) கோட்டே ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுரத்தில் பாராளுமன்ற நிர்வாகக் கூடல் நிர்மாணிக்கப்பட்டதளுல் பரதிக்கப்பட்டவர் களென்ற முறையில் தண்ணளிப்புக்கொடுப்பனவுக்கு உரித் துடைய பயிர்ச்செய்கையாளர்களின் பெயரையும் முகவரியையும் அவர் சமர்ப்பிப்பாரா? (ஆ) இவர்கள் ஒவ்வொருவருக் கும் கொடுபட வேண்டிய தொகையை அவர் கூறுவரார? (இ)

asked the Prime Minister and Minister of Local Government, Housing and Construction and Minister of Highways: (a) will he table the names and addresses of those cultivators to whom ex-gratia payments are due as they were affected by the construction of the Parliamentary Administrative Complex at Sri Jayawardhanapura, Kotte? (b) Will he state the amounts due to each one of them? (c) If not, why?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(இரு. எம். வின்சன்ற் பெரோர்) (Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Prime Minister and Minister of Local Government, Housing and Construction and Minister of Highways:

(a) Yes; The list of names and addresses is tabled.*
(b) Yes: The amounts are indicated against each of the names in the list tabled.*
(c) Does not arise in view of the above.

අස්ථානශත කවුනායක ආයෝජන සංවර්ධන කලාපය : සමාගම් මේ අධාක් ෂවරු

> கட்டு நாயக்க முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயம் : கம்பனிப் பணிப்பாளர்கள்

KATUNAYAKE INVESTMENT PROMOTION ZONE: DIRECTORS OF COMPANIES

34/83

3. මෛතීපාල සේ නානායක මහතා—(ලක්ෂ්මන් ජය කොඩි මහතා වෙනුවට)

(இரு. மைத்திரிபால சேஞநாயக்க—திரு. லக்ஷ்மன் <mark>ஜயக்</mark> கொடி சார்பாக)

(Mr. Maithripala Senanayeke—on behalf of Mr. Lakshman Jayakody)

අගුාමාතාෘතුමා සහ පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ඇමතිතුමා සහ මහාමාර්ග කටයුතු පිළිබද ඇමනිතුමා ගෙන් ඇසු පුශ්නය: (අ) අත්තනගල්ල පාර්ලිමේන්තු මන් නීතුමා විසින් අසන්නට යෙදුණු අංක 235/82(2) දරන ළශ්නයට පිළිතුරු දුන් පරිදි, කවුනායක ආයෝ ජන සංචර්ධන කලාපයෙන් අක්කර 148, පර්චස් 03 ක බිම් පුමාණයක් බද්දට ගෙන ඇති වනපාර 61 හි, සිය යට 50 කට වැඩි විදේශ කොටස් පුමාණයක් හිමි සමාශම් වල අධාක් ෂවරුන්ගේ නම් එතුමා සභාගත කරන් නේද? (ආ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද? (ඇ) නේ, රබර්, පොල්, මැණික් හා අනෙකුත් අපනයනයන් හා අමුදුවා උපයෝගී කරගන්නා මෙම ආයතන, ශී ලංකා ර්ජ්යට ගෙවිය යුතු නියමිත අපනයන බදු ගෙවන්නේ ද යන්න එතුමා දන්වන්නේද? (ඇ) 51% කට වැඩි විදේශ හිමිකම් ඇති මෙම සමාගම් වලට, ශුී ලංකාවේ මුඵ රෙදිපිළි අපනයන පංගුවෙන් ලබාදී ඇති රෙදිපිළි පංගුවේ පමාණය එතුමා දන්වත්තේද? (ඉ) තොඑසේ නම්, ඒ මන්ද? (ඊ) ඉහත (අ) හි සඳහන් වකපාර 61 අතුරින්, විදේශ හිමිකම 50% කට අඩු සමාගම්වල අධාන් අවරුන්ගේ නම් එතුමා සඳහන් කරන්නේද? (උ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

போதம் அமைச்சரும் உள்ளூராட்சி, விடமைப்பு நிருமாண அமைச்சரும் பெருவீதிகள் அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட விரை: (அ) அத்தனகலே பாராளுமன்ற உறப்பினர் கேட்ட 235/82 (2) இலக்க வினுவிற்கு அளித்த விடையில் கூறிய வாறுன கட்டுநாயக்கா முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு வலயத்தி அள்ள 61 கொழின்முயற்சிகளில் 50% க்கு மேற்பட்ட அ**ந்**றி**ல** மூலதனப் பங்குகளேக் கொண்ட கம்பனிகளினது பணிப்பாளர் களில் 148 ஏக்கர் 09 பேர்ச் காணியைக் குத்தகைக்கெடுத்த வர்களின் பெயர்களேச் சமர்ப்பிப்பாரா? (ஆ) இல்வேயேல் ஏன்? (இ) தேமிலே இறப்பர், தெங்கு இரத்தினக்கல் பிற ஏற்றும் பொருட்கள் மூலப் பொருட்கள் ஆகியவற்றையும் பாவிக்கும் இக்கம்பனிகள் உரிய ஏற்றுமதித் தீர்வைகளே இலங்கை அரசாங்கத்துக்குச் செலுத்துகின்றனவா என்ப தைச் சபைக்குத் தெரிவிப்பாரா? (ஈ) 51% க்கு மேற்பட்ட அந்திய உடைமை கொண்ட இந்தக் கம்பனிகளுக்கு இலங் கைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அனுமதிப் பங்கில் ஒதுக்கப்பட்ட புடைவையின் அனுமதிப் பங்கைக் கூறுவாசா? (உ) இல்ல யேல் ஏன்? (ஊ) மேலே (அ) பகுதியின் கூறப்பட்ட 61 தொழின்முயற்சிகளுள் அந்நிய உடைமை 50% க்கும் குறை வாக இருக்கும் கம்பனிகளின் பணிப்பாளர்களது பெயர்களேக் கூறுவாரா? (ஏ) இல்ஃபெல். என்?

^{*} හැන් සාව කාර්යාලයේ ඇත.

^{*} ஹன்சாட் அலுவலகத் நில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

^{*}Filed in Hansard Office.

asked the Prime Minister and Minister of Local Government, Housing and Construction and Minister of Highways: (a) Will he table the names of the directors of companies where the foreign shareholding is over 50 per cent in the 61 enterprises in the Katunayake Investment Promotion Zone who have obtained 148 acres 03 perches as lease as answered to question No. 235/82 (2) asked by the MP for Attanagalla? (b) If not, why? (c) Will he inform the House whether these companies using tea, rubber, coconut, gems and other exports and raw material pay the due export duties to the Government of Sri Lanka? (d) Will he state the quantum of textile quota out of Sri Lanka country quota given to these companies who have over 51 per cent foreign ownership? (e) If not why? (f) Will he give the names of the Directors of the companies where the foreign ownership is lower than 50 per cent out of the 51 enterprises as mentioned in (a) above? (g) If not, why?

එම්. වින්සන්ට පෙරේරා මහතා (திரு. எம். வின்சன்ற் பெசேரா) (Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Prime Minister and Minister of Local Government, Housing and Construction and Minister of Highways, I answer.

(a) No. (b) The Commission is obliged to maintain secrecy under the Agreements. (c) One enterprise exporting packeted and bagged tea pays export duty on, tea. (d) No. (e) Country quota under negotiation. (f) No. (g) Commission is obliged to maintain secrecy under the Agreement.

බි. පේමලතා මහත්මිය : විශේෂ පාරිතෝෂිකයක් திருமதி பீ. பிரேமலதா : விசேட பணிக்கொடை MRS. B. PREMALATHA: SPECIAL GRATUITY

82/83

4. මෛනීපාල සේ නානායක මහතා (සරන් මන්තෙව වුවෙගම මහතා—කලවාන—වෙනුවට)

(திரு. மைத்திரிபால சேனுதாயக்க—திரு, சரத் முத்தெட்டு வெகம்-கல்வான சார்பாக)

Maithripala Senanaveke-on behalf Mr. Sarath Muttetuwegama-Kalawana)

ඉඩම් හා ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමා සහ මහවැලි සංවර්ධනය පිළිබද ඇමතිතුමාගෙන් ඇසු පුශ්නය : (අ) (i) අනුරාධපුර ඉඩම් කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන් තුවේ සනිපැරණක කම්කරුවෙකු රාජකාරියෙහි නිරතව සිටියදී 82. 03. 30 දින මිය ගිය බවත් ; (ii) විශේෂ පාරිතෝෂික යක් ගෙවීම සඳහා මරණ සහතිකය හා ගාමසේවක සහ තිකය ඉදිරිපත් කරන ලෙස ඉඩම් කොමසාරිස් විසින් ඔහුගේ අංක ආ/4/ස/ක/9 හා 1982, 05, 03 දින දරන ලිපියෙන් මියගිය අයගේ බ්රිද වන කලවාන, දෙල්ගොඩ කොළනියේ බී. පුේමලතා මහත්මිය වෙත දුන්වා යවන ලද බවත් ; (iii) පේමලතා මහත්මිය විසින් මෙම ලිය

කියවිලි 1982, 06, 07 දින අනුරාධපුර සහකාර ඉඩම් කොම සාරිස් වෙත භාර දෙන ලද බවත් ; (iv) ආයට හිමි කවර හෝ ගෙවීමක් පිළිබදව එතෙක් ඇයට කිසිදු දැනුම්දීමක් කර නැති බවත් ; එතුමා දන්නේද? (ආ) මේ මුදල වහාම ගෙවන ලෙස එතුමා නියෝග කරන් නේද? (ඇ) එසේ නම්, ඒ කවදාද? (ඇ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

🌲 - காணி, காணி அபிவிருத்தி, அமைச்சரும் மகாவலி அபி விருத்தி அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட விரை: (அ) (i) அன ராதபுரம் காணி ஆணேயாளர் திணேக்களத்தைச் சேர்ந்த சுத்திகரிப்புத் தொழிலாளி 30.3.82 ல் மரணமடைந்தார் என்பதையும்; (ii) காணி ஆணேயாளர் தனது ६/4/७/৯/9 இலக்க 3.5.82 ஆர் திகதிக் கடிதப்படி இறந்தவரின் மனேவி யான கலவான தெல்கொட குடியேற்றத் திட்டத்தில் வசிக் கும் நிருமதி பீ . பிரேமலதா என்பவருக்கு மாணச் சான் நி தழையும், கிராமசேவகர் சான்றி தழையும் அனுப்பும்படி வேண்டிருர் என்பதையும் ; (iii) 7.6.82 ல் திருமதி பிரேமலதா இவ்வாவணங்களே அனுராதபுரம் உதவிக் காணி ஆணேயாள ரிடம் கையளித்தார் என்பதையும்; (iv) அன்றுதொடக்கம் இவருக்குரிய எந்தக் கொடுப்பனவும் சம்பந்தமாக எத்தக வலும் கிடைக்களில்லே என்பதையும்; அவர் அறிவாரா? (ஆ) இப்பணத்தை உடனடியாகக் கொடுக்க அவர் உத்தாவிடு வாரா? (இ) அப்படியாயின் எப்போது? (ஈ) இல்லேயேல், बका?

asked the Minister of Lands and Land Development and Minister of Mahaweli Development: (a) Is he aware (i) that a conservancy labourer in the Land Commissioner's Department, Anuradhapura, died 30.3.82 while at work; (ii) that by letter dated 3.5.82, bearing number අ /4/ ස/ක/9-the Commissioner wrote to the deceased's wife Mrs. B. Premalatha, of Delgoda Colony, Kalawana, requesting her to forward the Death Certificate and the Grama Sevaka Certificate-for payment of a special gratuity; (iii) that Mrs. Premalatha, handed these documents to the Assistant Land Commissioner, Anuradhapura, on 7.6.82; (iv) that since then she has heard nothing of any payments due to her (b) Will he order the immediate payment of this money? (c) If so, when? (d) If not, why?

එම්. වින් සන්ට් පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். வின்சன்ற் பெரோர்)

(Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Minister of Lands and Land Development and Minister of Mahaweli Develoment, I answer the question:

(a) (i) Yes. (ii) Yes. (iii) Yes. (iv) informed on 10.11.82 of the payment of Death Gratuity. (b) Bank of Ceylon, Bambalapitiya, Cheque No. dd/2 202298 had been sent to her. (c) and (d) Do not arise.

1980 ජුලි මාසයේදී සිය තනතුරු අතහැරගිය සේවකයෝ

1980 ஜூலேயில் பதவியிலிருந்து விலகிய ஊழியர்கள்

EMPLOYEES WHO VACATED THEIR POSTS IN JULY, 1980

53/8

8. මෛතීපාල සේනානායක මහතා (සරත් මුත්තෙව වුවෙගම මහතා—වෙනුවට)

(திரு. மை,த்தியபால சேஞநாயக்க—திரு. சாத் முத்தெட்டு வெகம சார்பாக)

(Mr. Maithripala Senanayeke—on behalf of Mr. Sarath Muttetuwegama)

විදුලිබල හා බලශක්ති පිළිබඳ නියෝජන ඇමතිතුමා හෙන් ඇසූ පුශ්නය: (අ) 1980 ජූලි මාසගේදී තම තනතුරු අතහැර ගියේ යැයි සලකනු ලබන එතුමාගේ අමාතනංශය යටතේ ඇති දෙපාර්තමේන්තු හා සංස්ථා වල සියලුම වර්ගයන්ට අයත් සේවකයින්ගේ සංඛනාව එතුමා සඳහන් කරනවාද? (ආ) මෙම සේවකයින් ගෙන් කී දෙනෙකු නැවන සේවයට කැඳවා තිබේද? (ආ) ඉතිරි සේවකයින් නැවත සේවයට කැඳවමට එතුමා අදහස් කරන්නේද? (ආ) එසේ නම්, ඒ කවදාද? (ඉ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද? (ඊ) එසේ නැවත සේවයට කැඳවමට එතුමා අදහස් කරන්නේද? (අා) එසේ නම්, ඒ කවදාද? (ඉ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද? (ඊ) එසේ නැවත සේවයට කැඳවා ඇති සේවකයින්ගෙන් කී දෙනෙකුට ඔවුන්ගේ හිත වැටුප් ගෙවා තිබේද? (උ) අනිකුත් අයටත් ඔවුන්ගේ හිත වැටුප් ගෙවනු ලබන්නේද? (උඉ) එසේ නම්, ඒ කවදාද? (එ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

பேர மின்சக் தி, எரிபொருள் அமைச்சரைக் கேட்ட விஞ:
(அ) 1981, ஜூல் மாதத் தில் அவர்களது பதவிகளிலிருத் தும் விலகியவர்களாகக் கருதப்பட்ட அவரது அமைச்சின் கீழுள்ள திணேக்களங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த சகல தரங்களேயும் சேர்ந்த ஊழியர்களின் எண்ணிக் கையை அவர் கூறுவாரா? (ஆ) இவர்களுள் மீண்டும் வேலேக் குச் சேர்த் துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் எத் தனேபேர்? (இ) எஞ்சியுள்ளவர்களேயும் மீண்டும் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு அவர் உத்தேசிக்கிறுரா? (ஈ) ஆமெனில் எப்பொழுது? (உ) இவ்லயெனில் என்? (ஊ) அவ்வாறு மீண்டும் வேலேக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட ஊழியர்களில் எத் தனே பேருக்கு அவர்களது சம்பள நிலுவைகள் வழங்கப்பட்டன? (எ) எனேயவர்களுக்கும் அவர்களது சம்பள நிலுவைகள் வழங்கப் படுமா? (ஏ) ஆமெனில் எப்பொழுது? (ஐ) இல்லேயெனில் என்?

asked the Deputy Minister of Power and Energy:(a) Will he state the number of employees of all categories in Departments and Corporations under his Ministry who were considered to have vacated their posts in July, 1980? (b) Of these employees how many have been taken back work? (c) Does he propose to take back the remaining employees? (d) If so, when? (e) If not, why? (f) How many such employees so taken back for work have been paid their arrears of salary? (g) Will the others be paid their arrears of salary? (h) If so, when? (i) If not, why?

පි. දයාරන්න මහතා (අම්පාර දිසා ඇමතිතුමා සහ නියෝජා විදුලිබල හා බලශක්ති ඇමතිතුමා)

(திரு. பீ. தயாரத்ன—அம்பாறை மாவட்ட அமைச்சரும் மின்சக்தி, எரிபொருள் பிரதி அமைச்சரும்)

(Mr. P. Dayaratne—District Minister, Amparai, and Deputy Minister of Power and Energy)

(a) No employees in departments and Corportions under this ministry has vacated his post in July, 1980.
(b) to (i) Do not arise in view of (a) above.

එව්. ඩබ්ලිව්. නිලවීර මහතා : නැවන සේවයෙහි පිහිටුවීම

இரு, எச். டபின்யு, நிலவிர : மீன வேலேக்கமர்த்தல்

MR. H. W. NILAWEERA: REINSTATEMENT

56/83

 මෙනීපාල සේ නානායක මහතා (සරත් මුත්තෙට් ටුවෙගම මහතා— වෙනුවට)

(இரு. மைத்திரிபால சேனுநாயக்க—திரு. சரத் முத்தெட்டு வேகம சார்பாக)

(Mr. Maithripala Senanayeke—on behalf of Mr. Sarath Muttetuwegama)

යෞවන කටයුතු හා රැකීරක් හා ඇමතිතුමා සහ අධනපන ඇමතිතුමාගෙන් ඇසු පුශ්නය: (අ) පේරා දෙණියේ දවුලුගල පාරේ 64/2 ස්ථානයේ එච්. ඩබ්ලිව්. නිලවීර මහතා, 1980/81 අධානපන වර්ෂය සඳහා අධාන පන නිප්ලෝමා පශ්චාත් උපාධි පාඨමාලාව හැදැරීම සදහා තෝරා ගත් අතර ඔහු එම පාඨමාලාව හැදැරු බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) අදාළ පාඨමාලාව හැදැරි මෙන් පසු, ඔහු කලින් සේවය කළ පාසල වන මහ/ පේරාදෙණිය කණිෂ්ඨ ද්විතීයික විදුහලටම 1981.10.01 දින සිට පත් කළ බව එතුමා දන්නවාද ? (ඇ) ඉහත (ආ) හි සඳහන් පරිදි පත්වීම ලැබ, 81. 10. 01/02 දෙදිනක් පමණක් රාජකාරි කිරීමෙන් පසු, කිසිම හේතුවක් නොදන්වා විදුලි පුවතකින් ඔහුගේ වැඩ තහනම් කර ඇති බව එතුමා දක්නවාද? (ඇ) මේ දක්වා ඔහුට රාජකාරිය නැවත ලබා දීමක් හෝ විනය පරීක්ෂණයක් පවත්වා හෝ කිසිම කරුණක් ඔහුට දැනුම් දී නොමැති බව එතුමා දන්නවාද? (ඉ) ඩබ්ලිව්. නිලවීර මහතාට වහාම රාජකාරිය බාරදෙන ලෙසත් හා වැඩ නවත්වා තිබු කාලයට හින මුදල් ගෙවන ලෙසත් අදාළ බලධාරීන්ට එතුමා නොපමාවම නියෝග කරන්නේද? (ඊ) එසේ නම් ඒ කවදාද? (උ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

இன்ஞர் விவகாரம், தொழில்வசதி அமைச்சரும், கல்வி அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட விஞ: (அ) பேராதனே தவுல கல வீதி, 61/1 ஆம் இலக்கத்திலுள்ள திரு. எச். டபிள்யு நிலவீர 1980/81 ஆம் கல்வி ஆண்டில் கல்வி டிப்ளோமா பின் பட்டப பயிற்சியை மேற்கொள்வதற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டு அப்பயிற்கி நெறியைப் பின்பற்றிஞ்திரன்பதை அவர் அறி வாரா? (ஆ) சம்பந்தப்பட்ட பயிற்கிநெறியை மேற்கொண்ட தன் பின்னர் இவர் முதலில் பணியாற்றிய பாடசாஃயான க/போக்கு களிஷ்ட வித்தியாலயத்திற்கு 1981.10.01 ஆந் திகதி முதல் நியமிக்கப்பட்டாரென்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) மேற்படி (ஆ) வில், குறிப்பிட்ட பிரகாரம் நியமனம்

பேற்று 81.10.01/02 ஆகிய இரண்டு நாட்கள் மாத்திரம் கட மையாற்றியதன் பின், எந்தவொரு காசண்மும் காட்டாமல் தந்தியான்றின் மூலம் இவர் வேலேயிலிருந்து இடைநிறுத்தம் செய்யப்பட்டாரென்பதை அவர் அறிவரார? (சு) இதுவரை இவர் மீண்டும் சேவையில் அமர்த்தப்படவோ அல்லது ஒழுக் கரற்று விசாரணே நடத்தப்படவோ அல்லது எந்தவொரு விப ரமும் இவருக்கு அறிவிக்கப்படவோ இல்லியென்பதை அவர் அறிவரார? (உ) திரு. எச். டபின்யு நிலவிரவை உடனடியாக கடமைக்கு அழைக்கும்படியும், வேலே இடைநிறுத்தம் செய் யப்பட்ட காலப்பகுதிக்கான மிகுதிப் பணத்தை செலுத்தும் படியும் சம்பந்தப்பட்ட உத்தியோகத்தர்களுக்கு அவர் உட னடியாகக் கட்டனேயிடுவரரா? (ஊ) ஆமெனில், அது எப் பொது? (எ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Youth Affairs and Employment and Minister of Eduction: (a) Is he aware that Mr. H. W. Nilaweera of 61/2, Dawulagala Road, Peradeniya was selected to follow the post-graduate course for the Diploma in Education during the academic year 1980/81, and that the completed that course of study? (b) Is he aware that on completion of that course he was re-appointed, with effect from 01.10.1981, to the K/Peradeniya Junior Secondary School where he had served earlier? (c) Is he aware that after just two days of duty, on 01/02.10.81, on receipt of the appointment stated at (b) above, he had been interdicted by telegram without adducing any reasons? (d) Is he aware that no re-instatement has been made, or a disciplinary inquiry held or any information given to him up to date? (e) Will he order the authorities concerned to recall Mr. H. W. Nilaweera to duty and pay him arrears for the period of interdiction, without delay? (f) If so, when? (g) If not, why? and amadoe seekbners armos avait are to butto more morey than the economy

කථානායකතුමා

(சபாதாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

I am sorry, Mr. Minister, you are like a lady with a good heart.

(திரு. எம். வின்சன்ற் பெரோர)

(Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Minister of Youth Affairs and Employment and the Minister of Education, I answer this question:

(a) Yes. (b) Yes. (c) He had not been interdicted. The Regional Director of Education, Kandy, had cancelled the appointment given to him with effect form 1.10.1981 to K/Peradeniya Junior school, as he was a teacher who had not reported for duty during the Emergency period from July, 1980. (d) He had been reinstated with effect from 26th July, 1982. (e) (f) and (g) Do not arise.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පන, 1983 ඉනුස්සීட්ශිச් சட்டமூலம், 1983

த்துக்கட்டுச் சட்ட முல்ம், 1900

APPROPRIATION BILL, 1983

කල් තබන ලද මිවාදය තවදුරටත් පවත්වනු පිණිස නිසෝෂය කියවන ලදී. ඊට අදාල පුශ්නය [මාර්තු 8] " පණන් කෙටුම්පත දුන් දෙවන වර කියවිය යුතුය."— [ආර්. ජේ. ඒ. ද මැල් මහතා]

தத்திப்போடப்பட்ட விவாதம் மீனத் தொடங்குத<mark>ற்கான கட்டளே</mark> வாசிக்கப்பட்டது. வினு—[மார்ச் 8]

" சட்டமூலம் இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிடப்படு மாக" [திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்]

விஞ, மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பட்டது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question-(8th March).

"That the Bill be now read a Second time".-(Mr. R. J. G. de Mel.)

Question again proposed.

පූ. භා. 10.13

වී. ධර්මලිංගම් මහතා (මානිපාසි) (කිලු. කි. தர்மனிங்கம்—மானிப்பாய்) (Mr. V. Dharmalingam—Manipay)

Sir, last night when the House adjourned I was telling you about the Press Conference in New Delhi where His Excellency admitted that in order to get aid from the IMF the conditions imposed by the IMF could not be rejected. Regardless of what His Excellency said at the Press Conference in New Delhi, the Hon. Minister of Trade and some of the Government Members who spoke in this House watned us to believe that the conditions imposed by the IMF were accepted willingly. Sir, if a highwayman points a pistol at your head when you are on the highway and demands your purse and you surrender it, you cannot thereafter come and say that you willingly surrendered the purse. We are in that position. I mentioned last night how dangerous it was to go to the IMF very often. The IMF had destroyed more governments than by coup d'etat or even Karl Marx. We have been receiving foreign aid very liberally in the past. We have in fact received much more foreign aid than any one of the Third World countries. We have been receiving foreign aid which we could not use fully. That is why there was so much under-expenditure!

The Hon. Minister of Finance, in the good old days when he was in the back benches, was a more violent critic of foreign aid than we are. I remember the days when he attacked the UNP Finance Minister, the late Mr. U. B. Wanninayake. I am quoting, Sir, what he sated in the course of the 1968-69 Budget Debate. (This is from HANSARD, Volume 80, Columns 1247 and 1248).

"Mr. de Mel: You have mortaged the future generations of this country till doomsday."

කථානායකනුමා

(சபாதாயகர் அவர்கள்) (Mr. Speaker) How long is that ?

වී. ධර්මලිංගම් මහතා

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்)

(Mr. V. Dharmalingam)

You can ask him. He is here.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (මුදල් හා කුම සම්පාදන ඇමතිතුමා)

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்—நிதி, அமைப்புத்திட்ட அமைச்சர்)

(Mr. R. J. G. de Mel-Minister of Finance and Planning)

That is only a figure of speech, Sir.

වී. ධර්මලිංගම් මහතා

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்)

(Mr. V. Dharmalingam)

The Finance Minister asked, "Why doomsday?" and Mr. Ronnie de Mel said, "You have bound them hand and foot and made them kneel before the World Bank, the I.M.F. and the Aid Ceylon Club".

The charges that he made against the Finance Minister of the 1965 Government, we make against him today. I am sure, Sir, he will realize that the position is much worse than what it was in 1965. I think he has enslaved us to the IMF for a date much further than doomsday. I do not know when that would be. We have become addicted to foreign aid. Like the alcoholic who cannot stand on his feet without a massive dose of liquor, we are also unable to proceed without massive doses of foreign aid.

That is exactly what His Excellency the President told the New Delhi press conference. He said that we have to accept the conditions imposed by the IMF because we need foreign aid, and if we cannot get foreign aid our country will not servive.

We have now become a kind of alcoholic in regard to foreign aid. We will not be able to stand on our own feet unless we get foreign aid. We gobbled all the available aid that came to us. It came in abundance, and we used that aid like a drunken sailor on shore leave! There were no proper plans. There was no planning, there was no financial control. We had enough funds, and we spent it as we wanted. We engaged ourselves in prestige programmes, neglecting the vital sectors of our economy.

The plantation sector could have been modernized. We neglected the plantation sector that sustained us throughout the years, and we embarked on ventures to which we should not have given top priority.

We put up this building, Sir. You know how much it cost. The original estimate, as stated by the hon. Member for Mannar (Mr. P. S. Soosaithasan) was Rs. 200 million. When it was completed it was Rs. 1,200 million. Just Rs. 1,000 million more than what it was estimated to cost! It only shows that there never was any proper planning or financial control. How much does it cost to maintain this building, this palace? Perhaps, with our traditions, our history, our culture, we deserve such a palace. But can we afford it? That is the question the Government should have asked before embarking on building this palace. How much would it cost to maintain it? You will know that much better than I do, Sir. Anyway, I know a little of it. I understand the electricity bill for this House is Rs. 5,40,000 or Rs. 5,60,000 a month. That is paid every month. We have an army of youths to clean this place. They are very energetic young fellows. They do their work very well. But each of them I think, will be costing about Rs. 500 a month. Our water bill, I understand, is in the region of Rs. 80,000. What a terrific cost, you can imagine, Sir! In other places we manage our eletricity with a few thousand rupees. What a terrific cost this is! In the morning, Sir, when we were having breakfast I asked my good Friend from Mannar, who is an excellent accountant-we all know that-how many infants will have to give up their food to keep this House in light. My good Friend, was tackling an omlette that was not very well fried, He could not give full concentration to my question. He dismissed my question and said it will not be thousands but lakhs of infants!

You have some grandiose scheme into which you have to pump more money than the economy can manage. You have bitten off more than you can chew, and now you are choking because you have bitten off too much. This is your mistake! We can only sympathize with the Hon. Finance Minister and the Government in the sorry plight in which they are placed.

In these circumstances, where we have shown the world that we cannot manage our affairs and our economy, where we have embarked on schemes that are too big for us, can any country or any foreign agency give us any loans without imposing very stringent conditions on us? Can the Prime Minister of India plead our cause in foreign countries and world rostrums asking the world to help us? This is our plight today.

Much has been talked about the tourist industry. Even the Minister of Lands and Land Development talked about the tourist industry and the success of it. If the hon. Member for Kalawana says what I have to say, probably it would be received differently, but I

have here with me the report of the investigations by the "Weekend Insight". I do not want to read the whole thing and take your time.

This is what it says:

"The tourist industry in this country has brought back the colonial Raj in this country ".

කථානායකනුමා | Helmi on 972 වන 1840 1978(m) M

் (சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker) and a month of the second

What is that paper?

වී. බර්මලිංගම් මහතා ම denistration to the guillion to be

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்)

(Mr. V. Dharmalingam)

The "Weekend Sun", Sir.

කථානායකතුමා වර් විස සර සුස්විය සර පළමුණු මෙන්ම මෙන්ම

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

What is the date?

වී. ධර්මලිංගම් මහතා

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்)

(Mr. V. Dharmalingam)

I am sorry, Sir, I did not make a note of the date here.

It says that the tourist industry has brought back the colonial Raj into this country, that the way in which the people of this country are being treated in the hotels, how they are given third class and fourth class treatment, shows that we have gone back to the days of the British Raj. That is what the the tourist industry has done.

We have been talking about foreign aid on a number of occasions. What disturbs the Opposition is, what price are we going to pay for this foreign aid? We are in the midst of tension, particularly in the Indian Ocean. We all know the super power conflict in the Indian Ocean area. If we keep on knocking at the doors of the Western countries asking for aid and more aid, if we keep on knocking at the doors of the International Monetary Fund and the World Bank asking for aid and more aid, can we go on remaining unaligned? That is the question I am asking. During the Non-Aligned Summit Conference, in one of the resolutions the world "Diego Garcia" had to be omitted at the insistence of Sri Lanka. We know, Sir, why it was done. We will debate that when we take up the votes of the Ministry of Foreign Affairs. We can see the trend in which Sri Lanka is going. That is what is disturbing the Opposition.

Recently-not long ago-Mrs. Kirkpatrick had recommended to the Foreign Affairs Senate Committee of the United States that foreign aid should be given by the United States only to countries that openly support them-openly support them. Can we. Sir, be still non-aligned when we go on knocking at the doors of the International Monetary Fund, when we go on knocking at the doors of the Western powers, asking for more aid, when we know what the mind of the United States is? That is what is disturbing the Opposition.

1672

කථානායකතුමා 28 kpw 0701 visuast ni oon

(சபாதாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

You have exhausted your time. Hurry up.

क्रमा ब्रह्ममा हिल्लामा हु क्रम

වී. ධර්මලිංගම් මහතා

(திரு. வி. தர்மனிங்கம்)

(Mr. V. Dharmalingam)

Five minutes more, Sir.

The success of a government's economic policies depends not on grandiose development schemes it undertakes to fulfil. It depends on the fulfilment of the promises that the government had given to the people as to what they would do to better the lives of the people, the quality of life of the people. The hon. Deputy Minister told us yesterday that the quality of life of the people must have improved because cereals and foodstuffs were available in plenty. It may be, Sir. I am not disputing that. It may be that foodstuffs are available in plenty, but the food stamps that available are like the banquet that was given to the cane by the fox on a flat plate. That banquet was not available to the crane. Because of the high prices today, the foodstuffs that are available in this country are not available to the vast mass of the people. As I told you yesterday, the price hike in foodstuffs and other commodities is not dependent on the world market but due to the actions of this Government.

This Government allowed the value of the rupeee to decline. These are the causes. In 1977 when this Government went to the election they spoke of the high cost of living during the Sirimavo Government period and they undertook as their first priority to bring down the cost of living. This is what the U.N.P. manifesto

"We have experienced an unprecedented escalation of prices in the past six years. The rupee has brought less and less of the same commodity during this period.

"The U.N.P. will give the utmost priority to reducing the Cost of Living which reached Himalayan heights under Sirima's rule and made daily life unendurable."

Has this Government during these five years brought down the cost of living? Has this Government made life endurable? We know what the price-(Interruption). My good Friend from Negombo says [වී. ධර්මලිංගමු මහතා]

"yes, yes". I do not know what he is saying 'yes' for. The Hon. Prime Minister—then he was the Minister for Local Government—at the Budget debate in 1977 gave us a list of prices. The Hon. Prime Minister is a very studious man. Whenever he wants to speak he studies the subject very well and comes here. He made a full study of the prices prevailing during Mrs. Bandaranaike's time. He told us that 10 measures of rice in January 1970 was Rs. 7.50. In 1976 when Sirima's rule came to an end it was Rs. 20. Today ten measures of rice is Rs. 85. Was it to that the Hon. Member for Negombo was saying, yes, yes?

එන්. ඩෙන්සිල් පුනාන්දු මහතා (කර්මාන්ත හා විදශ කටයුතු නියෝජා ඇමතිතුමා)

(திரு. என். டென்சில் பெர்ஞண்டோ—கைத்தொழில், விஞ் ஞான அலுவல்கள் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. N. Denzil Fernando—Deputy Minister of Industries & Scientific Affairs)

What do you want me to say?

මන් නීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

He may be buying at a susidised rate.

වී. ධර්මලිංගම් මහතා

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்)

(Mr. V. Dharmalingam)

Ten pounds of bread, the Hon. Prime Minister said, was Rs. 3 in 1970 and in 1976 it was Rs. 20. Today it is Rs. 28. Four pounds of sugar, the Prime Minister said, was Rs. 2.88 in 1970 and in 1976 it was Rs. 24.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Shall we stop with sugar? It melts sweet in your mouth.

වී. ධර්මලිංශම් මහතා

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்)

(Mr. V. Dharmalingam)

We will stop with sugar, Sir, but you will know the trend. What I am trying to say is, the Government has not been able to implement its promises, because of unnecessary grandiose schemes by which they have frittered away the revenue of this country as well as all that they borrowed from foreign countries.

පූ. භා. 10.33

විරෝන් පුනාන්දු මහතා (වැඩබලන විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා)

(திரு: ரிறேன் பெர்ஞண்டோ—ப**தில் வெளிநாட்டலுவல்** கள் அமைச்சர்)

(Mr. Tyronne Fernando—Acting Minister of Foreign Affairs)

Mr. Speaker, the shadow Foreign Minister of "Eelam" has played the usual record that we have

heard during this Budget debate that this Government is selling this country lock, stock and barrel to the big, bad foreigners. I can assure the hon. Member that like his arguments he will remain a shadow. Your "Eelam" will never become a reality, nor will you be the Foreign Minister of "Eelam," and your record is also now outworn.

Sir, I can assure this House, as the Acting Foreign Minister, that we have no intention of selling this country to anybody. We are not the puppets of either America or the Soviet Union. If somebody heard the Hon. Member's speech one would think that there are about 100,000 foreign troops in this country controlling all of us. I think the hon. Member is aware that there are 100,000 Soviet troops in Afghanistan. 200,000 Communist Vietnam troops in Kampuchea, but there is nothing like that here. There are no troops controlling this country. There is no hot line from the White House controlling on all our actions. We are truly non-aligned. We have gone through 450 years of foreign domination. We have no intention of returning to that. However, do not ask us to be isolationists, to cut ourselves from the rest of the world.

That is what happened during the dark days of the S.L.F.P. We were all living in a well, like frogs in a well; we had nothing to do with the rest of the world. But today this Government has succeeded in bringing us alongside the main current of development in the world. We have come out of this well; not only have we come out of the well and joined the rest of the world, Sir, but we have, since we debated the Budget last year acquired fifteen times the size of our land area by way of sea bed. Three hundred and fifty thousand square miles have accrued to us. We have gained sovereignty over 350,000 square miles round the Island after signing the Law of the Sea Convention in Jamaica last December. This is a tremendous challenge - fifteen times the land area with vast resources, not only by way of fisheries but by way of mineral deposits in the sea bed. And this really, Sir, is a new frontier.

India is spending something like 30 million US Dollars, or 600 million rupees for research and development of their sea bed. I would urge the Minister of Finance that next year—we have only given Rs. 5 million this year to NARA, our body that deals with the sea bed—we should go all out to exploit this vast resource that we have got and we should get all possible foreign assistance for this.

We are not afraid of dealing with foreigners. I think the hon. Member is afraid to deal with foreigners. Maybe it is a hang-over from colonial times, but we are not afraid to deal with foreigners to our advantage. Maybe he is not afraid to deal with some foreigners. We will deal with all foreigners so long as it is to our advantage.

I think the hon. Member is an admirer of Gandhi. This is what Gandhi also once said -

" I want cultures of all lands to be blown about my house as freely as possible but refuse to be blown off my feet by any."

We do not want to live in a house all closed up, doors and windows all closed up. We want all this-winds of culture and modern technology-to blow about our house, but we will be on our own feet. We will take what is best and reject what is bad.

The hon. Member for Kalawana was yesterday talking about foreign investment and all the evils of it. I would like to remind the hon. Members of the Opposition of this: Communist China, of which he Member for Gampaha (Mr. hon. S. Bandaranayake) is a great admirer, is going all out for foreign investment. I was there a little over a year ago. There are investors from Hong Kong, Australia and Japan. The Communist Chinese, the Marxists, are coming to terms with private capitalist investors because they want investment, they want foreign exchange and they want employment. In fact, I stayed in a hotel which is a joint venture with Australia. There are no people in the world who are more nationalist than the Chinese. You will be interested to know that every Chinese child over the age of nine years has to learn English. It is a compulsory language, English, for every Chinese child over the age of nine years. Three thousand miles from Peking, I was able to converse with little Chinese Children in English whereas in our own country, say, with our own youth leaguers, we are not able to talk in English. I felt sorry. How much they have lost, Sir, as a result of this very narrow minded, isolationist thinking of the Opposition? These are the new dimensions this Government has introduced.

We have opened out the country to foreign investment, re-introduced English, acquired, rights to the sea Bed, obtained foreign aid-we have got, Sir, Rs. 9,000 million worth of foreign aid. Now, out of this 9,000 million of foreign aid, 2,500 million are sheer grants. We do not have to pay back. Nobody talks about that. In 1975, during the regime of hon. Member for Medawachchiya, all we got was 1,000 million rupees; today 9,000 million rupees and 2,500 outright grants.

මන් නීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்) (A Member)

Who gave thiose grants?

විරෝන් පුනාන්දු මහතා (திரு. ரிறேன் பெர்னுண்டோ) (Mr. Tyronne Fernando)

Various Governments - the United Kingdom has given, I think 100 million pounds for the Victoria Dam. The United Statesමන් නිවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்) (A Member) A negle band sed of second second

That is the danger. The complete set of the set

පිරෝන් පනාන්දු මහතා

(திரு. ரிரேன் பெர்னுண்டோ) (Mr. Tyronne Fernando)

What is the danger. They have not given us any troops free! Sir, during colonial times the British made us grow tea, because that was in their interest. They did not make us grow paddy. But today we are making them to pay for something we want. They did not say "You build Victoria". We said, "we are building Victoria. You pay for it, please". That is the difference. Now, what is the danger? There is a danger if they tell us, "You build a military base for us, or you grow something that we want". Here we are doing something that we want. You will admit that the Mahaweli Diversion is nothing new. We have accelerated it.

මන් නිවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்) (A Member)

They have asked for Concessions?

විරෝන් පුනාන්දු මහතා

(திரு. ரிரேன் பேர்னுண்டோ) (Mr. Tyronne Fernando)

Well, we will wait and see. They have asked for nothing so far. They have been here as a colonial power for 150 years. So, they have also got something out of this country which they are now returning.

Sir, with regard to this story that we are puppets of the Americans, this is the favourite story of the Opposition, all about warships coming here and the Prime Minister going on board the warships, do you know, Sir, that more Russian warships have called here than American ships? Now, why are you not shouting that the Russians are here? Between 1975 and now, 70 Soviet warships have called here, I suppose for 63 American ships. We have no intention of becoming lackeys of the Americans or the Soviets, nor I would venture to say, do the Americans want us to be their lackeys.

Sir, I had the opportunity last year of calling at the White House and having a discussion for 45 minutes with the Vice President of the United States, Mr. George Bush, to whom I explained why we were non-aligned, how we were doveloping our country, our commitments to peace, and so on, and I said, "I hope you appreciate our policy of non-alignment. " And Mr. George Bush said, " Not only do we appreicate it, we respect it". So, we have won the respect of all the Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

[වරෝන් පුනාන්දු මහතා]

condemned the Soviet Union. We asked them to withdraw. On the other hand, when Americans said, "Do not go for the Olympics in Moscow," we did not carry out that-

මන් නිවරයෙක් (அங்கத்தவர் ஒருவர்) (A Member)

Diego Garcia?

ට්රෝන් පුනාන්දු මහතා

(திரு. ரிறேன் பெர்ஞண்டோ) (Mr. Tyronne Fernando)

Why only Diego Garcia? Why not Socotra. If you are condemning condemn everybody. Do you condemn Socotra, the Soviet Base? Let us hear your view on Socotra. Sir, he is silent.

We are very even-handed. We are balanced in our non-alignment and that is why we have won respect. We did go to the Olympics. Way back in 1952 when the UNP Government started dealings with China over the Rubber-Rice Pact, the Americans said " Do not do that. If you do, we will invoke the Battle Act ". They threatened us but we went ahead. Today the Americans and Chinese are friends. They are our friends too. We stuck to our point of view and went ahead and gained the respect of both sides. That has been the policy of UNP Governments. Even at that time, Sir John Kotelawa was dubbed a Yankee lover and an imperialist. We did not join SEATO. We went ahead with the Rubber-Rice Pact and we were one of the first countries to recognize Communist China.

As part of this process of the opening out of the world. I would like to draw the attention of this House to the vast migration of labour to the Middle East. I am sure hon. Members who spoke before me may have already referred to this, but I should, from a foreign affairs angle, mention that it was during the period of this Government that these opportunities were made available to our people. Foreign exchange remittances totalled 2,500 million rupees in 1980, in 1981 it rose to 4,000 million rupees in 1982 it was 6,000 million rupees and the estimates for 1983 show the figure as 10,000 million rupees-more than from our tea exports. All this began after 1977 but all these opportunities were available in the Middle East from about 1974.

Mrs. Sirimavo Bandaranaike's Government did not allow anybody to leave. There were travel controls, exit permits and so on. Nobody was allowed to go. Members of Parliament were not allowed to leave. I was not allowed to leave. I was then a Crown Counsel in the Attorney-General's Department and because I gave a ruling which the then Minister of Justice, Mr. Felix R. Dias Bandaranaike, did not like, I was

stopped from going abroad on a scholarship. That is what happened. Ordinary people who wanted to go to the Middle East could not go.

වී. ධර්මලිංගම් මහතා

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்)

(Mr. V. Dharmalingam)

So, now you are asking foreign governments to solve our unemployment problems?

ට්රෝන් පුනාන්දු මහතා

(திரு. ரிறேன் பெர்ணண்டோ)

(Mr. Tyronne Fernando)

Sir, this is the type of thinking that has left us in the lurch. He says we are asking foreign governments to solve our unemployment problems! Nobody has asked these people to go but they are going. There has been a revolution in the living standards of our people. Your party is supposed to be working for the ordinary man and here it is the ordinary man who has benefited by way of the goods that they have sent, the money they have brought back and invested. In my electorate, thousands have gone and come and are going again. They have completely revolutionized their way of living. The prime achievement of this government has been to bring about a total change in the atmosphere. If you do not lose sight of the woods for the trees you will see a total change of atmosphere.

Recently I met a Minister of a foreign country who came here after seven years. He told me that he noticed a change and said that the country was a hive of activity and that he could not believe the difference from what he saw in 1975 and what he saw today. The buses and vans are full of people. People are rushing to get their passports. Where are they going? They are going for employment because those jobs are there, they want to go abroad and do some business. We can talk till doomsday about theories and the IMF and the cost of living. There was a time when a plate of rice cost 25 cents but was the cost of living low? You would say 'Yes'. But the wage 75 was cents, one third of your daily wage went on a plate of rice.

'සා දුකින් පෙළෙනවුන් දැන් ඉතින් නැශිවිය<mark>වී</mark>' කියා ඒ කාලෙත් කිව්වා. ඒ 'රෙකෝඩ්' එක හැමදාම ගහනවා. ළිඳේ ඉන්න ගෙම්බො වගේ හිටිය ජනතාව ඒ ළිදෙන් එළියට අරගෙන තිබෙනවා, අපේ එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය විසින්. එම නිසා ඒ අයට ආලෝකය දකින්න පුළුවන්කම ලැබුණා. නමුත් තවමත් සමහර කොටසක් ඉන්නේ ළිද ඇතුළේමයි. ශී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේත්, දුවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේත් උද විය තවමත් ඒ ළිං පතුළේ ඉඳගෙන 'බක—බක' ගා කෑ ගහනවා. එම නිසා තමයි, ඒ අයට තමන් මුහුණ දුන් එකම ඡන්දයකින්වත් ජය ලබා ගන්න බැරිවුණේ.

Last year, after six years of government we were re-elected with a bigger percentage. We got 51 per cent in 1977, but this time we got 53 and 54 per cent, which is astonishing. No government in the world has governmentrecord. Normally, any (Interruption).-There were no elections. Here, at an election-(Interruption). No, no, at the Presidential Elections we got a bigger percentage. We won Anamaduwa from the Opposition at a by-election. After four or five years of government we won a seat from the SLFP, which was held by them for 20 years. Today, the Opposition is unable to whip-up the masses. This is the long and short of it. Because of the arising of the living standards, because the people have something to do, you cannot get the people to strike, you cannot get the people to demonstrate. This is what has happened. You cannot get people to agitate. But we did so in 1973 and 1974. We had Sathyagraha led by our President and the Prime Minister three or four years after they came into power. We had various movements. We agitated because the time was ripe for that, the people were ready for that and they wanted the government out. You cannot do that today. There is no suppression. People do not respond to your call, because they are quite satisfied, they have things to do, they have jobs to do and they have no time for you. In 1973 and 1974 we started this agitation. Our Leader took over our party and gave it a new image and a new policy. What has the SLFP done? What are they offering? What new things are you offering to the people? They are just fighting among yourselves.

In 1973 and 1974 our Leader brought new people into the UNP, appointed committees,—voluntary committees—to go into new policies, programmes. I had the privilege to be the secretary of a group of young people who did a programme, and the Hon. Prime Minister knows about it? We were called the IRU. The Intelligence Research Unit. In fact, at that stage we were dubbed the IRCs! We were supposed to be young rebels. I would like to take this opportunity to read out a few words from that where we have said—

"The national government of 1965"-

That is the government of Mr. Dudley Senanayake-

"was unable to put the ideals of the dispersed of wealth and political power into practice in a meaningful way and was defeated in 1970 and failed to attract the youth vote".

And then we have suggested various remedies. Among them are –

- "a free society, political power accountable to the people, a free economy, shares to the workers, lands to the farmers, participation of youth".
- -and so on and so forth. Sir, I am very happy to read here another proposal we had made-

"The irrigation programme -"

this was in 1974-

"......should be accelerated particularly that of the Mahaweli Project"-

So as to support increases in the acreage under agricultural crops".

1680

Among the people who were associated with us were Mr. Dayaratne, hon. Deputy Minister of Power and Energy Mr. Gamini Kannangara, Chairman of the State Timber Corporation, Mr. Harsha Abeywardena and people like that. Now, let us see. Is the SLFP doing something like that? Are they offering the people something new as an alternative to us. They are not doing it. They have no alternative proposals. They do not want to go back to their old policies of controls, restrictions and queues. That is the long and the short of it.

Sir, then to summarize; the greatest single achievement—I think the greatest single trust of our foreign policy has been to bring this country out of a well to bring it in line with the main currents of world development by way of foreign investment, foreign aid, migration of labour, tourism, English, the seabed and so many other things.

Finally, I would be amiss if I did not again mention the revolution that was brought about in our party by our leader Mr. J. R. Jayawardene. After the death of Mr. Dudley Senanayake, he came in and gave the party a new way of thinking, a new philosophy, brought in new people. I was one of them, I was in the Attorney-General's Department. I resigned from there to come into this. Like that, he attracted a number of people. I would like to read this. These words were written by Mr. Nehru about Gandhi which are very appropriate, I think, in the case of our leader also. He says of Gandhi: "After the dark days, and then Gandhi came". "He says" He was like a powerful current of fresh air that made us stretch ourselves and take deep breath. He was like a beam of light that pierced the darkness and removed the scales from our eyes. He was like a whirlwind that upset many things, but most of all the working of people's minds".

Sir, this has been the biggest achievement of the Government. It has changed the minds of our people.

හැම දේම, කරන්න බෑහැ කියලයි ඒ කාලෙ කිව්වෙ. ඒ වැඩ කෙරෙන්නේ නැහැ; ඒක කෙරෙන වැඩක් නොවෙයි කියලයි, ඒ කාලෙ කිව්වේ. සිංහලයා මොඩයා කැවුම් කන්න යෝධයා" කියලත් කිව්වා.

But today, what has happened? The Sinhalese have built—I do not know anything about the Tamils. Tamils are supposed to be industrious anyway; Sinhalese are supposed to be the lazy fellows, but they have built—more dams, more irrigation channels than all the Kings put together. They have migrated 13 thousand miles to the Middle East and lots of them are working there. They had become known in the world and in Sri Lanka under the guidance of our President, the Prime

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

[පිරෝන් ජුනාක්දු මහතා]

Minister and our Finance Minister. He is forging a head. While the opposition may bark, the caravan will move on!

Thank you.

g. co. 10.58

මෛතුීපාල සේ නානායක මහතා (මැදවච්චිය)

(திரு. மைத்திரிபால சேஞநாயக்க)

(Mr. Maithripala Senanayeke-Medawachchiya)

කථානායකතුමනි, රජය වෙනුවෙන්, වැඩබලන වීදේශ ඇමතිතුමා කළ කථාවෙන් පසුව මේ අයවැය විවාදයේ ශී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අවසාන කථාව හැටි යට මගේ කථාව කරන නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. වැඩබලන විදේශ ඇමතිතුමාගේ පියාණන්දෑ ස්ථිර ලේකම්තුමෙක් වශයෙන් කටයුතු කළ කාලයේ දී මට එතුමා සමහ වැඩ කරන්නට අවස් ථාවක් ලැබුණා. ඒ කාලයේදී එතුමාගෙන් ලැබුණු මාර්ගෝ පදේශකත්වය මා කවදාවත් අමතක කරන්නේ නැති බව මම මේ අවස්ථාවේදී පුකාශ කරන්න සතුටුයි.

අවුරුදු 37 ක පමණ කාලයක් තුළ මේ ගරු සභාවේ අයවැය විවාදවලට සහභාගි වුණු කෙනෙක්, විශේෂයෙන් රජරට ගොවි ජනතාවගේ සිතුම්-පැතුම් පිළිබඳව හොඳ අවබෝධයක් තිබෙන කෙනෙක් හැටියට, අද මේ රජයේ 6 වැනි අයවැය විවාදයට සහභාගි වීමට හැකියාවක් ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. ඒ අවුරුදු 37 ක පමණ කාලයෙන් අවුරුදු 16 ක පමණ කාලයක් වගකිවයුතු අමාත් ධුර කීපයක්ම දැරු පුද්ගලයෙක් හැටියටත්, ගොවී මහජනතාවගේ මෙන්ම රජයේ සේවකයන්ගේත් සිතුම්-පැතුම් ගැන මනා අවබෝධයක් තිබෙන කෙනෙක් හැටියටයි, මා මේ විවාදයට සහභාගි වන්නේ. මීට පුථම මේ විවාදයේ දී ඉදිරිපත් වණු කරුණු මහභාර අලුත් කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් මගේ අදහස් පුකාශ කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

වැඩබලන විදේශ ඇමනිතුමා කීවා, ළිදේ ඉන්න ගෙම්බො වගේ හිටිය ජනතාව මේ රජය විසින් ඉන් ගොඩ ගත්තාය කියා. ඒක ඇත්ත. දැන් ඒ ගොඩ ගත් ජනතාව බලාගෙන ඉන්නවා, තමන් ට දුන් පොරොන් දු ඉෂ්ට වී තිබෙනවාද, ඒ පොරොන් දුවල පුගිඵල භුක්ති විදනවාද කියා. ඒ විධියට එය ඉදිරිපත් කළොත් වරදක් නැතැයි මා හිතනවා. [ඛාඛා කිරීම්] ඒ මන් නීතුමා කිය නවා, ගොඩ ගත් එකම ඇතිය කියා. ගොඩ ගත්තට පසුව සිදු වී ඇති දේ මා එතුමාට අමුතුවෙන් කියන් නට වුවමනා නැහැ.මේ අවස් ථාවේදී පෞද් ගලික විවේචන වලින්, දේ වේශසහගත ඇණුම් බැණුම්වලින් තොරව පසුදු ජනතාව වෙනුවෙන් සමක් කියන්න මා බලා පොරොත්තු වෙනවා.

මේ අයවැය කථාව ගැන කල්පතා කරන විට මුදල් ඇමතිතුමා දෙවිනුවරදී පිළිසිදුණු මේ අයවැය බිළිදා බලන් සිංහලට ඇවිත් පුසුත කර තිබෙනවායයි කියන්න පුළුවනි. ඒ පුසුතිය කිරීමට මාර්තු 8 වැනි දා නියම කර ගෙන තිබුණත්, ඇත්ත වශයෙන්ම පුසූතිය සිදු වී

තිබෙන්නේ එහෙම නැත්නම් භයානක අන්දමට පිළි රුදාව ඇති වී තිබෙන්නේ පෙබරවාරි 18 වැනි දා මඛෂම රාතියේ බව මේ අවස් ථාවේදී නොකියාම බැහැ. පෙබර වෘරි 18 වැනි දා මධාම රංනියේ උපත ලැබූ මේ ළදරුවාට උප් පැන්න දීම සිදු කර තිබෙන්නේ මෘර්තු මාසේ 8 වැනි දායි. ඒ නිසා වෙන න ඇති, මේ අයවැය ලේඛනය කරන්න තමාට සිදු වී තිබෙන්නේ සනගාටුවෙන්ය කියා එය ඉදිරිපත් කළ අවස්ථවේදී මුදල් ඇමතිතුමා කීවේ. මම හිතනවා, එතුමා ඒ විධියෙ වචනයක් පාවිච්චි කළේ, විශේෂයෙන් ම අවුරුදු දෙකක කාලයක් තුළදී මොනම විධ්යක සංවර්ඛන වැඩකටත් මුදල් වෙන් කිරීමට හැකියාවක් නැත කියන පුකාශයක් කරමින්. ඒ කියන්නෙ අවුරුදු දෙකකට කිසිම සංවර්ධන කටයුත් තක් කරන්නෙ නැති බවයි එතුමා කියා පැවේ. එම නිසාම මුදල් ඇමතිතුමාගේ කනගාවුව අපට තේරුම් ගත හැකි වෙන්නේ ඒ විඉහය අනුවය කියන එකක් අපට කියන් න සිද්ධ වී තිබෙනවා. ඒ වාගේම මා මුලදී පුකාශ කළ අන්දමට මේ අයවැයෙන් මේ රටේ දුක් විඳින ජනතාව තව තවත් දුකට, පීඩාවට පත් වෙනවාය කියන විගුහයක් කිරීමටත් අපට සිදු වෙනවා.

ශරු කථානායකතුමනි, අවුරුදු දෙකක් යන තුරු සංවර්ධන වැඩවලට මුදල් පුතිපාදනයක් නොකිරීම තමන්ට කරන්න සිද්බ වෙනවාය කියා එතුමා කියා පැවා නම් එයින් අපට තේරුම් ශන්න තිබෙන්නේ මොකක්ද? කාලසිමාව තුළදි රක්ෂා හිතය උගු වෙනවාය කියන එකත්, ඒ වාගේම ජීවන වියදම තවත් ඉහළ යනවාය කියන එකත් වෙනත් විධියකින් එතුමා පුකාශ කළාය කියන කාරණය මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න සිද්ධ වෙනවා.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (මුදල් හා නුම සම්පාදන ඇමතිතුමා)

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்—திதி, அமைப்புத்திட்ட அமைச்சர்)

(Mr. R. J. G. de Mel-Minister of Finance and Planning)

මම හිතන්නෙ මැදවච්චියේ ගරු මන්නීතුමා අව බෝධ කරගෙන ඇති ආකාරය විකක් වැරදියි. මම කිව්වෙ නව සංවර්ඛන සෝජනා කුමවලට අවුරුදු දෙකකට මුදල් වෙන් කරන්න බැරිය කියලයි. නව නව සංවර්ධන යෝජනා කුම කියන්නෙ, අලුතෙන්ම කරන සංවර්ධන වැඩවලට, අපි හිතමු මෙහෙම, වේල් ලක් බඳින් නට, අලුතෙන් ම කර්මාන් න ශාලාවක් ආරම්භ කරන්න. අපට මුදල් වෙන් කරන්න බැහැ. එහෙන් මහවැලියෙම තියෙනවා තවත් විශාල වැඩ කොටස**ක්** කරන්න. ඒ ගැන මටත් වඩා හොදට මන් තුීතුමා දන් නවා ඇති. තවම වේල්ල බැඳගෙන යනවා විතරයි. සියයට අනුවක් වැඩ කරන්න නියෙනවා, "ඔවුන් ස් ටීම් ". ඒ වාට ඔක් කොටම මුදල් වෙන් කරන්න තියෙනවා. ඒ කියන්නෙ ඇළවල් කැපීමට, මහ ඇළවල්, අතුරු ඇළවල් කැපීමට, මිනිසුන් පදිංචි කර වීමට, අස්වැද්දීමට, නව නගර පිහිටුවීමට, පාරවල්, ආරෝගාශාලා, ඉස්කෝල හදා පවුල් අලුතෙන් පදිංචි කරවීමට, ඔන්න ඔවැනි කටයුතු සඳහා තව වෙන් කරන් නව තිබෙනවා, රුපියල් දස ලක්ෂ දස දහසක්

Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aavanaham.org

පමණ. ඒවාට මම මුදල් වෙන් කරනවා. එමෙන්ම ඇන් අපි කරගෙන යනු ගුමේය සංවර්ධන යෝජනා කුම කුරු ණෑගල හම්බන්තොට මාතර මාතලේ බදුල්ල පමණක් නොවෙසි, අලුතින් මන් නාරම වවුනියාව මොනුරාගල මෙන්ම පුළුවන් නම් රත්නපුරේ හා කැගල්ලෙන් ආරම්භ කරනවා. දැන් අපි වැඩ කොටසක් කරගෙන යනවා. සාමානායෙන් තව අවුරුද<mark>ු 6 කට ඒ වැඩ කොටස</mark> ඉවර කරන්න බැහැ. හමුන්නාන්සේ දන්නවා, ඒ වැඩ කොටස තමුන් නාන් සේ ලා කරන් න බලාපොරොත් තු වුණේ අවුරුදු 30 කින්. අපි එන අවුරුදු හයේ ඒ වැඩ කොටස ඉවර කරනවා. හු**ගකට රක්ෂාවල්** දෙන්නත් බලාපොරොත්තු වෙනවා. අලුතින් ලක්ෂ සංඛෲත ගොවීන් පදිංචි කරනවා. වැඩ වැඩි නිසයි, අලුනින් නව වැඩ ආරම්භ කාරන්න බැහැ කියා මම යෝජනා කාරන්නේ ; මුදල් නැති නිසා මෙන්ම වැඩත් වැඩි නිසා. අපි නිදර්ශනයක් වශයෙන් හිතුමු. අපට එන අවුරුදු දෙකේ සමහාලවැව යෝජනා කුමය ආරම්භ කරන්න බැහැ. එය ආරම්භ කරන්න ඕනෑ. ආරම්භ කළ **යු**තුයි. මීට පෙරදියි එය ආරම්භ කළ යුතුව නිබුණේ. මම තමුන් නාන් සේ ත් සමග ඒ ගැන එක්ක වෙනවා, හැම දාම. මොකද, එයින් මහවැලියෙන්ටත් වඩා විදුලි බලය සැපයෙනවා. මෝසම් දෙකෙන්ම ජලය ලැබෙනවා. නමුත් එන අවුරුදු දෙකේ එය කරන්න බැහැ. 1985 න් පසුව නම් එවැනි වැබ පටන් ගන්න පුළුවන්. ඒක පමණයි මම තේරුම් කළේ. වරදවා තේරුම් ගන්න එපා. මම කළේ පැහැදිලි කිරීමක්.

මෛතීපාල සේ නානායක මහතා

(திரு. மைத்திரிபால சேருநாயக்க) (Mr. Maithripala Senanayeke)

ගරු කථානායකතුමනි. මම මුදල් ඇමනිතුමාගේ කථාව වරදවා තෝ රුම් යන් නා නොවෙයි. සමහර විට මා කී විධියෙන් එය පැපැදිලි නොවුණා වෙන්න පුළුවන්. මමත් කිව්වේ අලුත් වනපාර ගැන. එතුමා කිව්වා වගේ සමනල වැව වනාපාරය—

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. க மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel) අවුරුදු දෙකකට පටන් ගන්න බැහැ.

මෛනීපාල සේ නානායක මහතා

(திரு. மைத்திரிபால சேஞ்நாயக்க) (Mr. Maithripala Senanayeke)

එමෙන්ම මොරගහකන්ද වනපාරය. ඒ කියන්නේ රප්රට මැදින් උතුරට ප්ලය ගෙන යන්නට හැකියාවක් ඇති එකම යෝජනා කුමය. මේ රවේ පස දෙස බලන විට හොඳම පස තිබෙන රජරට පුදේ ශයට වතුර ලබාගැනීමේ **ගැකියාවක් නොලැබෙන වැඩ පිළිවෙළක් ඇති වෙනවා** ඔය අවුරුදු දෙක තුළ එවැනි යෝජනා කුම පටන් ගැනී මට හැකියාවක් නොලැබුණොත් කියන එකයි මගේ අද හස. වන්නේ. මම වරදවා තේර මී ශත්තේ නැහැ. මගේ පුකාශ කිරීමේ ආකාරයෙන් මගේ අදහස වරදවා දුන්තාද මම දත්තේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අඛාෟපන සෞනුගේ අද තිබෙන අසහනය සහ පුශ්න දෙස බලන විට ලතා 3-A 69526 (83/03)

විශ්ව විදහලවල අද ඇති වී තිබෙන පුශ්නත් ලබන වර්ෂ දෙක තුළ සංවර්ධන වැඩට මුදල් වෙන් නොකීරී මත් නිසා ඇති වන තත්ත්වයත් ඒ උඩ ඉහළ යන ජීවන වියදමත් එයට බලපාන පුශ්නත් මහවැලිය වැනි යෝද සංවර්ධන වැඩ අඩපණ වීම ගැනත් අපථ කණගාවූ වෙන්න සිද්ධ වෙනවා. මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා දැන් කරගෙන යන වැඩ අඩු වන්නේ නැහැ කියා, නමුන් මා අදහස් කරන්නේ ඒ කාලය තුළදී අවශා හැටියට අපි සලකන සමනලවැව යෝජනා කුමයෙන' බලශක් නිය දියුණු කිරීමත් විශේෂයෙන් උතුරු මැද පළාත මැදින් ජලය ගෙන යැමට නියම කරගෙන තිබෙන මොරගහ කන්ද යෝජනා කුමයේ දියුණුවත් මේ කරුණු නිසා සිද්ධ නොවෙනවා කියන එකයි. එයයි මට මේ අවස්ථා වේදී කියන්න සිදු වී තිබෙන්නේ. මේ තත්ත්වය උඩ ලබන වර්ෂය මොන අන්දමේ එකක්ද යන්න පෙනෙ නවා.

අධානපන කෙෂනුයේ නිදහස් අධානපනය අද මරලයි තීබෙන්නේ. මුදල් ඇති ඛනවත් අයට අද අධාසපනයේ දොර ඇරලා. දුප්පතාට අද ඒ තත්ත්වය නැහැ. මේ කුමයෙන් සිදු වන්නේ කුමක්ද? අද විශ්ව විදුහල ළවේශයෙන් සමත් වන දක්ෂයන්ට විශ්ව විදාහලයට අතුළු වීමට වරම් ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙත් ඒ තරම් දක් ෂකම් නැති, ධනවත් අයට ලක්ෂ ගණනින් මුදල් දී විශ්ව විදහලවලට ඇතුළු වී උපාධි ලබා ගැනීමේ අවස් ථාව සලස්වා තිබෙනවා. විශ්ව විදහලවල දැන් පවතින නෙ සන් සුන් තත්ත්වයටත් මෙය පුධාන හේ කුවක් වී තීබෙනවා කියන එක කියන්නට අපට සිද්ධ වී තිබෙ නවා. මම විශේෂයෙන්ම සදහන් කරන්න කැමතියි, රජරට වැනි ගැම දරුවන් සිටින දුෂ්කර පුදේශවල අධන-පනය ලබා ගන්නා ශිෂායින්ට අද සරසවිවලට ගොස් වියදම් කරන් නට ආර්ථික අතින් පහසුකම් නැති බව. මගේ විසි පස් වසරක සේවය සම්පූර්ණ කිරීම සම් බන්ධ උත්සවවලදී එකතු වුණු මුදලකින් ශිෂාත්ව අර මුදලක් ඇති කර අද ඒ මුදල විශ්ව විදහාල පුතිපාදන කොමිසමට පවරා දීමට හැකියංවක් ලැබීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා. විශ්ව විදහලවලට ඇතුළත් වන විශාල සංඛාාවකට ඒ අතින්ද මුදලක් වියදම් කිරීමට හැකියාවක් ලැබුණාය කියා මම අද සන්තෝෂයෙන් මතක් කරනවා.

අද විශ්ව විදාහල තුළ ඉතා නොසන්සුන් තත්ත්ව යක් පවතිනවා. පොලීසිය මෙන්ම පිටතින් පැමිණි මැර වරයන්ද ශිෂායින්ට පහර දී ඇති බව දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. සරසවි ශිෂායන් වී නෙයෙකුත් කරදර නිරිහැර විදින් නට සිදු වී තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ ශිෂාත්ව නතර කර තිබෙනවා. මහපොළ ශිෂාත්ව නතර කර තිබෙනවා. සීසන් ටිකව් අවලංගු කර තිබෙනවා. නේවා සික පහසුකම් කපා දමා තිබෙනවා. බැංකු ණය නවන්වා තිබෙනවා. පාසල්වල ඉගැන්වීම කරමින් සිට උසස් අධානපනය සඳහා විශ්ව විදා ලෙයට ඇතුළු වූ ගුරු භව තුන් නැවතත් එම පාසල්වලට යවා තිබෙනවා, ඔන්න ඔය කාරණා තුළින්' බලපෑමක්' ඇති වී තිබෙනවාය ක්යන එකු මේ අවස්ථාවේදී කියන් නල සිදු වී තිබෙනවා.

මේ අවස්ථාවේදී කිුයා කර තිබෙන ආකාරය දරදඩු වැඩි බබයි මට කියන්නට තිබෙන්නේ. මේ ශිෂායන් කණගාටදායක තත් ත්වයක් පවතින බව පෙනෙනවා. සම්බන්ධව මානුෂික විධියට සලකා කටයතු කරන ලෙස noolaham.org | aavanaham.org

[මෛතීපාල සේ නානායක මහතා] මා රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඔවුනට අසාධාරණ ලෙස පහර දෙන්නට එපා. ඔවුන් සමග සාකච්ඡා කොට මේ පුශ් නය මීට වඩා සාමකාමීව විසඳා ගැනීමට කියා කරන් නය කියන ඉල්ලීම මම මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන්ම කරන් තට කැමතියි. කොටින්ම රටේ දුක් විඳින ජන තාවගෙන් කොටසක් වු මේ ශිෂායන් යම් යම් අසහන වලින් පෙළෙන බව අපි පිළිගෙන ඒ ශිෂා පුශ්න ගැන සානුකම්පිතව කල්පනා කර කටයුතු කරන හැවියටයි අපි මේ රජයෙන් ඉතාමත්ම ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ.

ගුරු කථානායකතුමනි, අද දැඩි වී තිබෙන ජීවන විය දම අනුව රජයේ සේවකයන්ට වැඩිපුර මුදලක් වෙතන යට එකතු කර දීමට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එතුමාගේ අයවැය ලේඛනයේ දී යෝජනා කළා නමුත් රජයේ සේ වකයන් ගෙන් සීමිත පිරිසකටයි මේ රුපියල් සියයේ මායික දීමනාව ලැබෙන්නේ. ඒ වික දීම ගැන වුණත් අපි සතුටු වෙනවා. එහෙත් එම රුපියල් සියයේ වැඩි වීමෙන් පුයෝජන ලබන්ඉන් සියයට කී දෙනෙක්ද කියන එක අසන් නව සිද්ධ නෙවා. සියයට හැන්නෑ පහකට පමණ ඒ සහනය ලැබෙන්නේ නැති බවද අපට මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට සිද්ධ වෙනවා. රුපියල් ඩියයේ අමතර දීමනාව හිමි කොට ඇත්තේ පණිස් පන් ලක්ෂයක් වන වැඩ කරන ජනතාවගෙන් ලක්ෂ අසු පන්දහසකට පමණයි කියන එකත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මම මතක් කර දෙන්නට කැමතියි.

ඒ වාගේම පෞද්ගලික අංශය ගැනත් මනක් කරන් නට මනා. පෞද්ගලික අංශයන් ස්වකීය සේවායයනට මේ ආධාරය දිය යුතුළ කිය, ඔබතුමත්ලා සාධාරණව ඉල්ලා සිටියන් ඒ සම්බන්ධ සම්පූර්ණ වගකීමත් රජය භාර ගත යුතුව තිබෙන බවත් මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරනවා පඩි පාලක සභා සහ සාමුහික ගිවිසුම් මගින් ආවරණය වී ඇති සේටකුයන්ට පවා මේ පඩි වැසිවීම ලැබිය හැක්කේ 1984 අයවැය ලේඛනය ඉදිරි පත් කළංයින් පසුවයි කියන එකත් අමතක කරන්නට එපා. මේ වැඩිවීම් රජයේ සංස්ථා, වාවෙස්ථාපිත මණ් බල, රජයට පවරා ගත් වනපාර, සමූපකාර, වනු සේවක යන්ටත් තවමත් අහිමි වී තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධව විශේෂ සොයා බැලීමකුත් විශේෂ පියවර ගැනීමකුත් අවශායි කියන එක මම ගරු මුදල් ඇමනිතුමාටන් රජ යටත් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කර දීමට සතුටු වෙනවා.

ඒ වාගේම මේ වතාවේ රුපියල් 1,000 ක් පහළ වැටුප් ලබන උදවියට රුපියල් 100 ක් වැඩිකර, මෙතෙක් ජීවන අංකය අනුව ගෙවාගෙන ආ දීමනාව මාස 6 කට අත් සිටු වීම මේ අවස්ථාවේදී අසාධාරණයක් හැටියට මතක් කරන්න සිද්ධ වෙනවා. කොටින් කියතොත් රුපියල් සියයක් දී ඊට වඩා මුදලක් රජයේ සේවකයන්ගෙන් ලබා ගැනීමයි, කර තිබෙන්නෙ. ඇත් තවශයෙන්ම මම මුලදී සදහන් කළා වාගේ එසේ කර තිබෙන්නේ ජන තාව රැවරීමටය කියන් න සිද් බ වෙනවා. බදු වැඩි කිරීම, බඩු මිළ වැඩි කිරීම, දුම්රිය හා බස් ගාස්තු වැඩි කිරීම **ආදි පියවරවල් තුළින් අයවැය ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාව** වන විට පුද් ගලයෙකුගේ මාසික වියදම රුපියල් 300කින් පමණ ඉහළ ගොස් තිබුණා. එසේ තිබියදී, සීමිත කොට, රුපියල් සියයක් ආපසු දීමක්ය කියන්න අපට සිද්ධ වෙනව. වැඩි කර තිබෙන පඩිය ගණන් බැලුවොත් දිනකට රුපියල් 3,30 ක් පමණ වේවී නමුත් දිනයක වියදම රු. 15 කින් පමණ වැඩිවී තිබෙනවාය කියන එක මේ අවස් ථාවේදී මතක් කරනවා.

අයවැයට පෙර පිරිවැටුම් බද්ද වැඩි කිරීමෙන් ඒ බරද අද වැඩ කරනු ජනතවා වෙත පැටවී තිබෙනවා. ඒ බද්ද ටෙළෙන්දා පිට පැටවී නැහැ. බීඩිය බොන දුප්පත් මිනිහත් අද පිරිවැටුම් බද්දක් ගෙවනවා. වෙන විධියකින් කියතොත් මේ පිරිවැටුම් බද්දේ විශේෂ ලක්ෂණය වන් නේ මේ රටේ සියලුම රටවැසියන් අය බදු ගෙවන්නන් ගේ තත්ත්වයට පත් වීමයි. බීඩිය බොන දුප්පතාත්, කහට තේ එක බොන දුප් පතාත් අද මේ බදු කුමයට අසු වී තිබෙන බව මම කියන්න කැමතියි.

ජීවන මියදුමට සරිලන ආකාරයට වැටුප් වැඩි වී නැති බව නියෝජා මුදල් ඇමනිතුමාත් එතුමාගේ කථාවේ සදහන් කර තිබෙනවා. 1983 මාර්තු 17 වෙනිදා " දිවයින " පනුයේ " ජීවන වියදමට සරිලන ලෙස වැටුප් වැඩිවීමක් සිදුවී නැහැ" කියා එතුමාගේ කථාව වාර්තා කර තිබෙ

ගරු කථානායකතුමනි, මා නියෝජනය කරන ගොවි ජනතාවගේ තත්ත්වය දෙස මොහොතක් බැලුවොත් අද ගොවි ජනතාවට මුහුණ පාන්නට සිදු වී ඇති අභාගෘ සම්පත්ත තත්ත්වය ගැන මා විස්තර කිරීමට කලින් රජයේ ම පනුයක' වන මාර්තු 11 වෙනිද ' දිනම්ණ ' පනු යේ පුධාන පුවතින් වශාවට සිදු වී ඇති තර්ජනය මෙසේ පැහැදිලි කර තිබෙනවා :

" පිරිවැටුම් බදු නිසා වශාවට තර්ජන? කෘෂි සංවර්ඛන අංශස රජයට කරුණු කියයි

කෘෂිකරීම දෙපාර්තමේන් තුවටද බලපාන පරිදි වනපාර පිරිවැටුම් බදු පැනවීම නිසා මේ රට සහල්වලින් සහ වෙනන් කෘෂි නිෂ්පාදන දුට හුවලින් ස් වයංපෝෂිත කිරීමේ පරිශුමයට ඉමහත් බාධාවක් පැමිණ වෙනු ඇතැයි කෘෂිකර්ම සංවර්ධන හා පයෙයීෂණ අමාතනාංශය රජයට කරුණු ඉදිරිපත් කර ඇත.

<mark>කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන් තුව මගින් ගොවීන් ට සපයනු ලබන</mark> **බි**න්තර වීවලට පිරිවැටුම් බදු පැනවුවහොත[.] මෙම බිත්ත**ර** වී පාවිචචි කිරීම ගොවීන් විසින් අඩු කරනු ඇතැයිද, එහි පුතිඵලයක් <mark>වශයෙන් හොද වර්ගයේ</mark> වී නිපැදවීම පහළ වැටෙනු ඇතැයිද කෘෂික**ම** අමාත හාංශයේ පුකාශකයෙක් 'දිනමිණ 'ට ඊයේ පැවසීය.''

ඔය විධියටයි, වාර්තා කර තිබෙන්නෙ. ඒ වාර්තාව මම සම්පූර්ණයෙන් කියවන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ. ඔය කියවපු පුමාණයෙන් කෘෂිකර්මයට එවැනි පුශ්න තිබෙනවාය කියන එක හොදින් පැහැදිලි වෙනවා. ඒ වාගේම ශී ලංකා මහ බැංකුවේ 1982 ඔක්තෝබර් විවර්ණිකාවේ පැහැදිලිවම පෙන්වා දී තිබෙනවා 'ඉකුත් වර්ෂයේ අදාළ මාසය තුළ නිකුත් කළ පොහොර පුමාණය සමග සසදා බලන කල පසුගිය මහ කන් නයේ දී පොහොර පාවිච්චිය සියයට 22 කින් අඩු වී තිබෙනවා කියා. බුසලකට අවම වශයෙන් රුපියල් 5 ක් වැඩිකොට තිබෙ නවා. බිත් තර |වීවලව, පොහොරවලව, වරුක්වර් ගාස් තු වලට, කටු කම්බි ආදියට පිරිවැටුම් බද්ද පැටවී ඇති රුපියල් 100 කින් පඩි වැඩි කිරීම මංදෙකුල් ලියුණි ත්රාසිසි_{කා} ආකාරය ගැන බලන විට ඇත්ත වශයෙන්ම රුපියල්

noolaham.org | aavanaham.org

50ක අඩුවක් පිරිමසා ගැනීමටයි, ඒ රුපියල් පහ දී තිබෙන් සිටින්නෙ. තුමුන්නාන්සේ විකක් වයකටයි,ගොවි ජනතාවටමුහුණපාන්න සිද්ධ වී තිබෙන් නවා නම් කියන්න. නෙ.ඒ වගේම මා දුන් මොහොතකට කලින් කිව්වා වාගේ පසුගිය මහ කුත්තයේදී පොහොර පාවිච්චිය සියයට 22කින් අඩුවී තිබෙන බව මහ බැංකු වාර්තාවේ සදහන් වී තිබෙනවා. ගොවියාගේ වී බුසලට රුපියල් පහකුත්, රජයේ සේවකයාට රුපියල් සියයකුත් ලොකු ධනපති පංතියට පමණක් ලොකු තැගින් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ලැබී තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ තේ, රබර්, පොල් වගාවට දී ඇති සහනාධාර ගැන බලන විට මේ රප් යේ ආකල්පය කුමක්දැයි පැහැදිලි වෙනවා. ධනවතාත් වාසිටන අන් දමේ බදු කුමයකුත් දෙිරිපත් කර තිබෙනවා. එම නිසා ගොවි ජනතාව පිට පටවන ලද බර අඩු කිරීමට වහාම පියවර ගන්නය කියා ඉල්ලා සිටින්නට අපට සිදුවී තිබෙනවා.

ගොවිතැන් කටයුතු බලාපොරොත්තු වූ තරම් සතුවු දායක නැති බව 1980 මහ බැංකු චාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා. ඒ වගේම ගරු කථානායකතුමනි, අවුරුදු දෙක කාව සංවර්ධන වැඩ ඉදිරිපත් නොකිරීමට ගත් තීරණය නිසා මා මුලින් කිව්ව පරිදි මහවැලි සංවර්ධන වසාපාරයේ උතුරු මැද වේල් ල, මොරගහකන් ද වාහපාරය ගැන කිසිම වචනයක් ජනාධිපතිතුමාගේ කතාවේ හරි මුදල් ඇමති තුමාගේ කතාවේ හරි සදහන් වී නැහැ. අන්න ඒ නිසා නව සංවර්ධන වැඩ සම්බන්ධව දිරි දීමක් මුදල් ඇමති තුමාගේ කතාවෙන් නොකෙරුන බව අද අපට සදහන් කරන්න සිදු වී තිබෙනවා.

ආර්ථික උද්ධමනකාරී තත්ත්වය නිසා මහවැලිය ගැන යෝජිත ඇස්තමේන්තු වෙනස් කරන්න සිදු වෙනවා. රජයට ඒ ගැන පාලභයක් නැහැ. එම නිසා නිතර නිතර ඒ වාට ණය ගැනීමට මුදල් ඇමනිතුමාට සිදු වෙනවා. පිටරට විශාල කෙනා්නුාත්කරුවන්ට මහවැළි වැඩ <mark>කොන් තුාත් දීම නිසා, ඒ අය විශාල යන් තුෝපකරණ</mark> යෙදවීම නිසා පොඩි මිනිහට රැකියා නැතිවී තිබෙනවා. මහවැළිය වැනි යෝධ වාහපාර ආරම්භ කිරීමෙන් මුලදී බලාපොරොත්තු වූයේ විශාල පිරිසකට රැකියා සැපයි මයි. ඒ ගැනත් විශේෂ සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතු බව මා මේ අවස්ථාවේදී කියන්න ඔනෑ. [බාධා කිරීම්] මිනිස් ශුමයෙන් කරන්න පුළුවන් දේත් තිබෙනවා.

තේ, රබර්, පොල් වැනි වැවිළි කර්මාන්ත සඳහා දෙන ආධාර වැඩි කුර තිබෙනවා. එයින් පෙනෙන්නේ මේ රජය බනපති පංතියට විශාල සැලකිල්ලක් දක්වන බවයි.

ශාමීණි අතුකෝරල මහතා (නියෝජා යෞවන කට යුතු හා රැකීරක් හ, ඇමතිතුමා)

(திரு. காமிணீ அக்குக்கோறல—இனேஞர் அலுவல்கள், தொழில்வாய்ப்புப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Gamini Atukorale—Deputy Minister of Youth Affairs and Employment)

එයට විරුද්ධද?

මෛතීපාල සේ නානායක මහතා

(திரு. மைத்திரிபால சேஞநாயக்க) (Mr. Maithripala Senanayeke)

අපි විරුද්ධ නැහැ අපටත් දෙන්න කියලයි, දුප්පත්

ශොවී ජනතාවටත් ආධාර දෙන්න කියලුඹු අපිරුඹුණ්ලෲhaකරේ යනුමු සාවෙන්න ඇති එහෙනම්.

කලබල නැතිට නෙ. මේ පිරිවැටුම් බද්ද නිසා ඔන්න ඔය වාගේ තත්ත් ඉන්න. මම කතා කළාට පසුව <mark>යමක් කියන්න තිබේ</mark>

> නැවත වගා කිරීමේ වහපාරයට දෙන සහන වැඩි කර තිබෙනවා. පහත රට තේ වගාවට දෙන සහනාධාරය රු, 10,000 සිට 12,000 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. මැද රට තේ සහ උඩරට තේ වශාවට දෙන සහනාධාර රු. 12,000 සිට 14,000 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. නැවත වගා කිරීමේ සහනාධාර වශයෙන් අක්කරයකට දෙන රු. 7,500 පුමාණය රු. 9,000 දක්වා වැඩි කර නිබෙ නවා. අලුතෙන් රබර් වගා කිරීම සදහා දෙන රු. 6,750 පුමාණය රු. 8,250 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා සහනාධාරය උතුරු මැද පළාතට, රජ් රටට අවශා නැහැ දකුණ පළාතටත් එසේ මයි. රජරට පළාතේ තේ වැවී මක් කෙරෙන්නෙ නැහැ. මෙන්න මේ අනුව මා කියන් නේ ආධාර උපකාර කර ඇත්තේ ධනපති පෘතියට පමණක් බවයි.

ආර්. ජේ. ඒ. ද මැල් මහතා (திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel) ඕයයට 50ක පොහොර සහනාධාරයක් දී තිබෙනවා.

මෛතීපාල සේ නානායක මහතා

(திரு. மைத்திரிபால சேனுநாயக்க) (Mr. Maithripala Senanayeke)

තේ වගාව සියයට 7 කින් පහළ බැස 1959 න් පසු 1979 වර්ෂය වන විට නේ නිෂ්පාදනයා කිලෝඉෑම් කෝට් 19 කින් පහළ බැස තිබෙන බව මහ බැංකු වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා. රබර් වගාව කිලෝ ගුැම් කෝට් 2 කින් පහළ වැටී ඇති බව මහ බැංකු වාත් වේ සංඛෳ, ලේඛනවලින් පේනවා. [බාධා කිරීම්] ඒව හදන්න කියල නේ භාරගත්තෙ. පොල් වගාවත් ඒ වගේ මයි. මලතිව් මන් තීතුමා (එක් ස්. එම්. සෙල් ලතුම්බ මහතා) පොල් වගාව ගැන විශේෂයෙන්ම සඳහන් කර තිබෙන නිසා මම වැඩිපුර යමක් පොල් වගාව ගැන කියන් න බලාපොරොත් තු වෙන් නෙ නැහැ.

රුපියල බාල් දු කිරීම උඩ ඉතා බරපතල තත් න් වයක් උදාවී තිබෙනවා. බඩු මිල වැඩිවීම නිසා අද ගම්බද ජනතා වට ඉතා කණගාවුදායක ජීවිතයක් ගත කරන්න වෙලා තිබෙනවා. මහවැලි සංවර්ඛන නියෝජා ඇමතිතුමා මේ තත්ත්වය පිළිබදව ව්ගුහ කරමින් මාර්තු 16 වැනිද " දවස " පනුයෙන් මේ පුකාශය කර තිබෙනවා :

" බුමිනෙල් මීල වැඩි කර ඇති නිසා අප පුදේ ශයේ' ගම්බද ගෙවල අය හය හත වන විටදී ලාම්පුව නිවා නිදා ගන්නවා. මේ පැටෝල්, ඩීසල් නොව, බූම්නෙල් වලවත් මිල අඩු කරන්න. "

එහි මෙසේ ද සඳහන් වී තිබෙනවා :

" අද උදේ' පුවන් පන් වල නිබුණා, නෙලු බැරලයක මිල ඩොලර් පගකින් අඩු කළා කියා ; සතුවුදායක ආරංචියක්. "

[බාධා කිරීමක්] තමුන්නාන්සේ කියවන්නේ 'දින

noolaham.org | aavanaham.org

වීරසිංහ මල් ලිමාරච්චි මහතා (කිලැ. வී අතික්තු පාරානිප අජි) (Mr. Weerasinghe Mallimarachchi) ඒක ශී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ එකක්. මෛමතීපාල සේ නානායක මහතා

(திரு. மைத்திரிபால சேஞநாயக்க) (Mr. Maithripala Senanayeke) නමුත් අපේ පක්ෂයේ එකක් නොවෙයි.

ඒ වාගේම ගරු කථානායක තුමනි, 1956 සිට මේ රටේ කර්මාන්ත නගා සිටුවීමට යම් යම් පියවරවල් අරගත්තා. නමුත් අද මොකක් ද සිද් බවෙලා තිබෙන්නෙ ් අද දේශීය කර්මාන්ත රාශියක් වසා දැමීමට කරුණු යෙදිලා තිබෙන වා, රජයේ විවෘත ආර්ථික පුතිපත්තිය උඩ. මේ රටේ කර්මාන්ත සම්පූර්ණයෙන්ම මරා දමනු ලැබූ තත්ත්ව යක් දැන් පහලවෙලා තිබෙනවා. සියලුම කර්මාන්ත දේශීය හා විදේශීය ධනපතීන් අතෙයි තිබෙන්නේ. විශාල පේෂ කර්මාන්තශාලා වැසී යන තැනටයි, දැන් කරුණු යෙදී තිබෙන්නෙ. පේෂ කර්මාන්තය අන්තයටම පිරිහිලා. ඒ කාලයේ ගම්බද සෑම ගෙදරකම රෙදී වියන යන්තුයක් දෙකක් තබාගෙන කාන්තාවන් රෙදී විවීම කළා. අද ඒ සියල්ලම නැත්තට නැතිවෙලා තිබෙනවා.

වීරසිංහ මල් ලිමාරච්චි මහතා

(මිලු. සිහිසික්කා යන්සියාගෙප්සි) (Mr. Weerasinghe Mallimarachchi) ඒ විජය රජ්ජුරුවන්ගෙ කාලෙ.

මෛතීපාල සේ නානායක මහතා

(திரு. மைத்திரிபால சேஞநாயக்க) (Mr. Maithripala Senanayeke)

වීජය රජ්ජුරුවන්ගෙ කාලෙ තමයි පටන්ගත්තෙ. බොහොම හරි.

ඒ වාගේම ලී ලංකා මහ බැංකු වාථ්තාවේ මේ විධියට තියෙනවා :

"On the other had certain industries suffered from the free flow of imports. The setback in production was evident in the textile industry. The output of yarn and cloth of government owned textile mills as well as private mills was curtailed substancially during the year on account of marketing problems. A wide range of fashionable fabrics was imported from countries internationally reputed for high quality."

මය විධියට කියාගෙන ගිහින් තවන් නැනකු මෙහෙම කියා තිබෙනවා :

"In view of these factors the local producers of textiles were unable to compete successfully with imported textiles in terms of both quality and price with the result that as the year progressed many of the textile concerns faced liquidity problems of appreciable magnitude."

මන්න ඔය විධියටයි, රෙදි කර්මාන්තයට මුහුණ පාන්න වූ තත්ත්වය. ඒක මේ අවස්ථාවේ නොකියාම බෑහැ. රෙදි කරිහල් සියල්ලම විකුණා දමන්නට සිදුවෙන තත්ත්වයකට දැන් පන්කර තිබෙනවා.

බදු සහන සලසා දීමෙන් ලංකාවේ පිහිටුවා ඇති කර් මාත්ත ආරක්ෂා කරන කුමයක් එදා තිබුණා. අදත් එය කළ හැකියි. මේ අන්දමට කර්මාත්ත රැකීමට වහාම පිය Digitized by Noolahan

වර ගැනීම අවශායි කියන එක් මම කියන්න ඕනෑ. විශේ ෂයෙන්ම රෙදිපිළි ඇතුළු ගෘහ කර්මාන්ත සියල්ලම අද විනාශ වේගන යන නිසා ඒවා ආරක්ෂා කිරීමේ වැඩ පිළි වෙළක් ඇති කිරීමට පියවර ගත යුතුයි කියන එක මම මේ අවස්ථාවේදී කියනවා. සුළු පරිමාණයේ කර්මාන්ත ශාලා කිහිපයක්ම වසා දමන්න සිදුවී තිබෙනවා. මේ සිය යුම විස්තර 1980 වේ මහ බැංකු වාර්තාවේ තිබෙනවා. අලෙවි කිරීමේ අපහසුකම්, අමු දුවා හිතය, නිෂ්පාදන මූල ධන වියදම් නැතිවීම, නිෂ්පාදන වියදම් යනාදිය නිසා මේ කර්මාන්තශාලා වසා දමා ඇතැයි මහ බැංකු වාර්තා වේ සඳහන් වෙනවා.

හාමුණු ද්සානාපක ඉහතා (ම්පමු හා ම්පම් සංවද්පන

(திரு. காமினீ திஸாநாயக்க—காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சரும் மகாவலி அபிவிருத்தி அமைச்சரும்)

(Mr. Gamini Dissanayake—Minister of Lands and Land Development and Minister of Mahaweli Development)

ක්ර්මාන්තුශාලා එකක් දෙකක් ඇරෙන්න අනෙක් හැම පේෂ ක්ර්ම මධාසථානයක්ම, පුද්ගලික අංශයට භාර දුන්නා. ඒවා අද ලාභ ලබමින් වෙළඳ පොළේ තරග කාරී තුන්න් වයකට මුහුණ දෙමින් සාර්ථකව කිුයාන්මක ක්රගෙන යනවා කියා මතක් කරන්න කැමතියි, රජය වෙනුවෙන්. එකක්වත් වහලා දමවා නැහැ.

එම්. හලීම් ඉපාක් මහතා (මැද කොළඹ තුන්වන) (ஐஞப் எம். ஹஃம் இஸாக்—கொழும்பு மத்தி மூன்ரும்

அங்கத்தவர்) (Mr. Haleem Ishak—Third Colombo Central) Is that why they are unable to pay the lease money

ශාමිණි දිසානායක මහතා

they owe the State?

(திரு. காமினீ திரைநாயக்க) (Mr. Gamini Dissanayake)

No! No!

එම්. හලිම් ඉෂාක්' මහතා

(ஜனப் எம். ஹவீம் இணாக்) (Mr. M. Haleem Ishak)

That is what I read in the newspapers.

ගාමණි දිසානායක මහතා

(திரு. காமினி திரைநாயக்க) (Mr. Gamini Dissanayake)

I will tell him the reason why, Sir.

Hon. Members will see that an agreement had been entered into with some of these companies that they were going to be given a grant of lands. As Minister for Lands, I objected to that, and I said we cannot give a grant. His Excellency the President, Hon. the Prime Minister and the Cabinet agreed that they should be given a long lease. So, until such time as we draw fresh agreements covering a long lease and not a grant, we have asked them not to pay. But they are quite prepared to pay whatever sum we have asked from them in obtaining a long lease.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

එම්. හලිම ඉෂාක් මහතා

(ஜனப் எம். ஹலீம் இலாக்)

(Mr. M. Haleem Ishak)

But the news item says they have defaulted payment!

ශාමිණි දිසානායක මහතා

(கிரு. காமினீ திஸாநாயக்க)

(Mr. Gamini Dissanayake)

I am not responsible for the news item and the news item is wrong.

මෛතීපාල සේ තාතායක මහතා

(திரு, மைத்திரிபால சேனுநாயக்க) (Mr. Maithripala Senanayeke)

ඒක අවස්ථාවේ හැටියට වාසිදායක නම් කරන් නත්, අවාසිදායක නම් විශ්වාස නොකරන් නත් සිදු වෙනවා. මම විශේෂයෙන්ම කියා පැවේ ගෘහ කර් මාන්තු වශයෙන් තිබුණු කර්මාන්ත වලට සිදු වී තිබෙන තත්ත්වය ගැන කරුණුයි.

ඒ එක්කම, ගමනාගමන අපහසුකම් සහ වැඩි වී තිබෙන ගමන් ගාස්තු ගැන කල්පනා කර බලන්න. රජ යේ සේවකයාට අද රුපියල් සියයක් දී තිබුණත්, සම හර අයට වැඩි වී තිබෙන ගමන් ශාස්තු වශයෙන් ඒ වාගේ දෙගුණයක් ගෙවන්න සිදු වී තිබෙනවා. වැඩි වී තිබෙන අලුත් බස් ගාස්තු සම්බන්ධ විස්තර, කොපමණ දුරට එය වැඩි වී තිබෙනවාද යන වග, මාර්තු මස 9 වැනිදා 'දිවයින ' පත්තරේ වාර්තාවක පළ වී තිබුණා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කතාවේ අවසාන කොටසේ එතුමා විශේෂ පුකාශයක් කර තිබෙනවා. 1983 මාර්තු 8 වැනි-දින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 488 වැනි තීරුවේ එය මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

"අනවශා වියදම් අඩු කොට, අතාරාවශා දේ ගැන පමණක් අජ දැන් අවධානය යොමු කළ යුතු නේද? බාහිර ආරෝපයන්ගෙන්, දූෂණයන් ගෙන් හා නැතිනාස්ති කිරීම වලින් අප වැළකිය යුතු නැද්ද? "පක්ෂ දේශපාලනය" හා "පක්ෂ හේද" ලෙස හැඳින් වෙන බටහිර පුහු සුඛොපහෝග දේවල් ශී ලංකාවට දැරිය හැකිද? එකිනෙකා නසා ගන්නා ජාති හේද, කලකෝලාහල හා පුචණිඩ කිුයා ශී් ලංකාවට දැරිය හැකිද? මේ පුශ්න වලට අපේ විරුද්ධවාදීන් ගෙන් පිළිතුරු බලාපොරොත්තු වෙමි. අපේ රටේ දේ ශපාලන, සමාජ, ආර්ථික හා පරිපාලන කටයුතු කෙරෙහි බලපාන <mark>මේ ගැටළු වලින්</mark> බොහොමයක් ගැන බොහෝ ගැඹුරට නැවන සිතා බැලීමත්, අ<mark>පුතින්</mark> සිතා බැලීමත් කළ යුතු නැද්ද?"

488 වැනි තීරුවේ ඒ විශේෂ පුකාශය සඳහන් වී තිබෙ

" ආර්ථික නිදහස පහා ඉතා දුප්පන්—අන්න අසරණ නත්ත්ව ශක තවමත් ජීවත් වන අපේ ජනතාවගෙන් විශාල කොටසකට අවම සමාද්ධි මට්ටමකට ගෙන ඒ මට අප සියලු දෙනාම එකමුතුව පොදු උත්සාහයක් දැරිය යුතු නැද්ද? මිනිසා විසින් මිනිසා සූරාකැමෙන් තොර, මුළු මහත් ජනතාවටම පොදුවේ යහපතක් උදා වන පුජාතන් තුීය සමාජවාදී සමාජයක් ශුී ලංකාවේ බිහිකිරීමට අප උත්සාහ කළ යුතු නොවේද ? සටන් කළ යුතු නොවේද ? මේ උපකුමයන් සම හරක් ගැන නැවත සිතා බැලීමත් 21 වැනි සියවසේ අභියෝගයන් ට බුහුණ දීමට අපේ රට සකස් කිරීමන් ඉතා ඉක්මණින් කළයුතුව ඇත, "

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා හම කතාව අවසාන කිරීමේදී මේ පුකාශය කළා. ඒ පුකාශය ඉතාමත් අගය කොට සලකනවාය කියා මේ අවස්ථාවේදී පුකාශ කළ යුතුයි.

තිදහස ලැබී අවුරුදු 35 කට පසුවත් මේ රට අද මේ තත්ත්වයට පත් වී තිබෙනවා නම් මා නියෝජනය කරන ඒ කණ්ඩායම වෙනුවෙන් නොවැම්බර් 4 වෙනිදා මේ ගරු සභාවේදී මා කළ කථාවේ සඳහන් කරුණු හත රක් මේ අවස්ථාවේදී ගරු කථානායකතුමනි නැවන වරක් සිහිපත් කිරීමට සතුවුයි.

ජනමත විචාරණය සම්බන් ධව අපගේ සහයෝගය දෙන බව පුකාශ කරමින් එදා මා කියා සිටියේ ඒ සංශෝ ඛනයට මාත් මගේ පක්ෂයත් සහයෝගය දෙන බවයි. එසේ පුකාශ කළ අතර පහත සඳහන් පියවර ශන්නා ලෙස මා රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවාය කියා ඉල්ලීමක් ද කළා. ඒ ඉල්ලීමත් මුදල් ඇමතිතුමාගේ පුකාශයත් එකට ගතයතුව තිබෙනවාය කියලයි, මා කියන්නට සතුටු වන්නේ. මේ රටේ යම් විධියක දේශපාලන ක්ෂේතුයකට අප අද පුරුදු වී තිබෙනවා නම්, ඒ ක්ෂේතුය තුළින් ජාතියේ බෙදීමක් ඇති වී තිබෙනවා නමී—21 වෙනි ශත වර්ෂය වැඩි ඇත නොවෙයි—එය මහහැරීමට හැකියාවක් ඇති කර ගන්නට බැරිද කියන පුශ්නයයි එතුමා ඉදිරිපත් කළේ. එය අවශායෙන්ම කළයුතු දෙයක් යයි මා කියනවා. අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද නැත්නම් මැතිවරණයෙන් මැතිවරණය ගම්බද තිබෙන සමගිය, පවුල්වල තිබෙන සමගිය, නගර්බද තිබෙන සම ශිය නැති වී ඉතාමත්ම භයානක තත්ත්වයකටයි, අද රට මුහුණ පා තිබෙන්නේ. ඒ කුමය එහෙම පිටින්ම වෙනස් කරනවාද කියන එක නොවෙයි, මා කියන්නේ. නමුත් අද තිබෙන අසමගි තත්ත්වය නැති කරන්නට, අපට හැකියාවක් ලැබෙනවා නම්, මහජනතාවගේ සුභ සිද් ධිය සඳහා ගන්නා සෑම පියවරකටම අපේ සහයෝ ගය දීමට සූදුනම්ව සිටින බව මේ අවස්ථාවේදී පුකාශ කළ යුතුයි. එදා මා එම පුකාශය කරන අවස්ථාවේදී ඉදි රීපත් කළ ඉල්ලීම් හතර මෙන්න : 1. දෙවසරකට වැඩි කාලයක් නිස්සේ දහදුක් විදිමින් මහ මතට බැස සිටින වර්ජකයින්ට වන්දිත් සමග රැකියා ලබා දීම. 2. 1977 මහ මැතිවරණයෙන් පසු දේශපාලන හේතුන් උඩ රැකියා අහිමිවූවන්ට එම රැකියා සුදුසු පරිදි ආපසු ලබා දීම. 3. අළුත් රැකියා සැපයීමේදී දැනට අනුගමනය කරන ඒ කපාක් ෂික පුතිපත් තිය වෙනස් කර පොදුවේ කාටත් රැකියා ලබාගත හැකි ලෙස වැඩපිළිවෙලක් ඇති කිරීම. 4. සීහුගෙන් ඉහළ නගින ජීවන වියදම පහළ දැමීමට ඵලදුයි කුමවත් වැඩ පිළිවෙළක් යෙදීම.

අපේ කාලයේදී කළාය, නොකළාය කියන පුශ්නය නොවෙයි මා ඉදිරිපත් කරන්නේ. අප කවුරුත් අද තියෙන තත්ත්වයට වගකිව යුතුයි. මේ රට නිදහස ලබා, අවුරුදු 35 ක් ගිය තැනදීත් අද තියෙන තත්ත්වයට නම් පැමිණ සිටින්නේ, අප කවුරුත් ආණ්ඩු පක්ෂ යෝ ය, විරුද්ධ පක්ෂයේ ය කියා කල්පනා නොකර, මේ පුශ්න වලට මුහුණ දෙන්නට ඕනැ. ඒ නිසා මුදල් අමැතිතුමා ඉදිරිපත් කළ අදහස් සාර්ථක කර ගත්නව **ගත හැකි සැම පියවරකටම අපේ සහයෝගය දෙන බව** පුකාශ කළ යුතුයි. ඒ අදහස අප ජනාධිපතිතමාත් සමග සාකච්ඡා කළා. ජනමත විචාරණය සම්බන්ධව අපගේ සහයෝගය දෙන අවස්ථාවේදී ඒ කාරණා හැකි පමණ කි්යාත්මක කිරීමට පොරොත්දු වුණා. මුදල් ඇමති තුමාගේ දේශනයේ ඒ කාරණය ගැන සඳහන් වීම ගැන

[මෛනීපාල සේ නානායක මහතා]

අප සන්තෝෂ වෙනවා, ඒ නිසා එය කිය ත්මික කරන් නට හැකි වන පිළිවෙළට රජය පියවර ගැනීම ඉතාමත්ම අවශා බව මේ අවස්ථාවේදී පුකාශ කරනවා.

රජය පක්ෂ භේදයෙන් තොරව සියල්ලන්ගේම සහයෝගය ඉල්ලා සිටිනවා. මා පිළිගන්නවා පක්ෂ දේශ පාලනය නිසා රටේ සමගිය නැතිව ගිය බව. මහා ජාතිය අතර ගැටුම් ඇති වී අසමගිකම් ඇති වී තිබෙනවා. මහා ජාතිය හා සුළු ජාතීන් අතර අසමගිකම් පවතිනවා. අපේ රටේ දියුණුවට මෙය මහත් බාධාවක් වී තිබෙනවා. මෙම වාතාවරණය නැති කරන්නට හැකි නම් එය ලොකු දෙයක්. ඒ සදහා අපි සම්පූර්ණ සහයෝගය දීමට සූද, නම්ව සිටිනවා. ඒ වාගේම මේ රටේ දක් විඳින පොදු ජනතාවගේ හිත සුව පිණිස ගන්නා ඕනෑම පියවරකට අපේ සහයෝගය දෙන්නට කැමතියි. අපි කිසි විටෙක වත් මේ රජයට බැදී නැති බව අවධාරණයෙන්ම කියන් හට ඕනෑ.

අපි එද කිව්වෙ නැහැ රජයට බැඳෙනවාය කියල. ජන මත විචාරණයේදී අපෙ සහයෝගය දෙන්නේ යම තත්ත්වයක් නැති කර ගැනීමටය කියන එක අපි ඒ අවස් ථාවේදී පැහැදිළිවම පුකාශ කළා. රටේ යහපතුවත්, ජනතාවගේ යහපතටත් කර කටයුතුවලට පමණයි අපේ සහයෝගය දක්වන්නේ. අප පක්ෂය මුල දිටුම දුක් විඳින ජනතාව වෙනුවෙන් පිහිටුවන ලද පක්ෂයක්. සහ, වෙද, ගුරු ගොවී, කම්කරු යන පංච මහා බල වේගයේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමට අපි ನಾ ಕ **ඉ**නන් වා. එම නිසා එම පුතිපත් ති පාවා දීමට අෂි කිසි සේත් සූදනම් නැති බව රජයට කියන්නට සතුටුයි. ධනපතියන් පිනවන ඔවුන් නලවන ඔවුන්ගේ ගිනසුව පිණිස ගන්නා යෝජනාවකට පක්ෂවීම අපට නොහැකියි. මම අවසාන වශයෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ අද ඉතා කටුක ජීවිතයක් ගෙන යන ගම්බද ගොවී ජන තාවගේ හිත සුව පිණිස වහාම හැකි සැම වැඩ පිළි වෙලක්ම යොදන ලෙසයි. රක්ෂා හිතය නැති කොට, අහස උසට නැග තිබෙන බඩු මිල අඩු කිරීමෙන් ජීවන වියදම පහත හෙළීමන් අපුමාදව කළ යුත්තක්ව තිබෙනවා. මේ රටේ දුක් විදින ජනතාවගේ යහපත පිණිස ගන්නා ඕනෑම පියවරකට ඇප කැප වී ආධාර කරන බවට අප සහතික වන අතර ජනතා විරෝධී, ජනතා දෝහී කිුයාවන්ට අප විරෝධය පළ කරන බවත් පුකාශ කරමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

es. con. 11.43

ආර්. පුේමද සමහතා (අශුාමාතාතුමා, පළාත් පාලන, නිවස හා ඉදිකිරීම ඇමතිතුමා, මහාමාර්ග කටයුතු පිළි බඳ ඇමතිතුමා සහ පාර්ලිමේන් තුවේ සභාතායකතුමා)

(திரு. ஆர். பிரேமதாச—பிரதம அமைச்சரும் உள்ளூ ராட்சி, விடமைப்பு, நிர்மாண அமைச்சரும் நெடுஞ்சாலேகள் அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும்)

(Mr. R. Premadasa—Prime Minister, Minister of Local Government, Housing & Construction, Minister of Higrways, and Leader of the House of Parliament)

ගරු කථානායකතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමාට අප කවු රුත් සුබ පතන්නට ඕනෑ හය වන වරටත් එතුමා මේ සභාවේදී අයවැය ගණන් හිලව් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන. ඒ වාගේම මම කියන්නට කැමතියි, මේ අවුරුදු හය ඇතුළතදී මේ රජය මුදල් ඇමතිතුමාගේ මාර්ගයෙන් යම් ආර්ථික වැඩ පිළිවෙළක් කියාත්මක කරගෙන යන වාද, එහි පුනිඵල අපට දනැවමත් දැනී තිබෙන බව. නමුත් එහි පූර්ණ පුනිඵල නව අවුරුදු තුන හතරකින් නිසි ලෙස අපට දැනකියා ගත්නට පුළුවන් වෙයි. එම නිසා මෙම වැඩ පිළිවෙළේ සාර්ථක අසාර්ථකභාවය ගැන දැන් තීරණය කිරීම සාධාරණ නොවේය කියා මම කියන් නට කැමතියි.

1977 දී අපි මේ රටේ පලනය භාර ගත් අවස්ථාවේදී කිසියම් ආර්ථික හා සාමාජික සැලැස්මක් ගැන අපේ සිත් සතන් යොමු කළා. පසුගිය අවුරුදු පහ තුළදී ඒ සැලැස්ම සැහෙන පුමාණයකට අපට සම්පූර්ණ කරන් නට පුළුවන් වුණා. නමුත් ඒ සඳහා තවත් අවුරුදු පහක් හයක් අවශායයි. එම නිසා අපි ජනතාවට කිව්වා, කරුණාකර මේ වැඩ පිළිවෙළට තව අවුරුදු හයක වරමක් දෙන් නය කියල. අපෙ මේ වැඩ පිළිවෙළ හය මාසයෙන් හය මාසයට නැත්නම් අවුරුද්දෙන් අවුරුද්දට මැණීම අමාරුයි.

අයවැයවලින් කරන්නේ ඒ ඒ අවස්ථාවට ඇති වන්නා වූ මුදල් හදල්වල තත්ත්වය ගැන වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කිරීමයි. ඊයේ රාජා පරිපාලන නියෝජා ඇමති තුමා කථා කරමින් ඒක බොහොම ලක්ෂණට කිව්වා. එතුමා කිව්වේ මෙහෙමයි:

"The budget is not the economy of the country. The budget is only a process by which the Government draws resources for the development and the production plan of the country".

මේ අවුරුද් දෙන් අවුරුද් ද ඉදිරිපත් කරන අයවැය ලේඛණය රටේ ආර්ථිකය නොවෙයි කිව්වා. එය හරි. එතුමා එතරම් දීර්ඝ කථාවක් කළේ නැහැ ; එතුමා කළේ කෙටි කථාවක්. එය ඉතාම වැදගත් පුකාශයක්.

මේ ඉදිරිපත් කරන ගණන් හිලව් අනව රටේ ආර්ථික සම්පත් ගැන හැඟීමක් ඇති කර ගන්න අමාරුයි. මේ ඉදිරිපත් කළ ලේඛණය අනුව, බී. ටී. ටී. වශයෙන් මේපමණ ගන්නවා, ආදයම් බදු වශයෙන් මෙපමණ ගන් නවා, ආදී වශයෙන් මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා නම් එයින් පේන්නෙ එතුමා ගැනීමට සම්පත් නියෙන බවයි. සම්පත් නැත්නම් කොහොමද ගන්නේ ? මේනන් මේ කාරණය අපි මතක තබා ගන්න ඕනෑ. විටින් විට මේ සභාවට ඇවිත් එතුමා කරන්නේ ඒකයි. තිබෙන සම්පත් වලින් පුයෝජන ඉන්නෙ, රටේ තිබෙන සම්පත්, තමයි, රටේ ආර්ථික තත්ත්වය. ඒ සම්පත් රුපියල් ශතවලින් මනින්නට බැහැ. ඒ සම්පත් මනින් නට ඕනෑ රටේ තිබෙන බනු නිධානවලින්, ඛනිජ වස්තු, මිනිස් සම්පත්, ඉඩකඩම්, දේශගුණය, ධීවර සම්පත යනාදී සම්පත් තුමයි, රටේ ආර්ථික සම්පත. රටේ සම් පත් නැත්නම් මෙතැනට ඇවිත් එතුමාට කියන්න පුඑ වන් කමක් නැහැ: අරහෙන් මෙපමණ ගන්නවා, මේකෙන් මෙපමණ ගුන්නවා, අතික් එකෙන් මෙපමණ ගත් නවා කියා. එය අපි මුලික වශයන් තේ රුම් ගන්න ඕනෑ. මා මේ සම්බන් ධයෙන් මුදල් ඇමනිතුමාට සහ පතන අතර මෙවර අයවැය ලේ ඛණයේ දී සුහ ලකුණක් පහළ වුන බව කියන් හ කැමතියි.

ඒ සුහ ලකුණ නම් අඵත් මන්තුීවරයෙක් මේ සභා ගැබට ඇතුළු වීමයි. ඒක හොඳ ලකුණක්. සභාවෙන් ඉවත්වෙලා යනවාට වඩා සභාවට එන එක හොඳ ලකු ණක්. ඒ අළුත් මන්තුීවරයා වඩ්ඩුකෝඩ්ඩෙයි මන්තුී තුමා (ආචාර්ය නීලන් ත්රුචෙල්වම් මහතා) එදුමයි දිවිරුම් දුන්නෙ.

"I want to congratulate him openly today, Mr. Speaker, on his entry to this House of Parliament". මා මේ සභාවේදීම එතුමාට සුභ පතන් නට බලාපොරොත් තුවෙන් සිටියා. එතුමා ගැනු මා පාසල් යන අවධියේ ඉදලා දන්නවා. එතුමාගේ පියා මා සමග එකට ඩඩ්ලි සේ නානායක රජයේ කිුයා කළා. එතුමාගේ පියාගේ උප **හැ**මති හැටියට මා එම රජයේ කියා කළා, මගේ විශාල ගෞරවයක් තිබුණු පද්ගලයෙක් තමයි එතුමාගේ පියා, දිවංගත එම්. නිරුචෙල්වම් ඇමනිතුමා. එතුමා මේ රටේ නීති ක්ෂේතුයටත්, දේශපාලන ක්ෂේතුයටත් ඉතා වැදගත් සේවයක් කළ ශේෂ්ඨ පුද්ගලයෙක් හැටියට අපට සළකන් නට පුළුවන්. මා ඒ කාලයේ ඉඳලමයි නීලත් තිරුවෙල්වම් තරුණයාව හදුනන්නේ. යම් දවසකු මේ සභා ගැබට එයි කියා ඒ කාලයේ මගේ විශ්වාසයක් තිබුණා. දේ දපාලන පොර පිටියට එන්න එතුමාගේ ඒ තරම් කැමැත්තක් තිබුණේ නැති බව මා දන් නවා. එතුමා මේ සසාවේ මන් නිවරයෙක් ලෙසට පත් වී පැමිණීම ගැන මා ඉතාමත් සත්තෝෂ වෙනවා. එතුමා මේ සභාවට පුසෝජනවත් මන් නීවරයෙක් වෙන වාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

ඊයේ පෙරේදු මට ලග්ගල මන්නීතුමා (ජේ. ජි. විජේ රත්න බණ්ඩා මහතා) ඇවිත් තවත් සුභ ආරංචියක් කීවා. එනම් මේ අළුත් පාර්ලිමේන් තුවට බඹුරු ඇවිත් කීවා. දෙබරු එන්නේ නැතිව බඹරු ආපු එක සහ ලකුණක්. මට මතකයි, ජනාධිපතිවරණය තිබෙන දවස් වල නුවරඑළිය පුදේශයට යන්න මම ලැහැස්ති වෙන කොට මට ටෙලිපෝන් පණිවුඩයක් ආවා, එහෙ අගමැති නිල නිවාසයෙ එදු බඹරු ඇවිත් ඔවුන්ගේ නිවාස බදින වාය කියල. ඒ එක්කම ඒ ටෙලිපෝන් පණිවඩයෙන් කිව්වා, මේක බොහොම හොද සහ ලකුණෙක් ය කියල ඒ පුද් ශයෙ උදවිය කියනවාය කියල. මම එහෙ යනකොට ජනාධිපති නිල නිවාසයෙන් බඹුරු බැඳලා නිබෙනවා, මී වද අටක්. ඒ ගොල්ලන් ඔක්කොම කිව්වා, ඒක බොහොම සුභ ලකුණක් ය කියල ; ජයගුහණයෙ සංකේත යක් ය කියල. එහෙම කල් පනා කර බලන කොට අපි ඒ මැතිවරණයෙන් ජය ලැබුවා. මුදල් ඇමතිතුමාට මට කියන්න තිබෙන්නෙ මේ අයවැය විවාදය අවසන් වෙන්න ඉස්සර බඹරු ඒම සහ ලකුණක් බවයි.

ගරු කථානායකතුනි, අපේ අලුත් මන්තීතුමා කළ කතාව අපි කාශේත් සෑළකිල්ල යොමු විය යුතු කතාවක්. It was a good speech and it deserved listening; consideration and analysis by all of us. So I must congratulate him on his maiden speech. There are one or two matters in his speech which I would like to touch on, and which I would do so in my speech.

ඒ කතාව පමණක් නොවෙයි, සාමානායෙන් පොදුවේ ගත්තාම මෙවර මේ විවාදයෙදි අපේ ගරු මන් නීවරු කළ කතා කරුණුවලින් බොහොම සම්පූර්ණ බව මට

පෙනුණා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙනුත් හොද කතාවල් කීප යක්ම කෙරුණා. ඒවා අපේ සැළකිල්ලට කරන්න ඕනෑ. ඒ අතර මේ පරිසරය විකක් දුෂණය වන දිධියේ කතාවක්—දෙකකුත් කෙරුණා. ඒක ගැන අප කුණගාවූ වෙන්න නරකයි. ඒ කතා කියෙව්වාම, ඒවා පොඩි අජීර්ණයක්' ඇතුව කළ කතා බව මට පෙනුණා. මම දන් නවා. ඒ කතා කළ දෙදෙනාට එහෙම ඉඳ හිටලා අජීථ්ණ ඇති වන බව. දේශපාලන හා පෞද් ගලික අජිථ්ණ ඇති වන බව. නරක කැමක් කැවාමන් බඩේ අජිර්ණයක් ඇති වෙනවා, නරක බලාපොරොත්<mark>තු</mark> තිබෙන කොටත් දේශපාලන අජිර්ණු ඇති වෙනවා ඉතින් ඕවාට බෙහෙන් දෙන්න ගියාම එක්කෝ වමනය දමනවා. එහෙම නැතිනම් පාචනය ඇති වෙනවා. ඒ දෙකම සිද්ධ වුණු බවයි මගේ කල්පනාව. ඒක නිසා මම ඒක වැඩිය අවුස"සන්න කැමති නැහැ, මොකදු? මේ පරිසරය තවත් දුෂණය වෙන්න පුඑවනි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ සභාවේදි අපේ සැළකිල්ල යොමු විය යුතු කරුණු ඉදිරිපත් වුණාම මුදල් ඇමති තුමාගේ පමණක් නොවෙයි, සියලුම ඇමතිවරුන්ගේ සැලකිල්ල යොමු වෙනවා, ඒ කරුණු සම්බන්ධයෙන්. අපි කවුරුත් මේ රට ගැන ලොකු ආදරයකින්, හැතීම කින් අපේ යුතුකම් ඉටුකරන්නට බැඳි සිටින අය. එම නිසා මේ ඉදිරිපත් කරන අදහස් උදහස් ගැන අපේ සැළකිල්ල යොමු වෙන්න ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, වඩ්ඩුකෝඩ්ඩෙයි මන්තු්තුමා (ආචාර්ය නීලන් න්රුචෙල්වම් මහතා) මා විශ්වාස කරනවා මෙයට වඩා හොඳ කතාවක් කරනවා, එතුමා එක්සත් ජාතික පක්ෂය වගේ ජාතික පක්ෂයක මන්තුි වරයකු වෙලා සිටියා නම්. එතුමා පෙන් සිටින පක්ෂය පාදේශික පක්ෂයක් නිසා එතුමාට සිද්ධ වුණා, එක්තරා සීමාවක් තුළ කතා කරන්න.

He belongs to a regional party. I do not think he had the freedom to think as a free citizen belonging to Sri Lanka. If he had that opportunity he would have made a better speech. All of you will perform better if you all form part of a national party in Sri Lanka without belonging to a regional district party, because you are very capable people. Your capabilities are just wasted. So I would like to invite you to join us or whatever national party you wish to and work for the upliftment of the country without wasting your energies.

Now Sir, the hon. Member for Vaddukkoddai (Dr. Neelan Tiruchelvam) was telling us in very many words that our free economy, or our free economic policy, the competitive economy we are creating has failed. I do not think it is fair to pass judgment like that. It is not fair because of the point from where we started. He must understand that. He must look back at the economic situation we were in. He was referring to doctrinaire policies and said that our free economic policy has failed. I do not think it is fair to say that because in a free economy there are no doctrinaire policies. Free economy means a practical policy, it follows only one 'ism' namely, 'pragmatism', but if it

[ආර්. පේමදාස මහතා]

was a socialist economy, then you can call it 'doctrinaire', because they are bound by certain limits, they do not get out of it. The hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama) represents that doctrine. In our case we are following a pragmatic economy. We are trying to find a solution to the problems as they come up. We are not bound by 'isms'. We seek realities. The hon. Member for Nallur said that the Minister of Finance did not name his budget. I would like to give it a name. It is a "Realistic Budget"—a pragmatic budget.

கථ்றைமன்று**்** (சபாநாயகர் அவர்கள்) (Mr. Speaker) Order, please!

The sitting is suspended till 2 p.m.

රැස් වීම ඊට අනුසූලව නාවසාලිකව අන් සිටුවන ලදින් අ. භා. 2 ට නියෝජන සාථානායකතුමා [නෝමන් දෛදනරන්න මහතා] ශේ සභාපනිත්වයෙන් නැවන පවත්වන ලදී.

அதன்படி, அமர்வு பி. ப. 2 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. உப சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. நோமன் வைத்யரத்ன] தலேமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 2 p.m. and then resumed. MR. DEPUTY SPEAKER [MR. NORMAN WAIDYARATNA] in the Chair.

ரைக். தெடி இரு இதை, (திரு. ஆர். பிரேமதாச) (Mr. R. Premadasa)

Mr. Deputy Speaker, I was referring to the argument adduced by the hon. Minister for Vaddukoddai (Dr. Neelan Tiruchelvam) in regard to his reference to our policy as a doctrinaire policy. But I said in this House that if our economic policy is based on a particular doctrine, we would not be able to face the reality of the world, the realities of our country. We follow a pragmatic policy and that is how we are able to face the situations as they arise.

Now, Sir, we evolved this policy as a response to the particular economic situation that had arisen. The complaint against us by the Left is that we do not follow a doctrinaire policy. That is te complaint against us. We do not want to do that because we are keen to meet the challenge as far as possible, successfully. You cannot do that if you stick to some 'ism' or a particular doctrine.

Let us presume that our present economic policy which we call a liberalized economic policy, a competitive economic policy, an open economic policy, or presuming that it is a doctrinaire policy, it leads to the conclusion, Mr. Deputy Speaker, that it is inflexible and that we would not change even if the circumstances favoured us. But look at our

performance in the economic sphere. Even in this Budget, we have taken certain steps in view of the changing economic situation. Now, when we found that the capital expenditure was rising to unreasonable limits, we made a decision that for the time being we will not embark on new projects but continue to complete the projects that we have already undertaken until we get over this situation.

Sir, this economic recession, the inflation that is prevailing, is not going to be there for all time. You can see things are changing like the weather. We cannot say that it is going to be the same all the time. The world has passed through several situations like this. That is why we firmly believe in a pragmatic, realistic policy. Whether it be political, economic, social or whatever it is, we have to be pragmatic, and that is the very complaint that the Left movement in this country and their sympathisers are making against us. They are trying to put us into the capitalist camp, communist camp or some other camp. We prefer to remain in the pragmatic camp and face situations as they arise. We do not have a political or economic doctrine. That is why we would like to have discussions with the TULF. We do not have a particular limited area to work. We like to discuss with anybody and have dialogue with any shade of opinion because we believe in this pragmatic approach.

Now when we found that the import bill was going higher and higher, we reduced imports by imposing duties on a range of imported goods. So, I want to impress upon the new member that we do not follow a particular doctrine. If he wants to put us into a particular doctrine he can put us into the doctrine of pragmatism.

There is another point I would like to take up from the speech of the hon. Member for Vaddukkodai, He spoke about the disparity between what is spent per person in the Sinhala areas and in the Tamil areas. When he made that point I myself was a little alarmed. He took the total capital investment and he related it per person specially in the Jaffna and the Batticaloa districts. When he referred to it, actually I was also surprised. I thought I should examine it. He tried to make a complicated matter very simple. He is such an intelligent person that he is capable of doing that. I do not think even the Leader of the Opposition or any of his Colleagues tried this earlier. What he has done is to take the capital expenditure of the whole country, divide it by the total population and get the average per capita figure. I think that is what he had done. Then, he separately took the capital expenditure which was to be spent in the Jaffna district divided it by the population in Jaffna and found that figure was much lower than the national average.

Sir, when I went into this matter I found that this would be so not only in Jaffna even in the other areas. Take Kalutara, for instance, where you do not have a big capital investment. Or for that matter, take Galle. If you go on adopting this measure in every other district everybody will get alarmed. The capital expenditure is not allocated on a district basis or regional basis. It depends on the projects which are economically feasible. Take a project like the Mahaweli, Mahaweli Diversion Project. It is a multi-purpose project which is designed not only to provide irrigation but also for the purpose of flood protection and generation of power. Now, Mahaweli does not flow into the Jaffna District but as a result of the power generated by the Mahaweli project people in Jaffna will certainly be benefited. It is so not only with Jaffna, but Kalutara, Galle, the rest of the country because these major projects are designed and executed not only for that particular area.

Sometimes, Sir, these major projects would not benefit the area where they are being done. It helps some other area and the rest of the country. Take, for instance, the Maduru Oya Scheme. The headworks are in the Sinhala area and there is a lot of expenditure incurred there, but the benefit will be in the Batticaloa District. The Maduru Oya Project will help the Batticaloa District very much. I do not think the hon. Member for Vaddukkodai had looked into that aspect. So, by merely taking the capital expenditure and seeing where it is expended would not give a clear picture. We have to look at where the benefits go.

Now, take the case of Kankesanturai Cement Factory. Can the rest of the country say, "You are dumping so much of Money on the cement project? See how much you are spending on the people of Kankesanturai!" I must tell you that the people living around that project are complaining—

ඒ, டிම්ජිනලිංගම මහතා (திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்) (Mr. A. Amirthalingam) We are only getting the dust.

டிப். ஆர். பிரேமதாச) (கிரு. ஆர். பிரேமதாச) (Mr. R. Premadasa)

Yes, you are getting the dust. In th same way, people in the other parts of the country are also getting the dust as a result of certain projects. Take the metal quarries in various areas. They exploit the metal there and the people living in that area only get the dust. The metal is transported to other areas. So, I think, we should look into that aspect also.

That is why I said that the hon. Member for Vaddukoddai would have been a very useful Member of Parliament if he is a Member of our party or any other national party. The only thing is that he has to base his arguments within a certain limited area, compelled by his politics.

1700

Now, Sir, although the hon. Member thinks of the Jaffna District, think of the number of Jaffna people living in Colombo! Do they not enjoy all the benefits of the capital expenditure incurred by the Colombo Municipal Council? The 1981 census figures indicate that about 30 per cent of the municipal population are Tamils. There are, similarily, Tamils in other parts of the country. If you take Kandy and the capital expenditure incurred in the Kandy District as a result of Victoria or the Nuwara Eliya district and the capital expenditure at Kotmale, in those two districts you will find that they have a very high per capita figure as far as capital expenditure distribution is concerned. I think this only shows that statistics can be used to prove anything.

Now, Sir, the hon. Member made several other suggestions. He made a very important point about which I am very much impressed.

වඩ්ඩුකෝඩ්ඩෙයි මන්තීතුමා ඇස්තමේන්තු පිළිබඳව අප කාගේත් සැලකිල්ලට යොමු වන ඉත මත් වැදගත් සෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. ඇස්තමේන්තු පිළිබඳව, යම් අදියරයකදී සමික්ෂණයක් කරන්න බැරිද කියා එතුමා ඇහුවා. එය ඉතාමත් අවශා දෙයක්. ඇත්ත වශයෙන්ම සංවර්ධන සභා කුමය ඇති කර තිබෙන්නෙ, ඒ සදහායි. පුදේශීය මණ්ඩල කුමය, ශාමෝදය මණ්ඩල කුමය අප ඇති කළේ, ඒ සදහා තමයි. එය, එම මණ්ඩල වල, සභාවල අවධානයට යොමු විය යුතු විශේෂ කාරණ යක්.

නොයෙක් කාරණා සඳහා අප මුදල් වෙන් කරනවා; ඇස් තමේන් තු පිළියෙළ කරනවා. ඒ ඇස් තමේන් තු පිළියෙළ කරනවා. ඒ ඇස් තමේන් තු පිළිබඳව දේ ශපාලනික වශයෙන් හා පායෝගික වශයෙනු තුන් සමීක් ෂණයක් කෙරෙන්න ඕනෑ. එහෙම කෙරුණු තැන්වල, වෙන් වුණු මුදලින් හිතුවාටත් වඩා පමාණ යක වැඩ කොටසක් කෙරී තිබෙනව. මා දන්නේ නැහැ, හැම ඇස් තමේන් තුවක් සම්බන්ධයෙන්ම එය කරන්න පුළුවන් වෙසිද කියා. නමුන් ඇස් තමේන් තු පිළිබඳ මේ සමීක් ෂණය හුගක් දුරට අවශා දෙයක්. ඒ බව මා කීප විටක් ම—සංවර්ධන සභා වැඩ පිළිවෙළ ගැන කථා කරන අවස් ථාවලදී—මේ ගරු සහාවේදී කියා තිබෙනවා.

ර.ජන ගිණුම් කාරක සභාවක්—' පබ්ලික් එකවුණිට්ස් කම්ට්'—අපට තිබෙනවා. නමුත් විගණකාධිපතිවරයාගේ වාර්තාව අනුව ඒ කාරක සභාව සමික් මණයක යෙදෙන්නේ, ඒ වියහියදම් කළාට පසුවයි. එම නිසා මේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන ජීපේ විශේෂ අවධානය යොමු වත්න ඕනෑ. වෙන් කෙරෙන මුදල් වියදම් කිරීම සඳහා පිළියෙළ කෙරෙන ඇස්තමේන්තු මොන අකාරයට සකස් වෙනවාද කියා සොයා බලන්න ඕනෑ. ඒ අදහස ඉදිරිපත් කිරීම ගැන වඩ්ඩුකෝඩඩෙයි මන් නිතුවාට [අංජ්. ලේ දෙස හෙතා] ස්තුති කරන්න ඕනෑ. ඒ සම්බන්ධයෙන් වැඩි කෘල යක් ගත කරන්න මේ අවස්ථාවේදී මට පුළුවන් කමක් නැහැ. නමුත් මට වුවමනා කළා, ඒ ගැන මේ ගරු සභාවේ අවධානය යොමු කරවන්න.

By pre-audit, pre-evaluation of the estimates you can prevent a lot of waste. Many estimates overlap. These things are not looked into in the correct perspective. Actually, the executive committees of the Development Councils must do this. When estimates are prepared these executive committees must function like the district cabinet. They must summon the officials to the executive committee. They must question them: "Why are you setting apart this amount for this purpose". "Why can you not do it this way?", and so on. You must go through the estimates, not for the purpose of cutting down or pruning but for the purpose of getting more work with the same amount, which can be done. And this must flow down to the Pradeshiya Mandalayas in the AGA's division.

The executive committee need not arrogate everything to themselves. They can examine the main estimates. The estimates dealing with the AGA's division can go to the Pradeshya Mandalayas and the Gramodaya Mandalayas at the Grama Sevaka Division level where the people can participate, They might tell the officials, " Do not waste this money; you can utilize it this way". They might say, "you can bring metal from such and such a area ". The people of the area, that is the representatives, might say, " Why do you want to go so far?" Then the official might say, " I do not know; I am not a man from this area; I have come from such and such a area". Then the people will say, " yes, we do not blame you, but metal is available at such and such a place, earth is available at such and such a place " or " a buldozer is working at such and such a place; why not talk to them, instead of getting down a buldozer for this purpose from somewhere else?"

You know, I am just giving you various instances where you can make better use of the monies that you are spending. I think we must look into this aspect, I must tell you we are very keen that the Development Councils should function on this basis. We are national Parliament, we can approve plans that are submitted through the Budget every year. But that does not mean that we have to go into all the estimates. We cannot do that. We are not here for that purpose. We are here to decide national policies and national planning. The purpose of the Development Council is to go into these things in relation to their districts. That is why we have adopted the system of Development Councils. I know that certain people do not like this system, especially some of the officials who want to have their own way.-(Interruption). Yes, we have to break through this. Members of Parliament must take an interest at the district level and see to this.

ගරු නියෝජ්ෳ කථානායකතුමනි, මේ සංවර්ඛන සභා කුමය විරුද්ධ පාර්ශ්වය කොයි තරම් විවේචනය කළත් මම කියත් න කැමතියි, මේ කුමයෙන් පමණයි මහජන තාවගේ සහයෝගය ලබා ගන්නට පුළුවක් වන්නේ සංවර්ධන වැඩවලට, ඒ සම්බන්ධය ඉතාමන්ම අවශායි. මේකට විශේෂයෙන්ම ශි ලංකා නිදහස් පක්ෂය වීරුද් ධයි : සමසමාජ, කොමියුනිස් ට් පක්ෂ විරුද් ධයි. ඒ අය දන්නවා, මොකක්ද මෙයින් ඇති වන පුතිඵලය කියා. ජනතා සහභාගිත්වය ලැබෙනවා. ජනතා සහභා ශිත්වය ලැබුණු හැටියේම ජනතාව මුලා කරන්න බැහැ. අන්න ඒකයි, ඒ උදවිය විරුද්ධ, ඒකයි, ඒ උදවිය ඒ ක වර්ජනය කර තිබෙන්නේ. එහෙත් අපි මේක සාර්ථක ලෙස කියාත්මක කරන්න උත්සාහ ගන්න ඕනෑ. එපමණක් නොවෙයි, මේ රටේ තිබෙන සංවර්ධනය නිෂ්පාදනය ආදී පුශ්නවලට ජනතාව සහභාගි කරවා ගැනීම මේ වැඩ පිළිවෙළ පිළිබද අවබෝධය ඇති කර ගැනීමට පමණක් නොවෙයි, නාස්තිය නැනි කර ගැනී මට පමණක් නොවෙයි, ඔවුන්ගේ සහභාගිත්වය ලබා ගැනීමටත් ඇති එකම එක කුමය බව තමුන් නාන්සේලා පිළිගන් නවා ඇති.

මම කල්පනා කර තිබෙන්නේ හුහක් දුරටම අපේ වැඩ පිළිවෙළවල් ගමේ මට්ටමට විමධානත කරන්නයි. හුම සේ වක කොට්ඨාශ මව්ටමට යන**්**නට ඕනෑ. අපට තිබෙනවා ඉාම සේවක කොට්ඨාශ 4,410 ක්. ඒ කොට්ඨාශ ශක් තිමත් කරන්න ඕනෑ. මේ රටේ ජනගහනයෙන් සියයට 75 ක් පමණ ඉන්නේ ගම් බද පුදේ ශවල, නොදියුණු පළාත් වල. ඒ අයට මේ කෙරෙන වැඩ පිළිවෙළවල් පිළිබඳ දැනුමක් තිබෙනවාද කියන එක පුශ්නයක් ; සහභාගි වන්නට අවකාශයක් තිබෙනවාද කියන එක පුශ්නයක්. ඔවුන්ව ශක්තිමත් කරන්නට අපේ අර්ථික නත්ත්වයේ දියුණුවක් ඇති වන්නේ අපේ නිෂ්පාදනය වැඩි වුණොත් පමණයි කියන එක අපි පිළිගන්නා දෙයක්. එය දැන් සටන් පාඨයක් වී තිබෙනවා පමණයි. නමුත් නිෂ්පාදනය සිදු වන්නේ කොහෙන්ද? නිෂ්පාදනය සිදු වන්නේ රට තුළිත්, නිෂ්පාදනය කෙරෙන්නේ ශම්වල, නිෂ්පාදනය කරන්නේ කවුද? ගැමීයා. එහෙනම ශක්තිමත් කළ යුත්තේ ගැමියායි. ගමේ මට්ටමට අපි විශේෂ සැලකිල් ලක් දැක්විය යුතුව තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ළහදී ලංකා බ_ංකුවේ සභාපතිතුමා මට හමු වූ අවස්ථාවේදී මම මේ ගැන කිව්වා.

දැන් නගරවල හැම තැනම ලොකු බැංකු මධාස්ථාන පිහිටුවා තිබෙනවා. මම කිව්වා ඒ ක නවත් තන් න කියා. බැංකු මධාස්ථානයක් පිහිටුවන් න හියාම ලයා ගණනත් වියදම් කරනවා ගොඩනැහිලිවලට; ඒ කට යකඩ කම්බ ගහන් නට; යකඩ සේ ඒ පු ගෙනෙන් නට; නිලධාරීන්ට. එවිට අර ගැමියන්ට දිය යුතු ආධාර මුදල යන්නේ ගොඩ නැගිල්ලට, අනික නගරයක පමණක් බැංකු පිහිටෙවවම ඇත පිටිසර ගම්බද අහිංසක මිනිහා එතනට එන්නේ නැහැ. එන් න ශක්තියක් නැහැ. ඒ කෙ ගම්හිරත්වය දැක්කමත් බය වෙනවා. ඒ නිසා මෙම කටයුත්ත පහසු වෙන් කර ගැනීම සඳහා මම එතුමාට යෝජනා කළා හැම ගාම සේවක කොට්ඨාශයකටම—හැම එකකම බැරී වෙන් න පුළුවන්, පුළුවන් තරමක—නියෝජිතයෙක් පත් කර ගන්න, ඒ මනුෂායාට කොමස් එකක්

දෙන්න, අර ඉස්සර ඉන්ෂපුරන්ස් ඒජන්ට්ස්ලාට දුන්නා වගේ යම්කිසි ගණනක් දෙන්න කියා; එයා අදුනනවා ගමේ මිනිස්සු, එයා මිනිසිසු සොයාගෙන ගොස් ණය දෙයි, එයාට ණය ලබා ගන්නත් පුළුවන්, එයා ගමේ එක්කෙනා, ගම ගැන දන්නවා, අස්වැන් නෙනුත් ණය ආපසු ලබා ගනියි කියා.

නුගරයකු බැංකවලින් ණය දුන්නම ආපසු ගෙවන්න ඔක් කොම එතැනට එන්නේ නැහැ. ඉතින් කැගහනවා ණය ගෙවන්නේ නැහැ කියා. සාමානා සිරිනක් තමයි ණය ගත්තාම නොගෙවා ඉන්න කල්පනා කරන එක. දැන් ඉතින් රටවලුන් එහෙමනේ කල්පනා කරන්නෙ. ණය කුපා සුරින්න කියනවා. මම ඒ කටත් එන්නම්. ඒකයි ස්වභාවය. ඒක මනුෂා ගතිය. නමුත් ගමේ ඉන්නා මිනිසාගෙන් ඒක ගත්තොත් එයා දන්නවා ඒක ආපසු ගන්න. එයා අඳුනනවා. අනික එයා දන් නවා, දිය යුතු පුමණය. මේ තැනැත්තා ගොවිතැන් කරන කෙනෙක්, මෙයාට දෙන්න ඕනෑ මෙන්න මේ පුම ණයයයි කියා දන්නවා. එයා අවිත් රුපියල් 15,000 ක් ඉල්ලුවොත් "ඇයි පොඩිසිංසෙදා, උඹට බැහැ තේද රු. 15,000 ක් අරගෙන ගෙවන්න, රු. 5,000 ක් ඇති තේද, ඒ 5000 ත් ශොවිතැන් කරපත්, නැත්නම් වෙළදාමක් කරපන්, නැත්නම් පුංචි කර්මාන්නයක් කරපත්, මේ විධියට ගෙවාපත් " කියත්න ඔහුට පුළු වන්. නිතරම මුණගැහෙන මනුෂෳයා, මතුල් තුලාවලට එන මිනිහ, කොහොමද ඒ මනුෂායාගේ මුහුණ බලන්නේ මේ ගණන ගෙව්වේ නැත් නම් කියා ඔහු කල් පනා කර නවා. එතකොට බැංකුවටත් ලෙහෙසියි. මොකද, අමුතු වෙන් කාර්යාලයක් ඕනෑ නෑහැ, ඒ සදහා ඒ නියෝජිත යාගේ ගෙයම පාවිච්චි කරයි. මිනිහා හොඳට සේප්පු වක් එහෙම ගෙනැවිත් තබා ගෙන එය ගේම ළම යෙක් පත් කර ගනීයි, එතන ලියකියවිලිවල වැඩ යන් තේ ಬಾಡು. කරන්න. ලොකු ගණනක් එතකොට, ලක්ෂ කීපයක ගණුදෙනුවක් ගම් මට්ට මෙන් කෙරෙන්නේ. වෙළදාමේ නැත්නම් ගනුදෙනුවේ පුමාණයට එයාටත් කොමිෂන් එකක් ලැබෙනවා. එත කොට ගැමියාට ඒ ශක්තියත් ලබා දෙන්න පුළුවන්. ඒක ආපසුත් ලබා ගන්නට පුළුවන්, මම දැක්ක වාර් තාවක. අපේ ඇත පිටිසර ගමේ මට්ටමට මේ ණය මුදල් යන පුමාණය ඉතාමත්ම කණගාවුදායක අන්ද මින් අඩුයි කියා තිබුණා. මොකුක්ද මේකට දෙන පිළි තුර ? අප්පෝ සල්ලි දුන්නට ගන්න බැහැ. ගන්න කුමයක් ඇති කරන්න එපායැ. අන්න ඒකයි, මම ඒ යෝජනාව ඒ අවස්ථාවේ ඉදිරිපත් කළේ.

ගරු නියෝජන කථානායකතුමනි, මොන පක්ෂ හේද අප අතර තිබුණත්, මේ රට හදා වඩා ගන්න ඕනෑ නම්, ගම ශක්තිමත් කරන්න ඕනෑ. ගැමියාව ශක්තිමත් කරන්න ඕනෑ, මේ අපෙන් ලැබෙන්නා වූ නොයෙකුත් පහසුකම් හුතක් දුරට ගැමියා අතට ලැබෙන්නට ඕනෑ කියන එක අපි සියලු දෙනාම එකත වන දෙයක්. අද හැම වාර්තාවකම කියන්නේ, කෘෂි කර්මාන්තය අතින් සුඑ කර්මාන්ත අතින් මේ රටේ විශෙස පුගතියක් ඇති කරන්නට පුළුවන්ය කියායි. ඒක කළොත් පමණයි, අපට මේ අමාරුවෙන් ගොඩ එන්නට පුළුවන් වත්නේ කියායි. ශාම සේවක කොට්ඨාශ මට්ටමෙන් ඒක කරන්න බොහොම හොද කුමයකුත් දැන් ඇති වෙල තිබෙනවා. දේශපාලන වාද හේද පැත්තකට දමලා, ගමේ තිබෙන සමිති සමාගම්වල පුබානීන් එකතු කරලා, ගමේ සිටින නිලධාරීන් සම්බන්ධ කරළා අපි ශුමෝදය මණ්ඩල පිහිටුවා ඒ වැඩ පිළිවෙළ ඇති කළා. එහෙම නම් අපි ඒ ශක්තිය ගමේ මට්ටමට දෙත්ත ඕනෑ. අද කෘෂිකර්මාන්තය අතින්, ගොවිතැන් අතින් ඉතා විශාල වැඩ පිළිවෙළක් සුාදේශීය වශයෙන් මේ රජය දියත් කරලා තිබෙනවා. මේ පණිවිඩය දිගටම යන්න ඕනෑ. ඊට ඕනෑ කුරන ශක්තිය ලබා දෙන්න ඕනෑ.

ගරු නියෝජන කථානායකතුමනි, කලවානේ මන් නීතුමා (සරත් මුත්තෙර්ටුවෙගම මහතා) ඉදිරිපත් කළ කරුණු ගැන මම හිතන විධියට ඇමතිවරු කීප දෙනෙක් ම පිළිතුරු දී තිබෙනවා. එතුමා මේ වතාවේ පමණක් නොවෙයි, මීට කලින් වනාවලන් ඔය නථ්ක <mark>යම තමයි ඉදිරිපත් කළේ. මේ රජය අයවැය ලේඛනය</mark> ඉදිරිපත් කිරීම පුමාද කිරීමෙන් ලොකු රැවටිල්ලක් කළා කියා පෙන්නුම් කරන්න එතුමා උත්සාහ කළා. මේ අයවැය ලේඛනය ජනංධිපතිවරණයට, ජනමත විචාරණයට ඉස්සෙල්ලා ඉදිරිපත් තොකළේ මොකුද කියා ඇහැව්වා. මම එක පුශ්නයක් එතුම,ගෙන් අහන් නට කැමතියි. උන්නැහේලා මේක ජනාධිපතිවරණය ටත්, ජනමතවිචාරණයටත් කලින් මහජනයාට කිව්වේ නැද්ද ? මේ ඡන්ද විමසීම් දෙක ඉක්මන් කරන්නේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්න බැරි නිසාය. රුපියල බාල්දු කරන්නය, ජීවන වියදම වැඩි කරන්නය. මන්න දීලා බලන්න සහනාධාර මක්කොම කපයි කියලා කිව්වේ නැද්ද ? ඒක නැහැයි කියලා කියනවා නම් මා ළහ වාර්තා තිබෙනවා. බොහොම ජයටම කිව්වා. ලිපිලේඛනවලින් කිව්වා. කථාවලින් කිව්වා. නොයෙක් ආකාරයෙන් පත්තරවලින් කිව්වා. රුප වාහිනියට ගිහින් කිව්වා. කථා කීයක්ද ? අපි එක කථා වක් කරනකොට ඒ පැත්තෙන් කථා හත අටක් කළේ නැද්ද? දැන් තමුන්නාන්සේලා සිතනවාද, අපට මේ ඡන්ද විමසිම් දෙකේදීම ඡන්දය දුන්නේ මහජනතාව මේවා නොදැනගෙනය කියා. රුපියලේ අගය අඩුවීම තොදැනගෙනයි කියා හිතනවාද ? බී. ටී. රී. එක, බඩු මිළ ගණන් වැඩි වෙයි කියන එක නොදැන ගෙනයි කියා හිතනවාද ? ඇයි ඉතින් තමුන්නාන්සේ ලාම කියනවානේ, මේ අපි ආව දවසේ ඉඳලාම බඩු මුර්ටුවල මිලන් වැඩි වුණාය නියා. වැඩි වුණා නේ. එත නොට අරහෙම කියනකොට වැඩියෙන්ම විශ්වාස කර නවා නොවැ.

මේ කෙනේ තමුන් නාන් සේලා මොකක්ද කරන් න හැන්නෙ ? මහ ජනතාව බාල්දු කරන්න ශදනව.

They are devaluing the people Sir, this is what they are doing by adducing these arguments. They are trying to show that our people are a set of unintelligent people—

ඒ ගොල්ල අමන පිරිසක් ය කියනවා.

-A set of foolish people, they are trying to make out. Please, do not do that. Do not insult our people. It is worse than devaluing the rupee. You are devaluing the intelligence of our people by saying that the people just went and voted in the two elections without knowing all these things, that is not fair by the people.

[ආර්. ලේ මදාස මහතා]

කලවාන ගරු මන් නිතුමා කියන්න උන්සාහ කෙළේ ඒකයි. මහජනතාවගේ බුද්ධිය බාල්දු කරන්නයි, උත්සාහ කෙළේ. නොදැන ඡන්දය දුන්නාය කියලයි එහෙ නම් කියන්නෙ? මම කියන්න කැමතියි, මේ රටේ විරුද්ධ පක්ෂයේ විශේෂයෙන්ම වාමාංශික පක්ෂවල — තර්ක විතර්ක මේ රටේ ජනතාවට හොදට පුරුදු බව. කොයි තරමට මහජනතාව ඒ ගොල්ලන් මැනගෙන ඉන්නවාද කිව්වොත් අවුරුදු නිහක් හතළිගක් තිස්සේ මේ ගෙනගිය වහපාරයට මේ රටේ පාලනයක් පිහිටුවත්න බැරි වුණානෙ? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට හේත්තු වුණේ නැත්නම් බැහැ, ආණ්ඩුවක ඇමතිකමක්වත් දරන්න. බලන්න ඇති වී තිබෙන තත්ත් වය. මහජනතාව මොන තරමට ඒ ගොල්ලන්ව බාල්දු කර තිබෙනවාද ?

The people have devalued the leftist parties of this country. Either they must coalesce with the SLFP or they must coalesce with the UNP. A part of the left movement came to the UNP in 1965. Am I right? The hon. Member for Kotmale accepts that Mr. Philip Gunawardena—that is right. The people know them, so do not get misled by their political theories. That is what I am telling you.—(Interruption). Yes. Why are you going after them?

ආනන්ද දසනායක මහතා

(திரு. ஆனந்த தலநாயக்க) (Mr. Ananda Dassanayake) No, No.

ආර්. පුේමදුසු මහතා

(திரு. ஆர். பிரேமதாச)

(Mr. R. Premadasa)

Why not, you are going after them.

ආනන්දු දසනායක මහනා

(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)

(Mr. Ananda Dassanayake)

No! No!

ආර්. පුේමදුසු මහතා

(திரு. ஆர். பிரேமதாச)

(Mr. R. Premadasa)

You have invited them together.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(திரு. ஆனந்த தஸ்நாயக்க)

(Mr. Ananda Dassanayake)

No. Hon. Prime Miniter, they will never mislead me.

ආර්. අපු මදුසු මහතා

(திரு. ஆர். பிரேமதாச)

(Mr. R. Premadasa)

I know that, they will not mislead you. I will be the happiest man when you start leading the SLFP because you are more intelligent than the leaders who are now running that party; that much I must tell you.

You may not be a person who had gone to a University, but you have graduated in the University of the people. You will do a better job. Please ask Mrs. Bandaranaike to give up that leadership and hand ot over to you.

ඇත්ත වශයෙන්ම මම මේ කියාගෙන ආවෙ රටේ වාමාංශික පක්ෂ හැම තර්කයකින්ම උත්සාහ කරන්නේ මේ රටේ මහජනතාව බාල්දු කරන්න බවයි. කථානායකතුමනි හැම අයවැය විවාදයකදීම සිරි තක් තිබෙනව. ඒක මේ අවස්ථාවෙදිත් පිළිපැදල තිවෙනව නුතක් දුර්ටම අපි මේ පැත'තෙ හිටියත් පැත්තෙ හිටියත්, විරුද්ධ පක්ෂය මේ පැත්තෙ හිටි යන් ඒ පැත්තෙ හිටියන්, අවුරුදු පතා අයවැය වාර්තා ඉදිරිපත් කළාම ආණ්ඩුව ඊට පක්ෂව කථා කරන විට වීරුද්ධ පක්ෂය ඊට විරුද්ධව කුථා කරනවා. ආණ්ඩුව කියනව, " තමුන් තාන්සේලා මේක විවේචනය කර නව. හොඳයි තමුන් නාන්සේලා කෙහෙමද කරන්නෙ කියල කියන්න " කියා. එතකොට විරුද්ධ පක්ෂය යියනව, අපි කියන්නෙ නැහැ අපි කරන තාලෙ. අපට ආණ්ඩුව භාර දෙනව, එතකොට අපි කරල පෙන් වන් නම් " කියල. ඒ නිසා මම කැමති නැහැ මේ අවස් ථාවේදී ඒ පුශ්නය විරුද්ධ පක්ෂයෙන් අහන්න. එනම්, මොනවද ඔය ඉදිරිපත් කරන පුශ්නවලට තමුන් නාන්සේ ලාශේ විසදුම් ? තමුන් නාන් සේ ලා කරුණාකර අපට විසදීම් දෙන්න කියා මම මේ අවස්ථාවේදී බලාපොරොත් තුවක් නැහැ.

I do not want you to get into that difficulty.—(Interruption) I know that, but I am only going to point out here how the Opposition when they were the Government solved the problems. I do not want to burden you by asking you to give the solutions to the problems that we are facing, but in a situation like this how the Opposition will behave can be projected by bringing out their past performance.

මේ විවේචකයන්ටම මේ කායරී භාර දුන්නොත් මොන විධියේ තත්ත්වයක් ඇති වේවිද කියා මම පෙත්වා දෙන්නම්, තමුන්නාන්සේලාට.

තමුන් නාන් සේ දන් නවා ඇති, විපක් ෂයක ඉන් න විට කවද,වත් රජයක් වර්ණනා කරන්නෙ නැහැ. විපක් ෂය ඉන්නේ එයට නොවෙයි කියන කල් පනාවයි තිබෙන් නෙ. ආණ් ඩුවක් පිහිටුවන්න බලාගෙන ඉන්න අය තිබෙන ආණ් ඩුව චර්ණනා කරයිද? එවැනි දෙයක් බලා පොරොත් තු වීමත් වැරදියි. එතකොට කොහොමද ඒ අය මේ පැත්තට එන්නෙ? එය සාමානා සිරිතක්. ශරු කථා නායකතුමනි, ඔය සෙල් ලම දීර්ඝ කාලයක් කළා. කොහො මද මේ පුශ්න විසඳන්නෙ කියන පුශ්නයත් කීප විටක් ම අසා තිබෙනවා. ඒ හැම විටකම කිව්වේ "අපට දීල බලනවකො. අපි විසඳන් නම්" කියලයි.

ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට එකක් කියන්න තිබෙනවා. මේ විවාදයේ දී විශේෂ කාරණයක් ඇති වුණා. මුදල් ඇමතිතුමා කිව්වා, එතුමාට බොහොම අමාරු වැඩක් කරන්න සිදු වුණාය කියා. ඒ වගේම අයවැය ලේඛනය ගැන කතා කළ අයත් කිව්වා, මුදල් ඇමතිතුමා බොහොම අමාරු වැඩක් කළාය කියා. ලෝකයේ පවතින ආර්ථික තත්ත්වයේ බලපෑම් පඅව තිබෙන නිසා මේ වගේ අය වැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම ලෙහෙසි කාර්යයක් නොවන බව කවුරුත් පිළිගන්නා කාරණයක්. නමුත් ඒ අතර මේ කෙරුණ කතා කතාබහ ගැන කල්පනා කරන විට, විශේෂයෙන්ම මේ අයවැය ලේඛනය ගැනවිපක්ෂ යෙන් කෙරුණ කතා ගැන කල්පනා කර බලන විට, මට පෙනුණු දෙයක් තමයි, මෙම අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමටත් වඩා විපක්ෂයට එය විවේචනය කිරීම අමාරු දෙයක් වුණු බව.අපිඒ බව දැක්කා. තමුන්නාන්සේට පෙනෙන්න ඇති, විරුද්ධ පක්ෂයේ ඇතැම් කපිකයින්. කතා කළේ මොන තරම් අමාරුවෙන්ද කියා. ඇයි එහෙම වුණේ ? ඇයි මෙහෙම වුණේ ?

නනිකර ධනවාදී අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම <u>මීට වඩා ලෙහෙසියි නේ ද කියා මම මුදල් ඇමතිතුමාගෙන්</u> ඇහුවා. එනුමා කිව්වා ඉතාම ලෙහෙසියි කියා. තනිකර කොමියුනිස් ව්වාදී අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැනත් ඇසුවා. ඊටත් වඩා ලෙහෙසියි කියලා එතුමා කිව්වා. මම හිතන්නේ කලවාන මන්තීුතුමාත් (සරත් මුත් තෙට්ටුවේගම මහතා) එය පිළිගත් නවා ඇති. මුළු රටේම නිෂ්පාදනය, බෙදා හැරීම ආදී හැම දෙයක්ම රාජා සන්තක කරලා, පෞද්ගලික අයිතිය සම්පූර්ණයෙන්ම නැති කරලා, රවේ හැම කාර්යයකම වගකීම රජය අතට අරගෙන, රජය කියන හැවියට රටේ හැම මනුෂායෙක්ම කුියා කරන විධියට දේශපාලන හා ආර්ථික වැඩපිළි වෙලක් සකස් කිරීම ඒ තරම් අමාරු නැහැ. හැබැයි එතු මන් ලා පිළිගන් නවා ඇති, එවැනි වැඩ පිළිවෙලක පක්ෂ දේ ශපාලනයට අවකාශයක් නැති බව. පක්ෂ දේ ශපාල නයට අවසරයක් නැහැ. ඒක කරන්න බැහැ. පාර්ලිමේන් තුට ඕනැත් නැහැ. ඒක පාක්ෂික වැඩ පිළිවෙළක්. පාර්ලි මේන් තුවක් කියලා එකක් ඕනැ නම් අපි ඔක් කොම කට් ටිය—එක් සත් ජාතික පක්ෂයේ විධායක මණ් ඩලය වගේ, කොම්යුනිස් වී පක් ෂයේ මධාම කාරක සභාව වගේ එකම පක්ෂයක කට්ටිය—එතු වෙනවා. බොහොම ලෙහෙසි වැඩක්. කවුරු හරි ඒ පක්ෂයේ ම එක් කෙනෙක් හයියෙන් කැගැහුවොත්, විවේචනය කළොත් ඒ පුද් ගලයා පටවා යවන් නත් කොහේ හරි පුදේ ශයක් වෙන් කරනවා. එය බොහොම ලෙහෙසි වැඩක්. "මොකක් ද උඹලා මේ බටහිර රටවල් අල්ලා ගෙන කරන නාඩගම ? මොකක් ද මේ විහිලුව ? " කියලයි, එතුමාගේ කතාවේදී පුන පුනා ඇහුවේ. එතකොට කහරු හරි මේ පැත්තෙන් නැගිට ඇසුවොත් "මොකක්ද විසඳුම?" කියා "ඇයි විසඳුම දන්නේ නැද්ද?" කියනවා.

තනිකරම බනවාදී වැඩපිළිවෙළක් සකස් කිරීමත් 1956 දී ලෙහෙසියි. සුළු පිරිසක් අතේ බන නිබාන, නිෂ්පාදනය, මහා පාතිහ බෙද හැරීම තබා ගන්නවා, අනික් මිනිසුන්ට මොනවා අපි අයිඑම් වුණත් කමක් නැහැ. ඕනෑ නම් ඒ කාධිපති පාලනයක් මිනිස් සුද ? ගෙන යන්නත් පුළුවන්. එතැන පුජාතන්නුවාදයක් නැහැ. එතැන විවිධ පක්ෂවලට ඉඩක් නැහැ. පුති කළේ. මොන් සක් පිළුවලට මිස අනික් පළපාලිවලට ඉඩක් පිට කොන් නැහැ. එක වර්ගයක රැස්වීම් පමණයි. තනිකර බනවාදී යන්නු සූනු හෝ තනිකර කොමියුනිස්ට්වාදී හෝ වැඩපිළිවෙළක් ඉදිරි එක් ස් ඓන පත් කරන එක මගේ හිතේ කිසිම අමාරුවක් නෑ. ඓන් ජ් වේන් ජ් වර්ගයම නම් අමාරුව මොකක් ද ? පුජාතන්නුවාදී සමාජ වේන් ජ් කර Digitized by Noolaham Foundation.

යක් පවත්වාගෙන යමින්, පුතිපාක්ෂික දේශපාලන පක්ෂවලට අවකාශ දෙමින්, විවේචනයට ඉඩකඩ දෙමින්, සර්වජන ඡන්ද බලය මහජනතාව අතේ තබමින්, පුායෝ හික අයවැයක්—යථාර්ථයට අනුව ලෝක තත්ත්වයට මුහුණ දීමට පුඑවන් අයවැයක්—ඉදිරිපත් කිරීම තමයි, ඉතාමත්ම අමාරු. අන්න ඒ කයි මේක අමාරු අයවැයක් කිව්වේ. අන්න ඒ නිසයි මම කිව්වෙ, විවේචනයත් බොහොම අමාරුවෙන් කළාය කියා.

නියෝජා කථානායකතුමනි, මම අහන්න කැමනියි, එක පුශ්නයක්. මේ ශී ලංකාවෙ අපට පුළුවන්ද තිබෙන ලෝක වාතාවරණය අනුව තනි රටක් හැටියට මුළු ලෝකයෙන්ම කැපිලා ජීවත් වෙන්න? අපේ රටේම නිෂ්පාදිත දේවලින් යැපෙමින්, අපේ රටේම ආහාර ලබා ගනිමින්, ඇඳුම් පැළඳුම් ලබා ගනිමින්, හැම දෙයක්ම අප රට තුළටම සීමා කරගෙන අපට ජීවත් වෙන්න පුළු වන්ද කියන පුශ්නය ගැන අපි ටිකක් අවධානය යොමු කළොත් ලෝක බැංකුව, අයිඑම්එප් එක, ඒ ඩිබි එක ආදී ඔය එක එක ණය දෙන සංවිධානවල් එකක්වත් අපට වුවමනා නැහැ. අනික මේ රුපියල ඩොලරයට හේත්තු කරන්න, රුපියල පවමට හේත්ත කරන්න— ඒ කත් වුවමනා නැහැ. අපි අපේ රුපියල්වලට රුපියල්ම හේත්තු කරගෙන, බලන්න කරල බලමු. කව්ද මේ අභි යෝගය භාරගන්න ලෑස්නි? සර්වජන ඡන්දයන් තිබෙන්නට ඕනෑ, මහජනතාවට. පක්ෂ දේශපාලනය තියෙන් නත් ඕනෑ. ඔක් කොම නිදහස් තියෙන් නත් ඕනෑ. මුළු ලෝකයෙන්ම වෙන් වෙලා අපි අපිම, අපේ රුපියල, රුපියලට හේත්තු කරගෙන, අපේ නිෂ්පාදන වලින්ම යැපෙමින්, අදිමින්, කමින්, බොමින් දැන කියා ගනිමින් ඉදිමු. පුළුවත්ද ඒක කරන්න? අපි අපෙන්ම පුශ් න කරමුකො. ඕක කාගෙන්වත් අහන් න ඕනෑ දෙයක් යැ? මොකක්ද අපේ හෘදය සාක්ෂිය දෙන උත් තරේ? ඒ ක කරන් න බැරි වැඩක් ය කියනඑකනේ ?

ඉතින්, මේ මොකටද එක් එක්කෙනාට බණින්නෙ? අයිඑම්එ් එක අපේ පස්සෙන්, දුවගෙන ආවාද "ඒයි, ණය ගනින්. ණය ගනින්" කියාගෙන? ලෝක බැංකුව දුවගෙන අපේ පස්සෙන් ආවාද, "මේ අපේ සල්ලි ගොඩාක් තියෙනවා, ගනිල්ලකො, ගනිල්ලකො මේ සල්ලි" කියාගෙන? නැහැ, එහෙම එකක් වුණේ නැහැ, ණය ගන්න අපි හියා මිසක්. ඒ හියෙන් එක් සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවද? මුලින්ම හියේ කවුද? කොහොමද යන්න සිද්ධ වුණේ? මම කියන්නම්, ආචාර්ය ඇත්. ඇම්. පෙරේරා මහතා කියා තිබෙනවා, මුලින්ම පටන් ගත්තේ කොහොමද කියා.

1956 දී මේ රට භාර දෙන කොට—ඔය 1956 සමාජවාදී මහා පුාතිහාර්යයේ දී—මොන තත්ත්වයක්ද තිබුණේ? අපි අයිඑම්එර්ජ ගිය මිනිස් සුද? වර්ල්ඩ් බෑත්ක් ගිය මිනිස් සුද? අර ඉඩම් ඇමතිතුමා ඊයේ කිව්වෙ—මුළු ගල් ඔය වහපාරයම තනීකර අපේ සල්ලිවලින් අපි ඇති කළේ. මොන සල්ලිද? අපට ඒ වෙලාවෙ යන්නු සූතු තිබු ණෙත් නැහැ; කොන්තුාත්කාරයෝ හිටියෙන් නැහැ; පිට කොන්තුාත්කාරයන්ට අපි කොන්තුාත් දුන්නා; යන්තු සූතු ගෙනාවා. ඒවා ගෙනාවෙ මොන ණේපරීන් එක්ස්වේන්ජ් වලින්ද? අපේ රුපියල් සේපාරීන් එක්ස් චේන්ජ් කරලයි, ගෙනාවෙ. එවැනි තත්ත් වයක් තිබුණෙ.

noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. ජූ ීමදාස මහතා]

ඇයි මතක නැද්ද නියෝජන කථානායකතුමනි, f පිලික්ස් ඔයස් බණ් ඩාරනායක, මුදල් ඇමනි හැටියට වරක්, පාර්ලිමේන් තුවේදි කිව්වා, "මොනවාටද මේ ජෙපාරීන් එක්ස් චේන් ජ් පිට නියන් නෙ? මම ඔක් කොම මේහාට ගේ නවා" කියලා. ඒ තරම් විදේ ශ විනිමයක් අපි හම්බකර නිබුණා, ඒ වෙලාවෙ. ඒ මුදල් ඇමතිවරයා එහෙම කිව්වා, මට මතකයි. මම නම් පාර්ලිමේන් තුවේ හිටියෙ නැහැ. ඒ දවස්වල. එයා කිව්වා, "මගේ පුතිපත් නිය අපේ ජෙපාරීන් එක්ස් චේන් ජ් මෙහොට ගේ න එක; අපේ ජෙපාරීන් එක්ස් චේන් ජ් මෙහොට ගේ න එක; අපේ ජෙපාරීන් එක්ස් චේන් ජ් මොනවටද එහෙ නියා නිබෙන්නේ ?" කියලා. මේ අපි අපේ තේ, පොල්, රබර් ආදිය පිටරටට විකිණීමෙන් අපට එකතු වූ විදේ ශ මුදල් පුමාණය.

" of පාථින් එක් ස් චේන් ජ් " පිට තියන් නේ මොකටද මෙහාට ගේනවා යයි කිව්වා. විදේශ විනිමය රැස් කළා වත් අපට දොස් කිව්වා. අපි අනෙක් අයගෙන් efපාරීන් එක් ස් චේන් ජ් ගන්න යනවාය කියා දැන් අපට දොස් කියනවා. මේ උදවිය එකපාරටම ඉතිහාසය අමතක කරන්න හදනවා. 1956 න් පස්සේ ඇති වුණු විනාශය තමයි මේ. එක් මන් නීවරයෙක් නැගිටලා, උඹලා හරි මිනිස් සු, රූය ගන්නවා, දැන් ගෙවන්න බැහැයි කියන වා " ය කිව්වා. එක් සත් ජාතික පස් ෂයේ ආණ් ඩුව විත රක් ගත් ණයද මේ? මොනවාද මේ 'ඩෙට්ස් කියන්නෙ? 1956 ඉඳලා නේද 'ඩෙට්ස්' පටන්ගත්තේ ? ඇඩාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතා 1964 දී පළමු වැනි වරට මුදල් ඇමති වෙලා ඉදිරිපත් කළ අයවැය කතාව කියවලා බලන්න. කාලය ඉතුරු කර ගන්න ඕනැ නිසා මම ඒවා කියවත්ත ලෑස්ති වන්නේ නැහැ. උත්තැහේගේ විශ හය කියවලා බලන් න.

එම්. ඩී. එව්. ජයවර්ධන මහතා මුදල් ඇමති සැටියට සිටි අවස්ථාවේදී සිදුවුණු දේවල් ඔක්කෝම එහි විශුහකර තිබෙනවා. අන්තිමට ශී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ස්ටැන්ලි ද සොයිසා මහතා මුදල් ඇමති හැටියට පත් වීමෙන් පසු ඇතිවුණු තත්ත්වය එහි විස්තර කර තිබෙනවා. නුවරඑළිය-මස්කෙළියේ දෙවැනි මන්තීතුමා (අනුර ඛණ්ඩාරනායක මහතා) දත් මෙහි ඇවිත් අපට අවවාද කරනවා, උඹලා ණය අරගෙන ගෙවන්න ලැස්ති නැතිවා වාගේය කියා. කවුද ණය ගත්තේ? ගත් ණය වලිනුත් මොනවද කළේ? ඒවා ඔක්කොම එදිනෙදා වියදම්වලට, පාරිභෝජනයට පාවිච්චි කළා. ඒ ණය සංවර්ධනයට ආයෝජනය කළා නම් අද ඒවායේ පති එල ලබන්නට තිබුණා.

අපි මේ ගන්න ණය පාරිභෝජනයට යොදවනවාය කියා අපට චෝදනා කරන්න විරුද්ධව පක්ෂයට පුළු වන්ද? අපිත් ඒවා පාරිභෝජනයට යොදා එහෙම කියා කළා නම්, ඊළහට මේ උදවිය අපට මොනවද කියන් නෝ? "ඕ, උඹලා ජනතාවට ලාබෙට බඩු දෙන්න මේ ණය පාරිභෝජනයට පාවිච්චි කරනවා, මොකක්ද මේ මුදල් පුතිපත්තිය" කියා ඒ අතිනුත් බණිනවා.

අපේ අයවෑය දිහා බැලුවාම තමුන් නාන් සේට බොහෝ මම එනකෙ ම පැහැදිලිව මෙය පේනවා. මම කියාගෙන ආවේ, අපට රොත්තුව. ව තනිවම ජීවත් වන්නට බැරි වාතාවරණයක් ඇති වී කියා. Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

තිබෙන බව පිළිගත යුතු බවයි. එහෙම පිළිගනිතොත් අපි තේරුම් ගන්නට ඕනෑ, මෙතන නිකම් ඒ වෙලාවට තර්කයක් ඉදිරිපත් කළාට පළක් නැති බව. මන්ද? ජනතාව අපට වඩා තේරුම්-බේරුම් ඇතිව සිරින නිසා, ජනතාවට මේවා ඔක්කෝම තේරෙනවා.

අපි රූපවාහිනිය මෙහි ඇති කරන්න යනවා යයි කියන වීට අපට බැන්නා. අපට දක්නම් දොස් කියන්නේ නැහැ. නමුත් ඒ මාධාෂයන් විශාල පුශෝජනයක් අද අත් පත් වේගෙන යනවා. මේ කරගෙන යන වැඩ මොන <mark>වාද, ලබා ගන්නා මු</mark>දල්වලින් මොනවාද කරන්නේ, අපේ ජීවන වියදම වැඩි වුණත් සංවර්ධනයක් ඇති වන නිසා, අපි පාරිභෝජනයට ගත් මුදල් අපට නැති වුණන් එය අපට වනු විසියට, වෙනත් ආකාරයකින්, අපේ දූ— දරුවන්ට රැකීරක්ෂා ලැබෙන ආකාරයෙන්, ගමේ-ලොඩේ සංවර්ඛනයක් ඇති වන ආකාරයෙන්, අපේ වැව -අමුණු සකස් වී අපේ ජීවනෝපාය දියුණු වන ආකාර යෙන්, අප කාවත් ආදායමක් ලබා ගන්න පුළුවන් ආකාරයෙන්—කලින් පාරිභෝජනයට ගිය මුදල් මෙසේ වෙනත් ආකාරයෙන්—අපටම නේද මේ එන්නේ කියන එක ජනතාවට අවබෝධ වේගෙන යනවා. නැත්නම්, අර ජනාධිපතිවරණයේදී, කපා දම්ම හාල් පොත් 70 ලක් ෂය ආයෙත් දෙනවාය, මෙන්න ඒකට සහතිකය, මෙන්න ඒ ශාල් පොතේ ආකෘතියත්, 20 වෙනිදා පරද් දවලා, 21 වෙනිදාට සමුපකාරයට එන් නය කියා කියද් දිත්, ශර් නියෝජ්‍ය කථානංයකතුමනි. ඉනිහාසයේ කවද වත් කිසිම රජයකට නොදුන්න සියයට 52 කට වැඩි ජයගුනණයක් මේ රටේ ජනතාව ලබා දෙයිද? බඩු මිළ වැඩි වන බව හොඳටම දැන දැන, හාල් පොත් 70 ලක්ෂ යක් ඉවත් කර ගත් බව දැන දැන, අමාරු කම් තිබෙන බව දැන දැන, ලෝකයේ නොයෙක් ආයතනවලට ණයවී තිබෙන බව දැන දැන, අපයි එහෙම කළේ ? එහෙම කළේ නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටේ ඇතැම් නායකයන්ට වඩා මේ රටේ ජනතාව බුද්ධි මත් නිසයි. ජනතාවට තේරෙනවා. ජනතාව ගුවන් විදුලියට ඇහුම්කන් දෙනවා. අපේ විවෘත ආර්ථික පුනි පත්තිය නිසා ගුවන් විදුලි යන්නු සීමාවී නැහැ. වැඩි වැඩියෙන් ගුවන් විදුලි යන්තු එනවා. ඒවා කරකවනවා. කරකවන්නේ නිදහස් චතුරශුයේ තිබෙන ලංකා ගුවන් වීදුලි සංස්ථාවට පමණක් නොවෙයි, දන්. ඉන්දියාවට කරකවනවා. එහි පුවෘත්ති අහනවා. එංගලන් නයට කරකවනවා ; එහි පුවෘත්ති අහනවා. යරෝපයේ රටවල් වලට කරකුවනවා. ඇමෙරිකාවට කරකුවනවා. වෙනත් රටවල් වලට ක්රකවනවා. නිදහස් ගමන් කුමය නිසා පිටරටවලට ගිය ශුති මිනුාදීන් ලියුම් ලියලා එවනවා, " අම්මේ අක්කේ, නංගියේ, අපේ රට දිවා ලෝකයක්. මෙහි ඇවිත් බලන්න ඕනෑ. පාන් රාත්තල මෙච්චරයි. සීනි රාත්තල මෙච්චරයි. මෙච්චර හම්බ කළත් මෙච්චර යනවා. අපේ රට දිංසනාවක්. මම අවුරුදු දෙකක් තුනක් අමාරුවෙන් කීයක් හරි හොයාගෙන එන්නටයි බලාපො රොත් තුව. ඉඩම් කැල් ලක් ගන්න බලා පල් ලා. ගෙයක් හදන්න බලපල්ලා. වෙළදාමක් කරන්න බලපල්ලා. මම එනකොට බස්' එකක්' ගෙනෙන්නටයි බලාපො රොත්තුව. වෑන් එකක් හේන්නටයි බලාපොරොත්තුව,

1977 න් පසු ලංකාව ලෝකයට විවෘත වූනා. මොනවාද මේ ලෝකයේ වෙන්නේ කියලා ජනතාවට ඇහෙනවා, පෙනෙනවා, අපට කවදාවත් මෙය නතර කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. අනිසාරය පුළුවන්ද අමුඛයක් ගහල නතර කරන්න.

තියෝජා කථානායකතුමති, මේ රටේ ජනතාවට විශාල අවබෝධයක් ඇතිවේගෙන එත බව මා කියන්නට කැමතියි. එය වළක්වන්නට බැහැ. තමුන්නාන්සේලා මොනවාද කිව්වේ? 1970 දී දුන්න විදියට ආයෙමන් කන්ට බොන්ට දෙනවාය කිව්වා. මිනිස් ය ඔක්කොම බය වුනා. ලාබෙව දෙනවාය කිව්වා. ලාබෙට දෙන්න පුඑවන්. වුවමනා පුමාණය නැති බව මිනිස්සු දන ගත්තා. නුවරඑළිය-මස්කෙළිය දෙවන 'මන්නීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) මා කළ කථා කියෙව්වා. අද මානිපායි මන් නීතුමාත් (වී. ධර්මලිංගම් මහතා) මා කළ කථා කියෙව්වා. මා කී දෙයක් මා කවදාවත් නැතෙයි කියන්නේ නැහැ. මා කී මිළ ගණන් කියෙව්වා. මා නැතෙයි කියන්නේ නැහැ. ගරු නුවරඑළිය- මස්කෙළිය දෙවන මන් තීතුමා වගේ මා දවසින් දවස වෙනස් වන් නේ නැහැ. මානිපංසි මන් ජූතුමා කිව්වා, ගිය රජය කාලයේ මා බඩු මුව්ටුවල මිළ ගණන් කියෙව්වා, කියා. අත්ත. නමුත් ගිය රජය කාලයේ තිබුනේ විවෘත ආර් **පිකයක් නොවන බව මතක තබා ගන්න.**

It was not an open economy. It was a closed economy, a controlled economy. The Government had a responsibility to the people to give them things at the controlled prices.

අද එහෙම නොවෙයි. අද සැපයීමේ පුමාණය ඇතිවන් නේ ඉල්ලුමේ පුමාණය අනුවයි. Supply and Demand. අද තිබෙන තත්ත්වය එයයි. අද තිබෙන්නේ තරගකාරී ආර්ථිකයක්.

ගරු නියෝජන කථානායකතුමනි, මා ළහ තිබෙනවා මා කළ කතාවක කොටසක්. 1974 දී මම මිළ ගණන් ගැන සඳහන් කරමින් කළ කථාවෙන් මේ ගැන බොහොම පුවේසමෙන් මහහරින කොටස තමයි මම දත් කියවන්නට අදහස් කරන්නේ. මොකක්ද මේ අය මත හරින්නේ ? මම ඇහුවා ගිය රජයෙන්, තමුන් නාන්සේලා සමාජවාදී ආර්ථිකයක් ගොඩනගාගෙන කරන් නට පොරොන් දු වුණේ මොකක් ද කියල. විවෘත ආර්ථිකයක් නොවෙයි පාලිත ආර්ථිකයක් ඇති කර ගෙන මොකක්ද පොරොන්දු වුණේ ? අඩුවෙන් හැම දෙයක්ම දෙන්න. නමුත් මොකක්ද වුණේ? මීළ ගණන් වැසිවුණා. කමක් නැහැ කියමු මිළ ගණන් වඩි වුණාට. මම මොකක්ද කිව්වෙ ? 1965 ත් 1970 ත් අතර කාලයේ මේ විධියට මිළ ගණන් වැඩි වනවිට මා පෙන් නම් කළ කාරණය මෙයයි.

මා දැන් කියවන්නේ 1974 නොවැම්බර් 19 වැනිදා හැන්සාඩ් වාර්තාවෙන්. 1305 වන නිරුව. මම එද මෙසේ කිව්වා:

"රාජන සේ වකයින්ට පඕනයි වෑඩි කළා. රුපියල් ලක්ෂ 2,500 ක් විචනයක් වත් කථා කරන්නේ නැහැ. මට හමුවුණු තොර වැඩි කළා. සංස්ථාවලත් පළාත් පාලන ආයතනවලත් සේවක විචනයක්වත් කථා කරන්නේ නැහැ. මට හමුවුණු තොර යින්ගෙ පඩි වැඩි කෙරෙව්වා. අපි හදිසි නීතිය දමා සේවකයන්ට තුරු අනුව අද ඉන්දියාවේ පාන් රාත්තලක් ලංකාවේ වැඩි පඩි දෙන්න කියා භාම්පුතුන්ට බල කළා. ඇයි? අපි පිළි සල්ලිවලින් රු. 3.90 යි; මැලේසියාවේ රු. 6.00 යි; වාසි පඩි දෙන්න කියා භාම්පුතුන්ට බල කළා. ඇයි?

ගන්නවා, ජීවන වියදම වැඩි වන විට ජනතාවගේ අතට ඊට මරො ත්තු දෙන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක ආදායමක් ලබා දෙන්නට මනැ කියන එක. නමුත් තමුන්නාන්සේලා කරල තිබෙන පුමා ණය අර මධාම බෑංකු වාර්තාවෙන් පේනවා.'

එහෙමයි මම මේ මිළ ගණනේ ගැන කිව්වෙ? නමුත් ඒ සංසන්දනය කරන්නට බැහැ මේ රජයේ ආර්ථික පුති පත්තිය අනුව. ගිය රජයේ ආර්ථික පුතිපත්තිය සම් ර්ණයෙන්ම පංලනය කළ ආර්ථික පුතිපත්තියක්. එසේ නම් රජයේ වගකීම තමයි පාලනය කරන කොට හැම දෙයකම පාලනය අතේ තියා ගන්න එක.

අද මොකක් ද තත්ත්වය ? අද විවෘත තුරහකාරී තත්ත්වයක් තිබෙන්නේ. යම් නිෂ්පාදනයක් අඩුවෙන් නිෂ්පාදනය වන විට මිළ ගණන් වැඩියි. වැඩි දෙනෙකු නිෂ්පාදනය කරන්නට පටන් ගත්තාම මිළ ගණන් අඩුයි. අර වැඩි දෙනාට නිෂ්පාදනය කරන්නට එපාය කියල අපි තහනම් කරන්නෙන් නැහැ. නිෂ්පාදනය වැඩි වෙනවා. මිළ ගණන් අඩු වෙනවා. ඉල් ලුම වැඩි වෙනවා. නිෂ්පාදනය වැඩි වෙනවා. ඒක තමයි තරහකාරී ආර්ථිකය. ශ්රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් අනික් පක්ෂත් අපේ ආර්ථික රටාව ඒ අයගේ ' කොන්ටෝල්ඩ්" ආර්ථික රටාවට හේත්තු කරල සංසන්දනය කරන්නට උත්සාග කරනවා. ඒක ඒ උදවිය කරන බරපතල වරදක්.

බලන්න, අද කෙනෙකුට ජීවනෝපාය කර ගන්නට. මොන තරම් අවකාශයක් ඇති වී තිබෙනවද මොන ආකා රයට අවකාශ ඇති වී තිබෙනවාද? පඩිනබි වැඩි කිරීම අතින් බලන්න. To compensate for the increasing cost of living the Government has, from time to time, increased the cost රෑ living allowance which they freezed. ජීවන වියදමට—" කොස්ට් ඔරිස් ලිවිං" එකට—අයිස් තිබ්බා. වැඩි වෙන්න ඇරියෙ නැහැ. ඒකට අයිස් නියල තද කරල තිබ්බා.

In 1977 public servants were granted a salary increase of 25 per cent of their salary, subject to a maximum of Rs. 50. In 1978 their salaries were increased by 10 per cent of the consolidated salary with a minimum of Rs. 50. All public servants were exempted from paying income tax. In 1980 public servants were given a pay rise of Rs.70. They were paid monthly allowances based on the increase in the cost of living in 1980. In the current budget we have given Rs. 100.

ගරු නියෝජා කථානායකතුමනි, ඒ හැර මා කියන් නව කැමතියි අමතර ආදායම් මාර්ග ඇති කර ගන්නට කොසි තරම් අවකාශයක් දී තිබෙනවාද යන්න. මේ රජයේ සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළවල් නිසා නිෂ්පාදන වැඩ පිළිවෙළවල් නිසා යම් කෙනෙකුට මොනව හරි කරල කීයක් හරි හම්බ කර ගන්නට අද රටපුරාම මොන තරම් අවකාශයක් ඇති වී නිබෙනවා දැඩි මා තමුන්නාන් සේව විස්තර කරන්නට ඕනෑද? මේ අය මිළ ගණන් ගැන කථා කරනවා. ආදායම් ඇතිවීම සම්බන්ධයෙන් වචනයක්වත් කථා කරන්නේ නැහැ. මට හමුවුණු තොර තුරු අනුව අද ඉන්දියාවේ පාන් රාත්තලක් ලංකාවේ සල්ලිවලින් රු. 3.90 සි; මැලේසියාවේ රු. 6.00 සි;

noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. දේ මණය මහතා] මුරුමයේ රු. 4.80 සි; ඉන්දුනීසියාවේ රු. 13.00 සි; ඒ කීවේ ' ඉන්ඩ වන් ' පාන් රාත්තලක්. ' ඉන්ඩ ටු' රු. 6.50 සි. පකිස්ථානයේ පාන් රාත්තල් 1/2 රු. 2.25 සි; යුගෝස් ලාවියාවේ ලංකාවේ සල් ලිවලින් රු. 12.90 සි; හංගේරියාවේ රු. 3.71 සි. යුගෝස් ලාවියාවේ පෘථිරල් ගැලුමක් රු. 76.50 සි; හංගේරියාවේ රු. 45.00 සි; අපේ රටේ රු. 54.00 සි; ඉන්දියාවේ රු. 57.60 සි. යුගෝස් ලාවියාවේ හරක් මස් රාත්තලක් රු. 107.00 සි. ඒ මා

ලාවියාවේ හරක් මස් රාත්තලක් රු. 107.00 යි. ඒ මා හිතන්නේ හරක් මස් කැමෙන් වළක්වන්නට වෙන්න ඇති! හංශේරියාවේ හරක් මස් රාත්තලක් රු. 34.22 යි. මුළු ලෝකය පුරාම මේ මිළ ගණන් වැඩි වී තිබෙනවා. එය නතර කරන්නට කාටවත් පුළුවන් වෙයි කියා මා හිත න්නේ තැහැ.

අපි මේ මුළු ලෝකයේ ම තිබෙන සම්පත් ගැන කල් පතා කර බැලුවොත්, එක එක රටවල තිබෙන සම්පත් ඒ ඒ රටවලට අයිතිය කියා, කියන් නට පුළුවන්. නමුත් මුළු ලෝකයේ ම මනුෂ්‍ය පරම්පරාව ගැන කල් පතා කරන විට, ලෝක ජාතීන් ගේ යුතුකමක් තිබෙනවා, මේ සම්පත් තමන්ට අයිති වුනත් මනුෂ්‍ය වර්ගයාගේ විපත සදහා තොව යහපත පිණිස—සැපත පිණිස—පාවිච්ටි කරන්න. විශේෂයෙන් ඉන්ධන සම්බන්ධයෙන් අද ඒ තත්ත්ව යට මුළු ලෝකයටම මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

ඉන්ඛන මිළ ගැන අපි නොයෙක්' විට කථා කරනවා විශේෂයෙන්ම අපි ඒ ගැන කථා කරන්නේ, ගමනා ගමනයට, ඒ වාශේම අපේ යන්තුවලට, ව්යක්ටර්වලට ලොරීවලට බස්වලට අපි ඉන්ධන පාවිච්චි කරන නිසා. මුළු ලෝකයම මේ විධියට ඉන් බන පෘවිච්වි කරනවා නම් ඉත් ධනවල අර්බුදයක් ඇති වෙන්නේ නැහැ. වුවමනං පුමාණයට ඉන් ධන තිබෙනවා, ඉල් ලුමේ පුමාණයට අනුව ඉත් ධනවලට සාධාරණ මිළ ගණන් ලැබෙනවා. නමුත් අද ලෝක මහ බලවතුන් යුධ අවි තැනීමට, ඒවා නඩ ත්තු කිරීමට විශාල වශයෙන් ඉන්ධන පාවිච්චි කරන බව කවුරුත් පිළිගන් නවා. ඔවුන් එක අතකින් ඉන්ධන පාවිච්චි කරන අතර, අනික් අතින් තමන්ගේ සම්පත් යුධ අවි ආයුධ නිෂ්පාදනයට, ඒවා රැස් කර ගැනීමට පාවිච්චි කරනවා. අද මුළු ලෝකයේම අවධානය යොමු වී තිබෙන්නේ මේ කාරණය සම්බන්ධවයි. අපේ ජනාධි පතිතුමා නොබැඳි සමුජවට ගොස් මේ කාරණයයි. මතු කර පෙන්වීමට උත්සාහ කළේ. දියුණුවන ලෝකයේ රාජාායන් විසින් මහ බලවතුන්ගේ අවධානයට මේ අපරාධය යොමු කළොත් නුරකද කියා එනුමා යෝජන වක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ අතර වාරයේ තමයි, එතුමා පෙන්නුම කළේ ලෝක බැංකු වන්, ජානාන්තර මූලා අරමුදලත් නොයෙක් රවවලට ණය දෙනවා මේ ආයතන දෙක මේ ණය දෙන්නේ කොහොමද, කාගේ සල්ලි වලින්ද, මේ ආයතන දෙක ණය දෙන්නේ . ලෝකයේ රටවල සල් ලිවලින් නොවේද කියා. ගරු කථානායක තුමති, මේ ආයතන දෙකට මුදල් අහසින් පහළ වෙන්නේ නැහැ. ලෝක බැංකුවත්, ජාතාන්තර මුලාs අරමුදලත්, පිටිස්තර කොහෙන්වත් මුදල් ගෙනෙනවා නොවෙයි. ඒ ආයතනවල තිබෙන්නෙ ලෝකයේ ඒ ඒ රටවලින් ලැබෙන මුදල්. අපිත් කොටස් එ වායේ කාරයො. අපේ කොටසුත් ඒ වාට දී තිබෙනවා. මුළු ලෝකයේ ම රටවල් එකට එකතු

වී සහභාගිත්වයෙන් තමයි, මේ ජාතාන්තර මුලා අරමුදල කියන ආයතනයත්, ලෝක බැංකුව කියන ආයතනයන් ඇති කර තිබෙන්නෙ. එතකොට, ලෝක බැංකුවෙහි උදවියට මුදල් දෙන මේ රටවල්—විශේෂ යෙන් වැඩියෙන් මුදල් හදල් දෙන රටවල්—" ඔව්, උඹලා දෙන ණය සම්බන්ධයෙන් මෙන්න මේ සහන ඇති කරපල්ලා, අපෙන් ඒකට විරුද්ධත්වයක් නැත" කියල කිව්වොත්, ඒක ලොකු දෙයක්. ගරු ජනාධිපති තුමාත් උත්සාහ කරන්නෙ මේ ගැන කරුණු කියල ඒ රටවලට මෙම අවබෝධය ඇති කරන්නටයි. ඒක කියන් නට ඕනෑ කරන පිළිවෙළට එතුමා ඒක කිව්වා. ඕක අල් ලාගෙන අපේ කලවානෙ මන් නීතුමා (සරත් මුන්තෙරී ටුවෙගම මහතා) මෙතනට ඇවිත් කියනවා, " ඕ! ජනාධි පතිතුමා ඉත් දියාවෙදි මෙහෙම කියනවා, මුදල් ඇමති තුමා කොත්දේසි නැත කියනවා, නමුත් එතුමා කොත් දේ සි නියෙනවාය කියනවා " කියා.

ගරු නියෝජ්ෳ කථානායකතුමනි, ණය දෙන උදවිය කොන්දේසි දමනවා. අපේ බැංකු කොන්දේසි දමන් නෙ නැද්ද? අහවල් කාර්තුවට මෙපමණ ගෙවන්න ඕනෑ, මෙන්න මේ ආකෘරයට කටයුතු කරන්න ඕනෑ කියන්නෙ නැද්ද? එහෙම නැතිනම් ගමේ ගොඩේ මනු ෂාාමයක් කාට හරි ණයක් දෙන කොට ඒ වගේ කොන් දේසි දමන්නෙ නැද්ද? බේබද්දෙකුට ණය දෙනවා නම් " මීට පස්සෙ බොන්නෙ නැතුව හිටියොත් තමයි උඹට මම ණය දෙන්නෙ; සුදු සොළින්නෙ නැතුව හිටියොත් තමයි ණය දෙන්නෙ" කියා කොන්දේසි දමන්නෙ නැද්ද? ඉතින් මොනවාද මෙතැන ඇවිත් මේ කරන කතා ? අපිට හොදයි ඔය කතාවල් ! ගමේ ගොඩේ ගිහින් කිව්වොත් ඕවා තුට්ටුවකටවත් ඒ අය ගණන් ගන්නෙ නැහැ, ඇයි, ඕවා ගිහින් කිව්වානෙ? ජාතෘන්තර මූලා කීයන්නෙ, ලෝක බැංකුව කියන්නෙ කොහේදෝ ඉඳලා ආපු රාස්සයෝ, පරාස්සයෝ කව්ටි යක් ; සල්ලි මල්ලක් තියාගෙන, ෂයිලොක් වගේ, කරන වැඩක් කියලා පෙන්වන්න වෑයම් කළා. ඉතින් ඔවා අහගෙන හිටි ගෝලයො, බාලයො, ' බලනවකො, අයි. එම්. එfප්. එකට, වර්ල්ඩ් බැන ක් එකට අපේ රට විකුණලානෙ, අපේ රට සින්න කරලානෙ.' කියනවා. ලෝක බැංකුවට අපේ රට විකුණනවාය කියන්නෙ ඇයි? එහෙම නම් අපටම නේද අපේ රට විකුණලා තියෙන් නෙ. අපත් ඒකෙ 'ෂෙයා හෝල්ඩර්ස් ' ලා නෙ. මොන වාද මේ කරනු කතාව?

ගරු නියෝජන කථානායකතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමා කිව්වා, "අපි ආධාර ලබා ගන්නවා; අද අපේ අයට වඩා වැය වැඩි වී නිබෙන්නෙ, සංවර්ධනය සඳහා වියදුම් කරන්නට සිදු වී නිබෙන නිසයි' කියලා. ආධාර ලබා ගන්නා විට ජාතාන්තර මුලා අරමුදල අපෙන් අගනවා, 'හොඳයි මේ සල්ලි අරගෙන ගිහින් මහවැලි සංවර්ධනයට යොදන්නෙ නැතුව, වෙනත් එකකට යොදවනවාද? විදුලි බල නිෂ්පාදනයට යොදවන්නෙ නැතුව වෙන එකකට යොදවනවද? එහෙම නැතිනම් පරිභෝජනය සඳහා ගන්නවාද? කියා. ඉතින් ඒ වෙලාවට අපි කියන්න ඕනැ, "නැහැ, එහෙම නොවෙයි; අපි මෙන්න මේ දේවලට මෙපමණ මුදලක් යොදවනවා; එහෙම යෙදෙව්වාම, මහවැලි යෝජනා කුම

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

යෙන් ලැබෙන ජලයෙන් මෙපමණ නිෂ්පාදනයක් ඇති වුණාම මෙපමණ මුදලක් ලැබෙනවා; එහෙම ලැබුණාම මෙපමණ මුදලක් අපි ආපසු ගෙවන්නම්. විදුලි බල නිහ් පාදනයෙන් මෙපමණ මුදලක් මෙපමණ ශාලයකින් අපට ලබා ගන්න පුළුවනි" කියා. "එහෙම නම් හොදයි, අපි සම්මුනියකට එමු. අසුවල් කාලයේදි මෙහෙම ගෙවන්න, මෙපමණ කාලයක් ණය නොගෙවා ඉන්න." කියා ඒ අය කියන්න පුළුවන්. ඒ විධියට සම්මුනියක් ඇති කර ගත්නවා. ඒක ගැන මුදල් ඇමතිතුමා කිව්වෙ, සාකච්ඡා කරගෙන යනවාය කියලයි.

ගරු නියෝජා කථානායකතුමනි, අපේ ගරු ජනාධි පතිතුමා කිව්වෙ මොකක්ද? ජනාධිපතිතුමා ඒ වෙලා වෙදී කතා කළේ ණය ගත්තා ශී ලංකාව වෙනුවෙන් පම ණක් නොවෙයි; ලෝකයේ ණය ගත්තා අතිකුත් සියල් ලම වෙනුවෙනුයි කතා කළේ. සමාජවාදී රටවලුන් ණය <mark>ගන් නවා. කීප විටක්ම මේ සභාවේදි ඒ නම් ලැයිස් තුව</mark> කියවුණා. මම ළහ තිබෙනවා ඒ ලැයිස්තුව. කලවානෙ මන් නුතුමාට (සරත් මූත්තෙර්ටුවෙගම මහතා) ඕණැ නළ එතුමාට ඒක දෙන්න මට පුළුවනි. ඒ ඔක්කොම රටවල් වෙනුවෙන් කිව්වෙ මොනවාද? ජාතාහන් තර මුලා අරමුදලෙන් නොයෙක් නොයෙක් කොන්දේසි දමනවාය, එතකොට අමාරුකම් ඇති වෙනවාය, ඒ කොන් දේ සිවල වෙනසක් ඇති කරන්න බැරිද, ආදී වශයෙනුයි එතුමා කතා කළේ. ඉතින් ඕකට වේනත් අර්ථ කථන යක් දෙන්නට, ඇතැම අය මොන තරම් උත්සාහ කළාද? ගරු නියෝජා කථානායකතුමනි, යුතුකමක් තිබෙනවා, ඒ පුබල ජාතීන්ට ගිහින් කියන්නට '' තමුන් නාන්සේලාට සම්පත් වැඩියෙන් තියෙනවා ; ආකර තිබෙනවා ; තෙල් ආකර තිබෙනවා තමුන් නාන් සේ ලාගේ විශාල ධනයක් තිබෙනවා, තුමුන් නාන්සේලා **අද ඒ** ධනයෙන් විශාල කොටසක් යුද අවි සඳහා යොද වනවා, ඒ නිසා තෙල් මිලත් වැඩි වී තිබෙනවා, කරුණා කර ලෝකයේ අනෙක් රවවල් ගැනන් කල්පනා කර බලන් න, තෙල් මිල වැඩි වීම නිසා අපිට සිදු වී තිබෙනවා, " අයි. එම්. එප් " එයෙන් වැඩිපුර ණය ගන්න, නමුත් වැඩි-වැඩියෙන් අවි-ආයුධ නිෂ්පාදනය කිරීම නිසා තමුන් නාන්සේලා ඊට දෙන අරමුදල් පුමාණයන් අඩු කරනවා, කරුණා කර තව විකක් වැඩියෙන් ඒ අරමුදල් සඳහා වැය කරන්න, එවිට ඒ අරමුදල් වලින් අපට නව විකක් වැඩියෙන් උදව් ලබා ගන්න පුළුවනි." කියා.

ඔය වගේ කාරණා තමයි, ජනාධිපතිතුමා **ඉදිරිප**න් කළේ. ඒ ගැන අද ලෝකයේ ලොකු සාකච්ඡාවක් ' North-South පැවැත්වෙනවා. ඒකට කියනවා. Dialogue' කියා. ඒ ගැන කරුණු සොයා බැලීම සදහා වෙනම කම්වුවකුත් පත් කළා, බටහිර ජර්මනිශේ හිටපු නායකතුමාගේ—විලී බුාන් වී මහතාගේ—පුධානත් වයෙන්. මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් වැදගත් වාර්තාව කුත් නිකුත් වී තිබෙනවා. ඒ වාර්තාවේ මේ සියල්ල කියා තීබෙනවා. ලෝකයේ අවි-ආයුධ නිෂ්පාදනය කරන්නේ මේ මහ පුබල ජාතීන් පමණක්ය කියා අප හිතුනවා. නැහැ. මේ දියුණු වන ලෝකයේ, මේ නොබැදුණු ලෝකයේ අයත් දැන් අවී-ආයුධ නිෂ්පාදනය කරන්නට පටන්ගෙන තිබෙනවා. ඒ වාර්තාව නිකුත් කළ විලී ගන්නට ඕනෑ.

බාන්ට් කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයෙක් හැටියට කට යුතු කළ පොදු රාජාා මණ්ඩලයේ මහ ලේකම් ශීදත් රම්පාල් මහතා කළ පුකාශයක් මම කියවන්නම්:

ø. co. 3.12

"The world spends one million U.S. dollars a minute on arms—a sum that will double by the turn of the century," according to the Commonwealth Secretary-General Mr. Sridath Ramphal. The arms race is self-perpetuating as a momentum of its own, needs no reason to sustain it, he told a Disarmament Conference organized by the Canadian Council on International Corporation. He said about one hundred and ten dollars is spent on military weapons annually for each person on earth, compared with less than eight dollars per person on aid from rich to poor countries."

Very revealing-

"He said that altough about three-quarters of military spending is concentrated among the developed countries, spending increases in the Third World are ominous."

The Third World also spends.

"As the disparities between the North and South widen in economic terms and in the quality of life, the South is working hard at catching up with military expenditure with not a little help from the North, he told the Conference yesterday."

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 75% ක් අවි-අංයුඛ නිෂ්පාදනය කරන්නේ ධනවත් රටවලුයි. නමුන් ඒ අතර, දියුණු වේගෙන එනවාය කියන නොබැඳි සමුඑවට අයිතිය කියන රටවලුත් 25% ක් නිෂ්පාදනය කරනවා ඛනවත් රටවල ආධාරයක් නැතිවම, ඒ රේස් එකට දැන් ඒ ගොල්ලොත් බැහැලා.

Sir, taking the expenditure on armaments that is, three-quarters, or seventy-five per cent by the rich countries, a twenty-five per cent by the poor countries with four thousand million people living in the world, means for each person it comes to about Rs. 2,500 rupees per year, but the amount as aid to poor countries from the rich is Rs. 200 per year.

මේ සතාසය ගැන සාකච්ඡා කරන්නට ඕනෑ; කථා කරන්නට ඕනෑ. අපේ ජනාධිපතිතුමාත් අර විධියට කරුණු ඉදිරිපත් කුළේ ඒ ගැනයි. මා හිතන්නේ නැහැ, කවුරුවත් එතුමාගේ පකාශය වැරදිය කියාවිය කියා. ඒ කථාව හසසයට ලක් විය යුත්තක්ද, නියෝජන කථානායකතුමනි ?

මා කලිනුත් කීවා වාගේ මේ අයවැය ලේ ඛනය සම් ඛන් ධයෙන් මට කියන්නට තිබෙන්නේ මෙයයි: මේ එක් වර්ෂයක මුදල් ඇස්තමේන්තු අරගෙන අපේ රජයේ වැඩ පිළිවෙළ සැලකිල්ලට ගන්න අමාරුයි. මම කිව්වා මගේ කථාව ආරම්භයේ දීම, අපි මහජනයා ඉදිරියට ගොස් අමුතු මැතිවරණ පුකාශගක් නොකොට 1977 තේ පටන්ගත් වැඩ පිළිවෙල අවසාන කරන්නට තව හය අවුරුද්දක් දෙන්නය කියා සිටිගේ ඒ නිසයි කියා. එම නිසා මේ ඉදිරිපත් කළ ඇස්තමේන්තු මේ අය යෝජනා හා වැය යෝජනා දෙස බලා මේ රජයේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන විශේෂ තීරණයක් ගන්නට කිසි කෙනෙකුට පුළුවන්කමක් නැහැ. මෙය මුළුමනින්ම ගන්නට ඕනෑ. [ආර්. පුේමදාස මහතා]

මට මතකයි වරක් 1965 න් 1970 ත් අතර අයවැය විවාදයකදී එදා පාර්ලිමේන්තුවේ සිටි ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා, කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මහතා, බණි ඩාරනායක මහත්මිය, පීටර් කෙනමන් මහතා ආදී ඔක් කොම මේවගේ ම ඒ අයවැය ලේ ධනය විවේචනය කළා. එක එක්කෙනා වන්නිනායකු මහුන්මයාලේ ඒ අයවැය ලේඛනයට අලුත් අලුත් නම් දැම්මා. අයවැය ලේඛනය විශුභ කරන්න පටන් ශත්තා; පුනිශාමීයි කිව්වා ; ධනවාදියි නිව්වා. නොයෙක් ආකාරයේ නම් දැමීමා. ඉතින් ලොබියට ඇවිත් අපේ මුදල් ඇමතිතුමා අපිත් එක්ක කතා කර කර ඉන්නා විට කිව්වා "අයිසෙ, මට තේරෙන්නෙ නැහැ මේ මිනිස්සු මොන වා කියනවාද කියල; මම ඔය එකක්වත් හිතාගෙන නොවෙයි මේ අයවැය පිළියෙළ කළේ ; මම බැලුවා අංද යම මෙපමණයි වියදම් මෙපමණයි ; මේක කරන්න පුළුවන් කුමයක් මම බැලුවා," කියා. එවිට මම කිව්වා "වන්නි, ශිහිත් උත්තර දෙන විට කියන්න හරියට අන්ධයින් කීප දෙනෙක් අලියෙක් අතශාලා කිව්ව කතාව වගේ කතාවක් " කියා. ඒක බොහොම අපුරු වට කිව්වා, උන්නැහෙ. එක එක්තෙනා අලියගේ එක එක කොටස් අතගාලා ඒ අන්බයෝ ටික අලියා කියන් <mark>තේ මෙත්ත මේ වගේ කෙතෙක්ය</mark> සියන්න පටත් ගන්නා. හොඩවැල අල්ලැ ගන් අන්ධයා කිව්වල අලියා හරියට මෝල් ගහක් වගේය කියා, කදාල බදාගත් අන් ධයා කිව්වලු වංගෙඩියක් වගෙයි කියා. වලිගය අසු වූ අන්ධයා කිව්වලු අලියා කොස්සක් වගෙයි කියා. ඉතින් එතුමා කිව්වා, ඔය වගේ එක එක අංග අල්ලා ගත් අය එක එක කියන්න පටන් ගත්හාය; මටත් අත්ත ඒ වගේය මේ විවේචන තේරෙන්නේ කියා. මේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදටිය කළ කතාවල් අසා ගෙන සිටි විට මටත් මේ අයවැය සම්බන්ධයෙන් **කියන්නට තිබෙන්නේ ඒ වගේ කතාවක්. මේක හරි** ගොළුවා දැක්ක හිනය වගෙයි. ගරු නියෝජා කථානායකතුමනි, ගොඑවෙක් හිනයක් තිබෙනවා, නමත් මිනිහට ඒක කියා ගන්න බැහැ. ඇයි, ගොළුවනේ. ගොළුවා හීනයක් දැක්කම කොහොමද ඒක විස්තර කරන්නේ? මේ අයවැය ලේ බනය විවේචනය කරන අයත් අන්න ඒ අමාරුවට පත් වුණා කියා මට කියන්න පුළුවන්, මෙහි දී කෙරුණු සමහර කතාවල් දෙස බලන විට. අවුරුදු 40ක් තිස්සේ කී සටන් පාඨමයි, අද මෙතනදිත් කිව්වේ. ඒ හැර වෙන දෙයක කිව්වා කියා මම හිතන්නේ නැහැ. ඉන් පිටස්තරව පරිපාලනය සම්බන්ධයෙන් යම් යම් අදහස් කීපයක් විපක්ෂයේ ශරු මත් නුවරුන් ගෙන් පළ වුණා. මම මුලින්ම කිව්වා, ඒවා ගැන අපේ අවධා නය යොමු කෙරෙනවා කියා.

ගරු නියෝජන කථානායකතුමනි, මේ අයවැය ඒ එතුමාට නරම් සාරයක් නැහැ, පෙනුමක් නැහැ, ආදී වශයෙන් ඡන්දයෙන් සියනවා. ඉතින් ඕක පාට කරන්න පෙනුම කරන්න එතුමා ඉ අයවැයට සායම් ටිකක් දමන්නට ඉස්සර උත්සාහ පක්ෂය කරලා වෙච්ච දේවල් තමුන්නාන්සේ දන්නවා. "සිමානිටයිනේෂන්" ගෙනවා. "සිලින්ග් ඔන් ඉන්කම්" කියා එකක් ගෙනවා. "සිලින්ග් ඔන් හවු ගරු නිසින්" කියා එකක් ගෙනවා. "සිලින්ගේ ඔන් ලැන් තියි, මේ සින්" කියා එකක් ගෙනවා. "සිලින්සේ ඔන් ලැන් තියි, මේ සින්" කියා එකක් ගෙනවා, "පික්සේ" කියා එකක් යෙන් කවු තියි.

යෙනාවා. ඔය ආදී වශයෙන් නොයෙක් දේවල්, නොයෙක් පාට, ගෙනැමින් මේකට දැම්මා. නමුන් ශරු නියෝජා කථානායකතුමනි, මම හිතන්නේ නැහැ, ඔය එකකින්වත් මේ පුශ්නයට විසඳුමක් ලැබෙයි කියා, අපි පුායෝගිකවු කල්පනා කළේ නැත්නම්.

තමුන් නාන්සේ, දන්නවා, අපට තිබෙන මූලික පුශ් නය. අපට අවශා විදේශ විනිමය සොයා ගන්න ඕනෑ. රටට වුවමනා කරන ගොවිතැනට ඕනෑ කරන වාරි මාර්ග ඇති කර ගන්න ඕනෑ, කර්මාන්තවලට ඕනෑ <mark>මිදලි බලය ඇති කර ගන්න ඕනෑ, රක්</mark>ෂාවල් වැඩි වන නුම ඇති කර ශන්න ඕනෑ, මිනිසත් ගේ ජීවන තත් වය උසස් කරන්නට. වැඩිවන ජීවන වියදමට මුහුණ දෙන්න පුළුවන් විධියට අපේ මිනිසුන් ශක්තිමක් කරන්න ඕනෑ. මෙන්න මේවායි, අපේ වැඩ පිළිවෙළේ තිබෙන පරමාර්ථ, අමුතු සායමක්, අමුතු පාටක්, අමුතු වර්ණයක් මේකට දාන්න අපට වුවමනාවක් නැහැ. මෙන්න මේ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට කරගැනීමයි අපට ඕනෑ. අපි ඒක අද කියන එකකු[,] නොවෙයි, ඊයෙ **තියපු එකක්** නොවෙයි, විරුද්ධ පත්ෂයේ ඉන්න අවස්ථාවෙත් කියප එකක්. මම ඒකට බහින්නම්, තව ස්වල්ප වේලාවකින්.

නල් ලූර් ගරු මන් නීතුමායි, (එම්. සිවයිනම්පරම් මහතා) මෙම අයවැය දිවාදය ආරම්භ කෙළේ. අමාරු අය වැයක් ගැන කථා කිරීමන් අමාරු වැඩක්. නමුත්, එතුමා විශේෂයෙන් නීතිඥයෙක් නිසාත් ඒ වාගේම එතුමා පළපුරුදු ගරු මන් නීවරයෙක් නිසාත්, ඒ අමාරු කටයුත්ත එතුමා අමාරුවක් නොපෙන්වා කළා ය කියා මට කියන්න පුළුවන්. හැබැයි, එනුමා ඒකට හොඳ වචනයක් පාවිච්චි කළා. ඒ මොකක්ද? මේ අය වැයෙන් ්වික දෙනෙකුව සැප ; සුත දෙනෙසාව දුක " మేడు. I hope I am quoting you correctly. " වික දෙනෙකුව සැප, හුග දෙනෙකුව දක. " නල්ලුර් ගරු මන් නීතුමා දන් නවා, ඔය සටන් පාඨය, අද රීයෙ එකුක් නොවන බව. It is an old slogan. It started with the Marxist leaders in the country. They always said that the vast mass of the people was suffering and a few people were enjoying. All right-

මම අහන්න කැමනීයි, බැරි වෙලාවත් නල්ලූර් ගරු මන්තීතුමා මේ රටේ මුදල් ඇමති වුණෙන්—එහෙම මේවා කියා අපි පුංර්ථනා කරනවා; වෙන්න අවකාශ තිබෙනවා; වෙන්න ඕනැ. ඒක අමාරු වැඩක් කියා මම තිපාන්නෙ නැහැ, තමන්ම අමාරුකම් ඇති කර ගත්තොත් මිසක්; එතුමාගෙ දක්ෂ පක්ෂ කම් ගැන කල්පනා කළාම මුදල් ඇමති ධුරයට නොවයි අගමැති ධුරයට වුණන්, මේ රටේ ජනාධිපති වෙන්න වුණත් එතුමාට පුළුවන්; හැබැයි, ජනතාවගේ කැමැත්තෙන්, ජන්දයෙන්—ඒ වේච්ච දාට මොන විධියේ අය වැයක් එතුමා ඉදිරිපත් කරනවාද කියා. එතකොට විරුද්ධ පක්ෂය මොනවා කියයිද? මෙන්න මේක තමයි, පුශ්නය.

ගරු තියෝජ්ත කථානායකතුමනි, මම කියන්න කැම තියි, මේ අමාරුවට වැටුණ බව අපේ හිටපු මුදල් ඇමනිවර යෙක් කවුද? අවුරුදු විසි නිස් ගණනක් ඔය සටන් පාඨය Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

කියල කියල මොකක්ද සටන් පාඨය? ' රික දෙනෙකුට සැප හුග දෙනෙකුට දුක' මම දන්නෙ නැහැ මොන කරුමෙටද කියල, එයා මුදල් ඇමති වුණා. කවුද? ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතා. බැරි වෙලාවත් නල් ලූර් ගරු මන් නිතුමා මුදල් ඇමති වුණොත් උන්නැහේ ඉදිරිපත් කරන අය වැය වාර්තාවෙත් මෙන්න මේ වගන්තිය ඇතුල් වන බව මට ස් පිරවම කියන්න පුළුවන්. මෙන්න මේක ලියා ගන්න;

"No doubt I would be taunted by copious extracts from my past speeches. This would be legitimate. I would expect my own arguments to be flung across at me to disprove the propositions I now advance. That would be part of the game of politics "

I am sure you will include that phrase in your first Budget speech. I wish that one day you would become the Finance Minister of this country so that I may hear these sentiments being expressed by you. Do you want to know who said that?

එම සිවසිනම්පරම මහතා (නල්ලූර්) (திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—தல்லூர்) (Mr. M. Sivasithamparam—Naller) Dr. N. M. Perera.

டிப். உற்சில் இது இது இது இர். அர். பிரேமதாச) (Mr. R. Premadasa)

So, you know all these things. One day, when you have the Eelam government and you become the Minister of Finance you will have to say the same thing—

"No doubt I would be taunted by copious extracts from my past speeches. This would be legitimate. I would expect my own arguments to be flung across at me to disprove the propositions I now advance. That would be part of the game of politics."

That was from page 1 of Dr. N. M. Perera's Budget Speech of 1964/65. Here is another very interesting passage that the hon. Member for Nallur might include in his Budget speech. It is very important to record these things.

"All my life I have fought to ease the burdens of the poor and the humble, I am now the instrument not of easing but of heaping additional burdens on them. Even with a very heavy heart I have to act with a vision of the future".

You are definitely going to say that ! It is at column 66 of Dr. N. M. Perera's budget speech of 1971/72.

ගරු නියෝජා කථානායකතුමනි, ආචාර්ය එන්. එමි. පෙරේරා මහත්මයා මොකක්ද කිව්වේ?

"මා මගේ මුළු ජිවිතයුම කැප කළේ දුප්පතුන් හා අහිංසකයන් මග් බර සැහැල්ලු කරනු සදහායි. එමහන් අද මා ඒ බර අඩු කරනු වෙනුවට තවතවන් බර පටවන ආයුඛයක් බවට පත් වී ඇත. ළොවින් බර හදවනකින් යුතුව වුවද සැපෙන් පිරුණු අනාගතයක් පතා කටයුතු කරන්නට මට සිදු වේ." කලවානේ ගරු මන් නීතුමා මුදල් ඇමති වුණත් මේ වගන්ති දෙක කියන් නට වෙනවා.

මන් තුීවරයෙක් (அත්සණ්ණතා ් ඉලැබා ්) (A Member) පාර්ලිමේන් තුවක් නැහැ.

ආර්. පුේමදස මහතා (තිලුං දුණ යුගිගෙනුගෙන) (Mr. R. Premadasa)

ගරු තියෝජන කථාතායකතුමනි, මම කියාගෙන ආවේ, මේ පවත්වන ලද මැතිවරණ දෙකේ දීම මහජනතාව කල් පනා කරපු ආකාරයයි. ජනාධිපතිවරණය අවසන් වුණු හැටියේම නුවරඑළිය-මස්කෙළිය දෙවන ගරු මන්තීතුමාගේ (අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා) කටින් විට වුණා, යමක්. ' රිවිරැස' පත්තරයේ ඒ ක පළ වුණා. ඔය පුකාශය දැන් එතුමාට හරිම හිසදරයක් වෙලා තිබෙන්නේ. මෙන්න එම පුකාශය:

' වැඩි මුදලක් දී හෝ දැන් වෙළඳ පොළෙන් ඕනෑ තරම් ඔවු ගන්න තිබෙනවා. ඕනෑ ඔනෑ වර්ගයේ ඔවු ගන්න තිබෙනවා. වැඩි මුදලක් දී හෝ කලට වේලාවට තමන්ගේ ගමන ඕමන යැමට ඔස් රථ තිබෙනවා. කිසිම දෙයකට පෝළිමේ ඉන්න ඕනෑකමක් නැහැ. පෝළිමේ සිටින ආර්ථික කුමයට මහජනතාව කැමති නැති ඔව ජනපතිවරණයේදී පෙණුනා."

ඔච්චරයි. මහජනතාව කල් පනා කළේ ඔය විධියටයි. නමුත් ශරු නියෝජා කථානායකතුමනි, මේ විවේචන වලදී මුදල් ඇමනිතුමා මේ මුදල් වෙන් කිරීම ශැන ඉදිරිපත් කළ කරුණු සැළකිල්ලට ශත්තාය කියා මම හිතන්නේ නැහැ. මේක දිහා ඔය රුපියල් දස ලක්ෂ ශණන්වලින්, කෝරි ගණන්වලින් බලන්නේ නැතිව ඉලක්කම් හැටියට ශන්තොත් මේක තේරුම් ශන්න බොහෙම පහසුයි. මුදල් ඇමනිතුමා ආදායම සහ වියදම පිළිබඳව කියනවා. පුනරාවර්තන වියදම —Recurrent Expenditure— කෝරි දෙදහස් පන්සියයයි. We have a recurrent expenditure of Rs. 25 billion.

දැන් ගරු නියෝජා කථානායකතුමනි, අපි කල්පනා කරමු. මේ ඉලක් කම් සාමනුණ ඉලක් කම්වලින් බලන් න, කෝටි ගණන් වලින් නොවෙයි. අපේ සාමානා ආදායම තක් සේරු කර බලනවිට එක් තරා අඩුවක්—කෝටි දෙදහස් පන් සියයක අඩුවක්—තිබෙන බව එතුමාට පෙණුනා. මේ 1983 වර්ෂයේ වියදම සඳහායි. එමනිසා එතුමා බදු පනවා ඒ කෝටි දෙදහස් පන් සියය සම්පූර්ණ කළා. ඒ කියන් නේ ආදායම කෝටි දෙදහස් පන් සියයට ගෙනාවා.

Our revenue for 1983 with the Finance Minister's new tax measures is also just around Rs. 25 billion. Without the taxation proposals. It would have been about, Rs. 21 billion. So, that means we have to find Rs. 4 billion to meet the current expenditure. ආදායම සහ වියදම. වියදමට සපිලන ආදායමක් සොයන්න වෙනවා. Without the revenue from the taxation proposals, it would not have been possible to bridge the gap between

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. පුෙ'ිදොස මහතා]

total revenue and recurrent expenditure. That means we would not have been able even to keep the administration going.

අපේ පාලනය ගෙන යන්න, පඩි නඩී ගෙවන්<mark>න</mark> බෙහෙසාම අමාරු වෙනවා.

If our revenue without the taxation proposals is 21, then we would have to cut down our recurrent expenditure.

කෝටි 2,500 ක් කර ගන්න, අර කෝටි 400 සොයා ගත්තේ නැත්නම් දනට කරගෙන යන වැඩ පිළිවෙල කළා හරින්න සිදු වෙනවා.

What the Budget does by the taxation proposals is to bring in four billion rupees.

දැනට ඇති වියදමට මුහුණ පාන්නට නම්, කෝටි 2,100 ආදායම, කෝටි 2,500 ක් කරගන්නට නම්, තව කෝටි 400 ක් සොයා ගන්න ඕනෑ. මේ පුමාණය එතුමා සොයා ගත්තේ කොහොමද?

The Business Turnover tax on trade will bring in Rs. 500 million; on manufactures will bring in Rs. 750 million. B.T.T. on imports will bring in almost Rs. 1,200 million. The increase in import duties will bring in the Rs. 775 million. The other revenue increases like increased duties on things like drink and smoke will bring in Rs. 500 million. This makes a total of almost Rs. 4,000 million.

පුනරුවර්තන වියදම සඳහා ඔය විධියට කෝටි 400 ක් එකතු කර ගන්න ඕන. ආදායම වශයෙන් තිබෙන්නේ කෝටි 2,100 යි. වියදම කෝටි 2,500 යි. තව කෝටි 400 ක් සොයා ගත යුතුව තිබුණා. ඒ කෝටි 400 සොයා ගන්නෙ මේ ආකාරයට.

So, the recurrent expenditure is taken care of by the revenue. But we cannot stand still. No country can stand still. We have to move forward, because we have to build today for the future. We have to build for our children and for the coming generation, so that they too can live as well as we are living today. So there has to be capital expenditure. The amount spent on what we are building for the future would be almost as large as what we are spending on recurrent expenditure. I think there are only a few countries in the world that do so. We are going to spend Rs. 24 billion on future development. Though the Finance Minister says he is not undertaking any new projects, let us not forget that he has to invest; he has to find Rs. 24 billion for capital expenditure. That will generate employment income for the people, benefits for the people.

Let us see how this Rs. 24 billion is made up. What are we going to spend this sum on? Is it for those things which are necessary for the future, or for those that are not? Is it wasteful? Is it unnecessary? Is it, for example on armaments, which I shall refer to later on when I discuss that aspect. Let us look at the major areas in which we are going to invest this Rs. 24 billion. Is it wasteful expenditure as some Members tried to make out? One is development of land; that

is, colonization schemes, minor irrigation, Kirindioya, Inginimitiva, etc. We are going to invest Rs. 1,000 million, that is Rs. 1 billion, in power-and energy, hydro-power works, etc; another Rs. 1,000 million, that is Rs. 1 billion. On providing water supply and housing; Rs. 2,400 million, that is Rs. 2.4 billion on the Mahaweli development; Rs. 7,000 million, that is Rs. 7 billion, on improvements to coastal and telecommunication facilities; almost Rs. 600 million on health, development of hospitals and things like that; Rs. 800 million on our plantation development. We also have to make provision in a big sum of Rs. 6,500 million for the settlement of past debts. These are not only the debts that we have got. When we take over a Government we take the responsibility for the past debts also. So we have to make provision for those too. Much of that has been debts incurred by our Friends in the Opposition many years ago. We have to repay the loans we borrowed. All this adds up to Rs. 24 billion. That is capital expenditure. Is this not necessary expenditure? Some countries spend a great deal on defence. Let us see how much we spend on defence. I will give you the figures. In the whole Ministry of Defence, the capital expenditure is about Rs. 580 million but Rs. 300 million of this is for the Katunayake Airport development. The actual capital expenditure on defence including the Army, Navy and Air Force and the Police is about Rs. 250 million. What is the percentage on the capital budget? Just around 1 per cent.

ගරු නියෝජන කථානායකතුමනි, මම මේ පෙන්නුවෙ මේකයි: වියදමට 25 ක් අවශායි. තියෙන්නෙ 21 යි. 4 ක් සොයා ගත්තා බදුවලින්. නමුත් 24 ක් අපි යොදවන්න යන්නෙ කුමක් සඳහාද? ආර්ථිකයේ වේගවත් වැඩිදියුණුවක් ඇති කරන්න. මොකක්ද මේ ආර්ථිකයේ වේගවත් වැඩිදියුණුව? මේ රට සංවර්ධනය කරන්න. ඒ සංවර්ධනය මගින් රටේ දුහි දුප්පත්කම, නැති බැරිකම නැතිකරන්න. මෙන්න මේක අපි තේරුම් ගත්න ඕනෑ. නිකම් ඇවිල්ල මෙනැන කතා කළාට මදි. මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන ඇස්තමේන්තු ගැන විශේෂ විගුහයක් නම තමන් ඇතිකර ගන්න ඕනෑ.

Now Sir, I would like to answer the hon. Member for Attanagalla. When he spoke he made some incorrect statements. He referred to the President having made a statement at the Non-Aligned Meeting criticising the IMF and the World Bank. He went on to say that His Excellency had only made that statement when he discovered that India had been granted a massive loan by the IMF without any conditions while Sri Lanka had been given a small loan with many conditions. Sir, he is not here. It is a very serious statement to make. What he has said displays a lack of knowledge both of what the IMF and the World Bank stand for and the actual position with regard to India's relationship with the IMF. The President only

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

explained the plight of the developing countries, as I said earlier. He did not criticise anyone. First let me make a broad distinction between what the IMF does and what the World Bank does. As most of us know, the World Bank assists by supporting either projects or programmes with loans on very easy repayment terms. That is what the World Bank does. These loans are usually payable over 50 years with a grace period of five to ten years and with virtually no interest. That is why they are called soft loans.

I want to ask the hon. Member for Kalawana whether there is any other international lending institution or, for that matter, any country that will help us in that way. He was criticising us for going to the World Bank. Let him tell us, what is the other institution that we should go to? I have explained how the World Bank helps projects and programmes with loans. They are called "soft loans" because these loans are usually payable over 50 years with a grace period of five to ten years and with virtually no interest.

අපට උදව් කරන නොසෙක් රටවල් නිබෙනවා ; මම නැතැයි කියන්නෙ නැහැ. අපි ඒ රටවලත් ස්නූති කරනවා. නමුත් සමහර රටවල් ඒ රටවල පාවිච්චි කළ පරණ වුණු මැෂින් එහෙමත්—යන්තු සුතුත්—අපට දීලා තිබෙනවා. මා හිතන්නෙ මේ පුනුරාවර්තන වියදමෙන් සැහෙන පුමාණයක් යනවා, ඒ යන්නු සුනු නඩත්තු කරන්න. මගේ හිතේ මේ කර්මාන්ත ඇමතිතුමාට අද දරන්න වෙලා තිබෙන ලොකුම බරක එ්ක. ඔය සමහ<mark>ර</mark> රටවල දිරපත්වුණු කසිකබල් යන්නු ගෙනල්ලා දීලා ගියා, එදා ආණ්ඩුවට. අපි ඒ දයාද ලබාගෙන දැන් ලොකු අමාරුවකට පත් වෙලා. ඒ වාටත් මේ මේ සල්ලි හොයන්න වුණා. මම කැමති නැහැ ඒවා ගැන විවේචන ශියා, එදා ආණ්ඩුවට. අපි ඒ දායාද ලබාගෙන **දැන්** වුණේ ඒ අමාරුකම්වලිනුත් බේරෙන් නයි. සමහර මැෂින් වලට මගේ හිතේ දැන් අමතර කොටස් ගන්නත් බැහැ. ඒ නිසා මහා විශාල කරදරයකටයි, මුහුණ පා තිබෙන් නෙ. බටහිර රටවල් පුළුවන් තරම් විවේචනය කරනවා. නමුන් ඔය අංශය ගැන විකක් කල්පනා කරන්නෙ නැහැ.

Sri Lanka continues to receive large quantities of World Bank assistance in this form, and we are grateful to the World Bank. Of course, like any other bank, the World Bank monitors the release of funds for the project after it has been approved and there are frequent project evaluations and appraisals. That is very necessary. As I said, we are partners in the World Bank. If the World Bank gives some money to a country for a particular project we also will insist on the World Bank monitoring it. That is very essential.

The IMF is concerned mainly with balance of payments support. That function is quite different from the functions of he World Bank. It is wellknown that most developing are faced with serious balance of

payments problems. This has been caused by the worsening terms of trade against these countries and the escalation of the cost of oil particularly. What the IMF does is to assist by giving balance of payments support in the way of foreign exchange, in the form of SDRs (Special Drawing Rights). Of course, there are conditions imposed by the IMF when it provides these facilities. I explained these in detail. Sometimes they feel that the countries themselves should remedy the situation by varying their exchange rates. If it is overvalued, they suggest devaluation. Many developing countries which are caught up in this situation protest against the conditions attached by the IMF to their foreign exchange loans.

India is no exception to this, although the hon. Member for Attanagalia (Mr. Lakshman Jayakody) seems to think so. In the "Illustrated Weekly of India" of January 23-29, 1983, there is an article by Ashok Mehta called "the Debt trap". I have brough it here to give the hon. Member a chance of reading it and becoming more knowledgeable of these things, though he professes to know everything on earth. The article refers specially to the "conditionality" attached to the IMF loan of Rs. 5,000 crores to India. I would suggest that the hon. Member reads this article.

The IMF conditions prescribe the liberalization of import controls. Is that not a condition? Why are you not charging India with agreeing to these conditions? There is no other alternative. India is now trying to devise means for curtailing imports, the article also refers to the fact that the IMF loans have a condition about the ceiling on credit, and that since the ceiling has been breached the IMF may not consider any further line of credit to India This is in an article that is published in an Indian magazine. Indian Economists have themselves said that: (a) the loan given in 1981 carried conditions derogatory to their economic sovereignty: (b) the loan was not necessary because they could have found the foreign exchange themselves: (c) thet the consequence of the loan would be India's sliding into a " debt trap " from which one could only escape by going to foreign private commercial banks.

The hon. Member for Attanagalla's statement is wide off the mark as usual, Sir.-(Interruption.) I have all the details in regard to this loan.

Sir, I want to pose this question to the hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama). Did he not support the proposal to take accommodation from the IMF and the World Bank when he was a member of the last Government? Please answer that question. Was he not a party to that decision? Why this hyprocrisy?

Digitized by Noolaham Foundat noolaham.org | aavanaham.org

මන් නීවරයෙක් (அங்கத்தவர் ஒருவர்) (A Member) He will not answer. He is silent.

ர**். ප**ூ இடிய இக**ை** (திரு. ஆர். பிரேமதாச) (Mr. R. Premadasa)

They come here and blame this government for taking assistance from the IMF and the World Bank. I know he will say, "Do not take loans on conditions". He might say it now. But what happended during their time? I have the letter of intent signed by Dr. N. M. Perera. Do you want me to read this? The letter of intent is here, signed by Dr. N. M. Perera. Page 10, "Stand-by Arrangement". You will notice that Dr. N. M. Perera and the Governor of the Central Bank have in their letter to Mr. Schweitzer set out what they would be doing. Paragraph 1 of the Sand-by Arrangement reads thus—

"Annexed hereto is a letter dated Febrary 8, 1971, from the Minister of Finance of Ceylon and the Governor of the Central Bank of Ceylon transmitting a statement setting forth the objectives and policies which the authorities of Ceylon will pursue".

You will notice, Sir, that the proposals of Dr. N. M. Perera are in line with the conditions laid down by the IMF to earlier Governments of Sri Lanka. Exactly the same. They were, even at that time, blaming the UNP Government. I will read one or two conditions. Page 8, paragraph 6.

"...we intend to take steps during the next few months to increase the operating earnings of the Ceylon Transport Board and the Ceylon Government Railways, both of which have been incurring heavy losses. The Government Corporations sector would be required to make an additional contribution of Ceylon Rs. 45 million to covernment revenues in the financial year 1970-71 over and above the normal taxes and levies to which they are liable".

What does that mean? The corporations in turn will go and increase their prices when the C.T.B. and the C.G.R. put up their fares. They come here and talk about increased C.T.B. and railway fares. Did he not contribute to that exercise? I am asking this pointed question from the hon. Member for Kalawana. Let him get up on the Floor of this House and say 'I was not a party to it'. His party as represented by a powerful Minister. Now he comes and tels the Minister of Finance, 'Why are you agreeing to these loans given by imperial agencies?' What is this imperial agency? You were also partners of that agency.

Then, in page 8, paragraph 7:

"We have raised the interest rates on government securities of 10-12 year maturity from 6 1/2 per cent to 9 per cent and doubled the interest rate on the deposits in the Post Office Savings Bank to 7.2 per cent."

Then, page 8, paragaraph 9:

".... we have had to further tighten import restrictions".

These are the conditions.

Then, page 9, paragraph 11:

".... we moved imports of sugar, maize and imports of the Sugar Corporation and the Ceylon Transport and Electricity Board from the par value to the certificate market".

What does it mean? Change of rate.

Page 9, paragraph 12:

"We have carefully reviewed the appropriateness of the persent effective exchange rate in the certifiate market in the light of our difficult balance of payments position and other considerations. This rate is now Ceylon Rs. 9.23 = US \$1".

What does it mean? You are tieing up your rupee with the dollar.

"having been changed to that level from Ceylon Rs. 8.57 = US \$1 in June 1969, and compares with the par value of Ceylon Rs. 5.95 = US \$1 which itself was changed to that level from Ceylon Rs. 4.76 = US \$1".

Then page 8, paragraph 8:

"Further, as an instrument of overall control of monetary conditions the Central Bank intends to limit carefully the growth of total credit extendd by the banking system (Central Bank and the Commercial Banks) to the Government and private sector.

The amount of such credit which was Ceylon Rs. 3,945 million on December 31, 1970 will not be allowed to exceed a total of Ceylon Rs. 4,145 million up to the end of June, 1971, Rs. 4,195 million up to the end of September, 1971 and Rs. 4,145 million at the end of the stand-by period".

Sir, you will see the result by looking back to what happened during that time when the prices went up, when the bus and railway fares were increased.—(Interruption)—yes, by letter dated 8th February 1971. I think you had better get this into HANSARD.

Now, Sir, let us see what Dr. N. M. Perera said about the International Monetary Fund. I am quoting from Parliamentary Debates Vol. 91 (1970-71) Column 476.

Dr. N. M. Perera-Minister of Finance.

.... We have to recognize the stark, naked reality that we cannot brush aside and completely ignore these international institutions."

Who is this? Dr. N. M. Perera referring to the IMF.

"We can repudiate and reject their advice and their terms and conditions. We can only do so if we are prepared to face the far-reaching dislocations that would be attendant upon such defianc..."

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

What have you got to say to that? You will not accept when we say thase things. You reject them with contempt. What have you got to say to this? That is why I told the hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) that when he becomes the Minister of Finance, he will have to repeat these things. Who Says these things! Dr. N. M. Perera.

He further says:

"It will be noticed, therefore, that the country has, at the same time, an enormous short-term unfunded debt-"

It was at that time.

-" of Rs. 772 million which has been made avilable to us through the good graces of the IMF".

"Good graces". See how obedient he is?

සර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (පිල පුරු ලිනු නි. පු ගොඩ)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I have never used that word.

ආර්. පුේමදස මහතා (தொரு. ஆர். பிரேமதாச)

(Mr. R Premadasa)

Yes, you have never used such a word.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Never used such words-

ආර්. පුේමදස මහතා

(திரு. ஆர். பிரேமதாச)

(Mr. R. Premadasa)

Yes. "Through the good graces". It is a great grace. Good graces of the IMF.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I think the "Aththa" paper should write that tomorrow.

ආර්. පුේමදුසු මහතා

(திரு. ஆர். பிரேமதாச)

(Mr. R. Premadasa)

They will write it the other way.

ගරු නියෝජා කථානායකතුමනි, අපේ ජනාධිපතිතුමා අයි.එම්.එප්. එකෙන්, ලෝක බැංකුවෙන් ආධාර ලබා ගත් රටක නායකයෙක්. එතුමා නොබැදි සමුළුවට ගොස් කිවේ මොකක්ද? එතුමා කතා කළේ මේ රට ගැන විතරක් නොවෙයි. නොබැදි සමුළුවේදී එතුමා ලංකාව ගැන පම ණක් කතා කරන්න වුවමනා නැහැ. එතුමා කතා කළේ ලෝකයේ අනෙක් දුහී දුප්පත් රටවලුත් වෙනුවෙන් එතුම, කිවේ කුමක්ද? "සමහර ණය කපා හරින්න ජාතාන්තර මූලා අරමුදලට පුළුවන් කමක් තිබෙනවාද? නැද්ද?" යන්නයි. නමුත් ජාතාන්තර මූලා අරමුදලට ඒක කරන්න බැහැ, ඊට සල්ලි දෙන රටවල කැමැත්ත නැතිව, ඒ රටවල නායකයන් හමුවෙමුයි කියන අදහස එතුමා ඉදිරිපත් කළේ ඒ නිසයි. නමුත් ඒ විධියේ ආධාර නොගත් රටක නායකයෙක් මේ ගැන මොනවාද කියා තිබෙන්නේ?

Sir, I am quoting from the report of a speech made by Mr. Lee Kuan Yew, the Prime Minister of Singapore. He was not thinking of Singapore when he made this speech, he was thinking of all the other poor countries.

"Singapore Pime Minister Lee Kuan Yew has suggested that the world banking crisis could be solved if the governments of the United States, Western Europe and Japan took over the 700 billion U.S. Dollar bad debts accumulated by the Third World countries."

These are the countries that can help. That is why he makes this plea.

"Excerpts from Mr. Lee's speech at a Chinese New Year private reception at the Presidential Place were released to the press today. He warned that if a solution were not found, the system would malfunction creating great hardship in worldwide depression.

The amount of debt to be taken over by the rich countries would total less than ten per cent of their total gross national product and 'a bearable loss compared to the disruption if defaults were to occur'.

Mr. Lee said that some 200 big banks beginning with the top ten in America had lent Third World countries 700 billion U.S. dollars.

He went on: 'They just have not got the means. They have consumed or squandered the money. These loans appearr in the ledger books of the banks. They are re-scheduled. That is more money is lent in order that these countries can pay the interest and the re-scheduling fee.'"

We have not done such things. All our money has gone to development, to production. But here, another leader of a country is making this plea. So what is the harm in our leader making this appeal to the IMF? Here I have the HANSARD document of the letter of intent.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමන්, මම කියාගෙන ආවේ, යම්කිසි විධියකින් අපි අර කෝට 2,400 ලබානොගත්තොත් මොකක් ද වෙන්නේ යන කාරණයෙයි. එහෙම වුණොත්, හිතවැලි වැඩපිළිවෙළ නතුර කරන්න වෙනවා, විදුලි බල සංවර්ධනය නතුර කරන්න වෙනවා, නිවාස සංවර්ධනය හතුර කරන්න වෙනවා, කර්මාන්ත සංවර්ධනය නතුර කරන්න වෙනවා, පිටරටවලින් ගෙන්වන්න තිබෙන අවශා ආහාර, රෙදි-පිළි ආදිය නතුර කරන්න වෙනවා, දන් ආරම්භ කර තිබෙන පාසල්, ඉස් පිරිතාල ගොඩනැගිලි ආදී සියල්ලම නතුර කරන්න වෙනවා. නතුර කරන්න වුණොත් මොකද වෙන්නේ? දොළොස් ලක්ෂයක් පමණ මිනිසුන් රැකියා නැතිව ගෙදරවලට යනවා. රැකියා නැති වන විට මොකද වෙන්නේ? බඩුමූව්ටු ගන්න මුදල් [ආර්. ශුේ මදාස මහතා]

හදල් නැති වෙනවා. අපි ජාතාන් තර මූලා අරමුදලෙන් මේ ආධාර ලබා නොගත්තොත් පිටරටවලින් ගෙන්වන හැම දෙයක්ම නතර කරන්න සිදු වෙනවා. එතකොට, අපේ උදවියට වැඩි මිළකට තියා, අඩු මිළකටවත් කිසිම දෙයක් ගන්න බැරි වෙනවා.

නියෝජන කථානායකතුමා

(பேரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The Sitting is suspended till 4.30 p.m.

රැස්වීම ජීට අනුකූලව පාවකාලිකව අත් සිටුවන ලදින්, අ. සා. 4, 30 ව නිසෝජන කාරක සභාපනිතුමාගේ (එඩ්මන් සමරවිනුම මහතා) සභාපනිත් වියෙන් නැවන පවත්වන ලදී.

அதன்படி. அமர்வு பி. ப. 4 மணிவரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. குழுப் பிரநித் தலேவர் [நிரு. எட்மண் சமாவிக்கிரம] தலேமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 p.m. and then resumed, DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES (MR. EDMOND SAMARAWICKRAMA) in the Chair.

දාර්. ජූ මදස මහතා (திரு. ஆர். பிரேமதாச) (Mr. R. Premadasa)

නියෝජා කරක සභාපතිතුමනි, මා කියාගෙන ආවේ අප මේ යන ගමනින් පිට පැන්නෙන් අපට මුහුණපාන් නට සිදු විය හැකි ආර්ථික අහේනිය ගැන පමණක් නොවෙයි, දේශපාලන විශමතාවන් ගැනයි. මේ රට සම් සූර්ණයෙන්ම ඇන හිටින න්න්න්වයකට පත් වෙනවා. 1977 වන විට මෙන විදියේ තත්ත්වයක් මේ රටේ තිබු ණාදැයි අප මතක තබගත යුතුයි. ඒ තත්ත්වයෙන් මේ රට නිසි මහකට යොමු කරන්නට මේ වැඩ පිළිවෙල කොයි ත්රම දුරට හේතු වුණා දැයි අප කල්පනා කළ යුතුයි. අපේ අඩුපාඩුකම් නැතිවා නෙවෙයි; අපේ දුර්වල කම නැතුවා නොවෙයි. නමුත් අප අනුගමනය කරන මේ කුමය හැර වෙන කුමයක් අපට නැහැ.

නොයෙක් කෞේතුවල මේ රජය පසුගිය කාලගේ විශේෂ පුගනියක් ඇති කළා. අපේ ඉතා වැදගත් බලා පොරොත්තු කීපයක් ගැනත් සඳහන් වුණා. මොනවාද මේ බල පෙ රොත්තු ? මේ රටට වුවමනා කරන මූලික අවශාතාවන් මොනවාදැයි හමුන්නාන්සේ දන්නවා. මේ රටට අවශා විදුලි බලය, වාරිම ර්ග, මහා මාර්ග, නිවාස අධනපනය, වාගේම විදුලි පණිවුඩ සේවය, සෞඛාඃ ගමනාගමනය යනාදි මේ සියල්ලම සම්පූථ්ණ යෙන්ම කඩාකප්පල්කරී තත්ත්වයකට පත් විවේචනය කරද්දී යම් යම් දේ කියන් නට යෙදුණා " ඔව් තමුන් නාන්සේලා හුගක් බස් ගෙන්වා තිබෙනවා තමයි : නමුත් ඒ ම ර්ගයෙන් පමණක් මේ පුශ්න විසල්න්නට පුළුවන්ද" කියා ඇහුවා නමුත්, ඒ එක මාර්ගයක්? එදා මහජනතාව බස් නැතිව මොන තරම් අමාරුවේ වැටී සිටියදයි තමුන්නාන්සේ දන්නවා. "ඔව්, ත්මුන් නාන්සේලගේ ආණ්ඩුව යටතේ විශාල පිරිසක් පිටරට යියාය; දන් දැන් ඒ රටවලත්, අහේනියක් ඇති වි තිබෙනවාය" කිව්ව. ඉතින්, එහෙම වෙනවා නම් අපි මොනවා කරන් නද? කොහොම නමුත් පිකක් හරි හම්බ කර ගන්නා නේද? ඒ කාලය තුළ යමක් කමක් හොයා

ගත්තා නේද? ඒ නිසා එහෙම කල්පතා කරන්නට නරකයි. කෙසේ හෝ අපේ දෙපයින් හිටගන් නට පුළුවන් තත්ත්වයකට මේ රට පත් කරන්නට අපි කියා කරන් නට ඕනෑ. මේ ගරු සභාවේ මන් තුිවරු කිව්වා එදා තිබුණු තත්ත්වය. ශුී ලංකා, කොමියුනිස්ට් ආදී දේශපාලන පක්ෂවල සටන් ප.ඨ කියෙව්වා. "සීනි නැනිව නේ බොන් නම් " කිව්වා ; " හාල් නැතිව බත් කන් නම් " කිව්වා, " පිටි නැතිව පාත් හදත්නම්" කිව්වා ; "මිරිස් නැතිව හොදි කැන්නම්" කිව්වා ; " රෙදි නැතිව පාරේ යන් නම් " කිව්වා. තුවත් මොන මොනවා කිව්වාද? කථා නායකතුමනි, එවැනි තත්ත්වයක් ඉදලයි; අප මේ තුත් ත්වයට ආවේ. අප ගමන් කරන මාර්ගය හැර වෙන මාථ්ගයක් නැති බව මගේ කථාවේ ආරම්භයේදීම් මම කිව්වා. අද රට පුරාම සංවර්ධනයේ සලකුණු තිබෙනවා. ඒවා මට කලින් කථාකළ ගරු මන් තුීවරු කියන්නට යෙදුණා. ඒවා පුනු පුනා කියා තමන් නාන් සේ ගේ කාලය මීඩංගු කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

මේ අවස් ථාවේදී මා ආචාර්ය ඇත්. ඇම්. ප්පරේරා මහතා විවාදයකට යොමු කර ගත්තේ ඇයි? එය ඉතා වැදගත් කාරණයක්. එතුමා සංකේතයක් කළා. ඒකයි කාරණය. එක්සත් ජාතික පස්සේ වැඩපිළිවෙළට විරුද්ධ වැඩ පිළිවෙළ, අදහස් උදහස් තිබුණු නිසයි මා එසේ කළේ. එහෙම නැතිව එතුමා අපහාසයට, නිශුහයට ලක් කරන් නට නොවෙයි.

He became the symbol of the anti-UNP opinion in this country, whether it be of the Communist Party. the LSSP or the SLFP, or whatever it is. You must not take the SLFP seriously as far as running of a government is concerned. Mrs. Bandaranaike had to have five Ministers in two years.-(Interruption)-You may be knowing better because you were with them. You see, there is no purpose in talking about their political or economic strategy, but Dr. N. M. Perera became the symbol of the anti-UNP forces and he tried to implement his vision, their vision, and what was the net result? A total failure, a complete collapse, so much so, the very party which invited him threw him out. You think Mrs. Bandaranaike was going to throw him out if his measures were popular with the people? Never! What happened? On the contrary, his measures became so unpopular that she could not face the people. She had ultimately to throw him out and others had to follow. Surely, a Leader of a Party or a Government would not send out a popular person. Even if she did not like him, she would have kept him. But all his measures, all his policies, all his programmes, and all his strategies miserably failed, so much so, he was also rejected by his own people who tolerated him for 35 to 40 years. So we must understand these realities. Our people want to see a better day, every day. They are hopeful with this Government; they have faith in this Government. They know that Mr. J. R. Jayewardene is the only Leader who can fulfill their hopes. That is why they returned him again, not because of anything else. We must understand these realities.

I will again quote Dr. N. M. Perera from his Budget Speech of 1973. Now, when I read this extract from his speech you will see how his mind was working. The great Left Leader who was thinking of his Marxist policies all the time during his 40 years of political life, with the responsibilities falling upon him, was quietly moving away from those ideas. He says:

"The severe pressures of unemployment and the concomitant result of the restlessness of the youth of this country, to an extent to attempt to tear up the very social fabric of our democratic traditions, is the most fundamental one. The shortage of goods and their high prices, associated with the chronic shortage of foreign exchange are the other aspects which continue to inhibit our productive activities."

Now, I want to pose this question: Are we not trying to solve these problems which he realized only in 1973? But earlier what was he saying? Earlier, he was preaching a separate gospel. He tried to implement it. It did not work in this country.

මම කියන්නේ, බලයේ ඉන්න කොට එක විධියක්. විපක්ෂයේ ඉන්න කොට තව විධියක්. මට මේ අවස් එවේදී වුවමනා කරනවා මේ සභාවේ අවධානය යොමු කරවන්නට අපේ පක්ෂයේ නායකතුමා ගැන. එතුමා 1970 මහා පරාජයෙන් පසු විපක්ෂයේ නායකයා වුණා. බලන්න එතුමා කළ පුකාශය, අනික් උදවිය විපක්ෂ යේ ඉන්න කොට කියන දේවල් සහ බලයට පත් වුණාම කියන දේවල් එක්ක මෙම පුකාශය සංසන්ද නය කර බලන්න.

The Leader of our party became the Leader of the Opposition after our defeat in 1970. I will now quote from his speech on the first Budget of the United Front Government, reported at Column 1112 of the Official Report of 1st November, 1970:—

"The Hon. Minister of Finance can be fully confident that our Party, as it has done since 27th May "

That was the date of the elections-

"will extend the fullest co-operation to his Government in all measures which we think will help in the progress of this country, both in this House and outside. Though our numbers may be small in this House, they are not so small in the country and, if necessary, we can give trouble but, as I said, we will not do so".

Whose words were they? Those of the Leader of the Opposition! He continued:—

"I think such an attitude of responsive co-operation would help you to achieve many of the objects which have been outlined in your programme and manifesto to the people".

Here we find him telling the Government that he is ready to co-operate with the Government and implement the programmes in the Manifesto though the UNP were opposed to that Manifesto and campaigned against it. Here the Leader of the Opposition is saying that although their numbers were small in the House, their numbers were large in the country and that they could give trouble if they wanted to but they would not do so and were even ready to

implement their Manifesto. Just see! He was going to help implement the programme in the Manifesto which he himself opposed. Why was he trying to do this? To see whether at least through the Manifesto of the United Front Government the urgent problems of the people could be solved. Those, Mr. Speaker, were the words of our Leader.

He continues at Column 1114 and says :-

"After all, I think the vast majority of our people are not concerned with who is in power or what theories they propound to get into power and what theories they act upon once in power. They want employment, they seek a lower cost of living, they want clothes to wear and houses to live in. The basic requirements are employment, lower cost of living, housing and clothing, and that is what the vast majority of the people, not only in this country, but throughout the world yearn for. And to achieve that I do not think the uttering of mantharams, whether they be mantharams or capitalism or communism or democratic socialism, will help".

I will continue to read the speech because it is very revealing. In the same speech at Column 1117, he says:

" I feel there should not be strikes in corporations which belong to the State, to the people".

This is what he said from the Opposition Benches as far back as in 1970. Just see how sincere he is! Now some people blame him and abuse him and call him names. Hon. Member for Kotmale (Mr. Ananda Dassanayake), this is what our Leader said in 1970 after our defeat on the occasion of the first United Front Budget presented by Dr. N. M. Perera. I will repeat what our Leader said:

"I feel there should not be strikes in corporations which belong to the State, to the people".

He continues a little later :-

"You should have some machinery other than the ruinous and suicidal methods of stopping work".

This is what he said from the Opposition Benches but what are you trying to do? You are even inciting University students to strike. What sould have happened if we gave some help to the JVP in 1971? (Interruption). Of course, I make that charge.

டிறைவீடி டிவறைகளை இதனை (திரு: ஆனந்த தலைநாயக்க) (Mr. Ananda Dassanayake) Not our party.

டிப். ஆர். பிசேமதாச) (இரு. ஆர். பிசேமதாச) (Mr. R. Premadasa) I make that charge against your party.

Are you going to say that there is no indiscipline in the universities encouraged by political parties?

கைப் இன் இறக்கண் (அங்கத்தவர் ஒருவர்) (A Member)

It is there.

ආර්. පේමදස මහතා

(திரு. ஆர். பிரேமதாச)

(Mr. R. Premadasa)

That is what I am saying. Sir, we could have done that. What did our leader say?

"You should have some machinery other than the ruinous and suicidal methods of stopping work".

You cannot blame him if he is going to implement these policies. He said, as far back as 1970 from the Opposition benches:

"I feel there should not be strikes in corporations which belong to the State, to the people".

He was very open.

"You should have some machinery other than the ruinous and suicidal methods of stopping work".

At column 1119 he goes on:

"I would divide up the aspect of develoment under the following heads: firstly, the question of foreign exchange; secondly, the cost of living; thirdly employment; fourthly housing and fifthly clothing".

What are we doing? Are we not doing everything to fulfil these aspirations which we voiced from the opposition benches? He offered this at our assistance to the then government to solve these problems. Are we not doing this now? In the same speech he quoted this extract from an article in a magazine. This is of column 1122 in HANSARD of 1st November, 1970. This is the question:

"This is not to say that no Government tried to solve these problems, they did. But what they all lacked ws far-sightedness in their policies, the courage of their convictions, and most of all a set of honest politicians who believed in the promises they made to the electorate and who could think in terms other than that of just wining votes at the next election".

This quotation appeared in Volume 22, No. 3 of a magazine called "Venture" published by the Fabian Society of England. the author is no less a person than Miss Sunethra Bandranaike, now Mrs. Sunethra Nanayakkara. After quoting her the President concluded thus:

"She has put her finger on the spot. That is, what we need is a set of politicians who are honest, who believe in the promises made to the electorate and who think in terms other than of just winning votes at the next election."

Now, Sir, I have read to you what our leader said in November 1970 on the occasion of the first Budget of the United Front Government. He said that the people want employment; they want development; they want housing; they want clothing; they want the essential supplies; and no uttering of mantharams, whether they be mantharams of capitalism or communism or democratic socialism would help. So he was prepared. He said he would divide up the aspect of development under the following heads: firstly, the question of foreign exchange, secondly, the cost of living, thirdly employment, fourthly housing, and fifthly clothing. I quoted one of my speeches where I said that the only way to meet the cost of living was when we would be in a position to give more earning power to the people. That was also said when we were in the Opposition. That is why we increased their salaries; that is why we gave them more opportunities to make their living.

හරු ,සභාපතිතුමනි එන්. එම්. පෙරේරා මහතාම කියනවා, සමාජවාදයේ පුංතිහාර්යක් නැතැයි කියල. නමුන් දැන් නම් කියනවා එහෙම පුංතිහාර්යක් තියනවා කියලු.

What did he say? He said, "There are no socialist miracles." I want to tell the hon. Member for Manipay that he is suffering from some socialist ailment. I am very sorry that he has got into that situation. He does not like the United States at all. Every time the Minister mentioned the United States he got into a rage. But I want to tell him that there are no socialist miracles. Dr. N. M. Perera himself has said:

"In the field of political economy, certainly there are no miracles to be performed. The only miracle I know of is hard, consistent work."

Not strikes! Nowhere has he said that.

"The only mistake I know of is hard, consistent work. That, in essence, is the socialist miracle. If this country is to be restored to health and vigour, all of us in every walk of life, in every sector of our economy, must work, must work with devotion, with consious desire to build both for ourselves and the generations to come".

සභාපනිතුමනි. එක් සත් ජාතික නායකතුමා විරුද්ධ පක්ෂයේ ඉඳගෙන අළුතෙන් පත් වුණු ආණ්ඩුවට මොකක්ද කිවේ? දැන්වත් මේ පුශ් න විසදන්න උත්සාහ කරන්න, මෙන්න අපී උදව් කුරනවා, රාජ්ෳ අංශයේ ස්ටුයික් කිරීම් වලින් කවදා වත් මේක දියුණු කරන්න බැහැ, අපි උදව් කරනවා මේවා නවත්වන්න, මේ රට දියුණු කරන්න නම් අපි රැකී රක්ෂා සුලහ කරන්න ඕනෑ. සංවර්ධනයක් ඇති කරන්න ඕනෑ, මිනිසුන්ගේ අවශාතාවයන් සම්පූර්ණ කරන්න ඕනෑ, ඒවාට මන්තු නැහැ. අපි උදව් තරන් න ලැස්තියි කියා කීවා. නමත් විපක්ෂයේ ඉන්න විට බොහෝ විපක්ෂ නායකයෝ එකක් කිව්වා. ඒ අය බලයට ගිය පසුවයි කියන්නේ, මහන්සි වෙලා වැඩ කුරන්න ඕනෑ කියා. විපක්ෂයේ ඉන්න තෙක් ස්ටු යික් කරවනවා, වැඩ නවත්වනවා ; ළමයින්, ශිෂා යින් උසි ගත්වනවා ; පුළුවන් තරම් කඩාකප්පල්කාරී තුියා කරවනවා. නමුත් බලයට ආවට පසුව, "අනේ මොනව කරන්නද; වීපක්ෂයේ ඉන්න විට මා කියාපූ දේවල් දැන් මටම අරන් ගහයි; ඒක තමයි, දේශ පාලන සෙල්ලම" කියනවා.

සභාපතිතුමනි, විපක්ෂ නායකතුමාටත් කථා කරන් න අවකාශ දිය යුතු නිසා මගේ කථාව දීථිඝ ලෙස කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. මේ රටට මගේ අමාතනාංශ වලින් කෙරෙන කාර්යයන් පිළිබද විස්තර මේ ගරු සභාවේ මන්තීවරුන්ගෙන් පුකාශ වුනා. ඒ ගැන මා එතුමන්ලාට ස්තුනි වන්ත වෙනවා. නමුත් මා එකක් කියන්න ඕනෑ 1970 සිට 77 වනතුරු, කලවාන ගරු මන්තීතුමාගේ නායකයා තමයි, නිවාස ඇමති වෙලා සිටියේ. ඒ හත් අවුරුද් ද ටම නිවාස වෙනුවෙන් යෙදවු මුදල ලක්ෂ 500 සි. Rs. 50 million නමුත් 1978 සිට 1983 දක්වා ලක්ෂ 38,359 ක් -Rs. 3,835.9 million.- නිවාස සංවර්ධනය සදහා අපි යොදවා තිබෙනවා. සංඛ්යා ලේඛණු ගැන තමුන්නාන් සේලා දන්නවා, අපි අද පියවර තබල තියෙනවා, නිවාස දස ලක්ෂයක් හැදීමේ වැඩ පිළිවෙලට, ගම්බද පුදේ ශවල හදාගෙන එන නිවාස වලට රුකුල් දෙන්න, උදුව් දෙන්න, ආධාර දෙන්න. නාගරික නිවාස සංවර් ධනය හැරුණුවිට. ඒ අතරම මම කියන්න කැමතියි, අපි ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරිය සහ නාගරික සංවර්ධන අධිකාරීය වශයෙන් ආයතන දෙකක් පිහි ටෙව් බව, නාශ්රික සංවර්ඛන අබ්කාරිය ගැන යමක් කියන්න ඔනෑ. භාණ්ඩාගාරයෙන් මදල් දීම අමාරු වූ අවස්ථාවේදී මෙම නාගරික සංවර්ඛන කංරියෙන් අපට විශාල පුයෝජනයක් අත්පත් වූ බව මා තමුන්නාන්සේව කියන්න ඕනෑ.

I will enumerate what the Urban Development Authority has done to help the National Housing Develoment programme. We were able to find the money for our housing programme as a result of these measures.

The Army, the Police, the Quarantine Department, the NSB, the Land Development Department, the Registrar of Companies, the Fort Magistrate's Court and other minor offices were located in Echelon Square in buildings that were very old and needed repairs, renovations or demolition and rebuilding. You know, they were just on the other side of where we were. This land was just like a playing field. The decision of the Government to redevelop Echelon Square has benefited all those Government departments as they were all found better accommodation in new buildings or rented buildings.

The UDA alone, out of the sale proceeds of the land at Echelon Square, has spent over Rs. 100 million on these relocations, thereby minimizing the burden on the Treasury.

At the time the UDA was set up the infrastructure in the City of Colombo was in a badly run-down condition. The sewage pipes were leaking in several areas, the water pipes were corroded and unable to carry the full capacity that should be carried, electricity cables were outmoded and telephone lines were in disorder. Developers expect up-to-date infrastructure facilities before deciding to invest huge

sums of money on projects. The UDA, without waiting for the long-term development plans that have been initiated by this Government, was called upon to improve the infrastructure in the short-term immediately to cater to the development needs. It was estimated that Rs. 200 million would be needed for this short-term improvement, and the Treasury was not able to bear any part of this expenditure.

Here, again, the UDA was able to invest and advance out of the sale proceeds of the land all the money needed for the urgent infrastructure development.

A 100-feet-wide boulevard cutting across Echelon Square from Janadhipathi Mawatha to York Street costing Rs. 8 million is being undertaken by the UDA. The money was found from the sale/lease of land.

New houses in the city for occupants in the slum garden that is now the Liberty Plaza: The NHDA commenced the present Liberty Plaza Project. There were several families occupying that land and living in very poor and insanitary conditions. All these people have been benefited by beter accommodation under more hygienic conditions.

The land, which was grossly under-utilized, has been put to productive use with modern housing and shopping facilities. This will have a beneficial impact in bringing down further the high rentals in the city.

I am told that an investment of a million rupees in construction will create 4,000 man days of skilled work, 8,000 man days of unskilled work and 12,000 man days of indirect employment.

It was estimated that Rs. 10,000 million will be invested on all the UDA projects creating an unprecedented employment boom in the country.

This employment generation is not confined to the construction period only. Employment will continue to be generated by all the offices, banks, and other sectors that will continue to use these buildings.

Slum and shanty improvement Programme: Pure drinking water, sanitation facilities, playing fields and such other amenities for the slums and the shanty dwellers are being financed largely by the UDA programme.

So I want to tell you that we have taken meaningful steps in all spheres of social progress to raise the standard of living of our people.

Digitized by Noolaham Foundat noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. පුෙ`මදාස මහතා]

අවසාන වශයෙන් මට කියන්න තිබෙන්නේ මෙයයි: මේ රජයේ ගමන් මාර්ගය පැහැදිලියි. අපට වුවමනා කරන්නේ මේ රටේ ජනතාවට දුප්පත්කම බෙදා දෙන්න නොවෙයි; සමෘද්ධිය බෙදා දෙන්නයි. නමුත් ඔය කියන්නාවූ ඊනියා සමාජවාදයෙන් එහෙම නැත්නම් 'කණිටෝල්ඩ් ඉකොනොම්' එකෙන් සිදු වන්නේ ජනතාවට දුප්පත්කම බෙදා දීමකුයි. අපට, එය කරන්න වුවමනාවක් නැහැ.

1970-77 යුගය, මේ රටේ ජනතාවට දුහි-දුප්පත් කම, ලෙඩ-රෝග, නැති-බැරිකම බෙදා දුන් යුගයක් හැටියට සංකේතවත් වෙනවා, හැඳින්වෙනවා. නුමුත් 1977-83 යුගය තුළ අප වැයම් කළේ මේ රටේ ජනතාවට සමාද්ධිය බෙදා දෙන්නයි; ඔවුන් ඒ සමාද්ධියේ කොටස් කාරයන් කාරන් නයි.

නියෝජා සභාපතිතුමනි, ජාතියක් හෝ රටක් හෝ ජීවත් වන්නේ ඒ රට, ඒ ජාතිය මුහුණ පාන පුශ්න වලට, අර්බුදවලට සාර්ථක අන්දමින් මුහුණ දෙමින් කියා කරන වේගය උඩයි. මේ රජය, පුශ්නවලට හයෙන් මිරිකෙන් රජයක් නොවෙයි; පුශ්නවලට, අර්බුදවලට විසඳුම් හොයන්න උත්සාහ කරන රජයක්. අපට වුවමනා කරන්නේ මේ රටේ ජනතාවගෙන් හැම කොටසකටම සාධාරණය ඉෂ්ට කරන්නයි. අපට වුවමනාවක් නැහැ, කිසිම ජන කොටසකට අසාධාරණයක් කරන්න. ඒ සඳහා ඒ සියලුම දෙනාගේ සහයෝගය අපට වුවමනා කරනවා. ඒ සහයෝගය ලැබෙවායි පාර්ථනා කරමින් මගේ කථාව මෙයින් සමාජන කරනවා.

Mr. Deputy Chairman, I am happy to follow the long and analytical speech made by the Hon. Prime Minister on the sixth Budget of this Government. There is no doubt, Mr. Deputy Chairman, that there is a lack of interest in the Debate on this Budget in this: House as well as in the country. I think during the last five Budget Debates when the Hon. Prime Minister spoke we used to have a full House listening with rapt attention. But today I think three-fourths of the seats are vacant. I think the Members are engaged more usefully from their point of view elsewhere. Whatever that may be, Sir, I wish to say one thing: when I make my observations on the Budget, let it not be construed that I am seeking to score any debating points over the Government, because neither I nor my party have anything to gain by trying to score debating points as against the Government.

The Hon. Minister of Finance has been congratulated by everybody on the able manner in which he presented this Budget. But I found that he was congratulated more on the fact that he is the second man to present the sixth Budget than on the content of the Budget that he has presented. Though

the Hon. Minister of Finance called this the first Budget of the second Government of His Excellency the President, I think this should actually be called the last Budget of the Government elected in November 1982 and should have preceded a General Election to be held in August 1983. So we have to take this as the sixth Budget of the United National Party Government elected in 1977. And, as the Hon. Prime Minister said, I will not seek to judge the Government by what it has achieved in one year. I think we should take the total achievements of the Government over the last six years into consideration in assessing the success or otherwise of what the Hon. Minister of Finance set out to do in 1977.

With that in my mind, Mr. Deputy Chairman, I went through the Budget speech which my good friend delivered. I wish him many more years in that chair, because I personally have the highest affection and regard for him. So I am sure he will not misunderstand any comments I may make. I read through the Budget speech which the Hon. Minister delivered on the 15th November 1977. In that he analysed the various symptoms of the malady that the economy of this country was afflicted with. I think it may be relevant today to take some of those into consideration and to find out to what extent the Hon. Minister of Finance and this Government have succeeded in curing those ills over the period of six years. I am not seeking to quote, as the Hon. Prime Minister did, dead people against the living. I am only seeking to quote the Hon. Minister of Finance against himself. As he is here to reply to me, I will not be charged with misquoting or taking out of context anything he has uttered.

At page 2 of the Budget speech the Hon. Minister referred to the first ill that resulted from the economic policies pursued by the last Government for seven years;

"The cost of living of the ordinary people went up by leaps and bounds, while real wages declined."

Then he went on to say:

"Colombo Consumers Price Index reflected an increase from 138 in May 1970 when the last Government assumed office to 200 when it was thrown out of office by the long-suffering masses."

That was the first ill-effect of the wrong economic policies, the wrong administration, as he characterized it, followed by the last Government.

May I ask hon. Members of the Government Party to answer their own conscience? What is the position with regard to the cost of living today? What stood at 200 at that time in 1977, according to your own Central Bank Report, stands at 375 at the end of December 1981. The Central Bank Report is available only for that period, the Table 58 of that report gives

the exact figure as they have computed it. So over the period of five years, because it is actually up to December 1981 that the computation is made, the cost of living, has gone up by 175 points. Is it an achievement to be proud of and have you achieved what you set out to do? Or has your prescription worsened the disease? I ask this question from hon. Members of the Government.

Then the Hon. Minister of Finance referred in page 3 to corruption and waste.

"Corruption and waste in all spheres of economic and political life became endemic in the last seven years."

He swore on that occasion that this Government would stamp out corruption, revamp the machinery of Government and see to it that a more efficient and purer administration was installed. May I ask the Government, have you succeeded in doing that? On the contrary, only yesterday, when the hon. Member for Mannar (Mr. P. S. Soosaithasan) was speaking, the Hon. Minister of Finance himself was giving instances of corruption. In fact, he said, today the position is such that in these various contracts the supervising officer, the contractor and the man who pays are all one. And in fact Sir, we have had bitter experience in regard to some of the decentralized budget work that had been undertaken. For instance, in the monies that were allocated for school buildings in 1982 the Education Ministry insisted that the school development societies should not be given the contracts, that they should be given to private contractors. And the amount of corruption and the shoddy work that was done have only to be seen to be believed. That is the degree of corruption that is ruining public life in this country. So the second matter that the Hon. Minister of Finance set out to cure-even that disease has got worse.

The third one he spoke of is the parlous state of the industries in this country. At page 4 he said:

"Mr. Speaker, industry has also been run down in the last seven years, both in the public sector and in the private sector. The lack of a coherent industrial policy based on practical, pragmatic and realistic lines"—

I think the Hon. Prime Minister also echoes those very same things. He called this a pragmatic Budget, a realistic Budget.

"The lack of a coherent industrial policy based on practical, pragmatic and realistic lines was a fundamental drawback of the Sirimavo Bandaranaike Government."

What is the position with regard to the industrial sector today? I think, Sir, the industrial sector is a very vital one for the export-oriented policy, what the Finance Minister characterized as the outward-looking policy of this Government. What is the state of the industrial sector in this country?

Let us take the public sector. The programme of rapid modernization, launched by the present Government with its emphasis on export growth, is clearly dependent on the success and growth of the manufacturing industrial sector. It is the central element of the strategy and the clue to meeting domestic consumption needs while promoting export earnings. Especially since we do not have an abundance of natural resources it has to be this sector which launches the so-called economic take-off. If it fails our strategy in development will also fail. If one looks at the so-called success stories of East Asia, countries like Hong Kong, South Korea and Taiwan which have in many ways given export growth a good name, it was indeed their industrial manufacturing sector which spearheaded growth. South Korea, during its expansion period, experienced growth rates of 18.4 per cent in the manufacturing sector and 19.1 per cent in the utilities. Studies in modernization of the Republic of South Korea, page 61, gives this:

"At present manufacture makes up 77 per cent of Hong Kong's exports, 92 per cent of Taiwan's exports and 97 per cent of South Korea's.

Now let us turn to our own performance during our so-called expansion period of 1977 - 1981. As opposed to 18 per cent growth rate in East Asia, the Central Bank Annual Review of 1981 states on page 7, that though our growth rate in the manufacturing sector was 5.1 per cent, the total output in real terms is estimated to have increased by only 2 per cent during this whole period of five years. As opposed to the high manufactur content of East Asian exports, in Sri Lanka manufacturing remains a near constant 34.3 per cent of our exports, though our expansion period took place at a different and less favourable time. I am not denying that, that the world economic condition is also a factor to be kept in mind. But in assessing the success or otherwise of the strategy, realities have to be faced. Though our expansion period took place at different and less favourable time in the international economy, the comparative statistics are still glaring in the face of the strategy we wish to pursue. What is also remarkable is that despite recent policies for rapid modernization, the basic composition and structure of the manufacturing sector has not changed. It still depend heavily on the textile, petroleum and chemical industries. There are very few new types of industrial ventures even in the Greater Colombo Economic Zone. In assessing the success of East Asian export-led strategy, commentators have noted that the clue to expansion and modernization depend on growth in the following sectors: metallic products, electrical machinery and industrial equipment -a move away from consumer goods towards the development of a modern, integrated manufacturing structure that produces both intermediate and capital goods. In this light, the slow growth and lack of transformation in [ඒ. අමර්ගලිංගම මහතා]

the manufacturing sector must signal alarm for all those who are adherents of a policy of export-led growth in Sri Lanka.

Now let us consider what the present Budget, the 1983 Budget, offer to meet this sense of industrial stagnation. Except for the traditional subsidies for gem exports, the tourist industry andan outright grant to the Export Development Board - measures aimed more at a balance of payments deficit - there is very little in the Budget which attempts to provide incentives and guidelines with regard to new ventures. Instead of traditional subsidies to traditional exports which have to some extent already developed international linkages, perhaps we would have expected subsidies and grants to be given to ventures in certain ear-marked industries which are capable of developing export potential while meeting local demand. I think, Mr. Deputy chairman, the Hon. Minister of Finance's budget proposal has failed signally to meet this glaring discrepency between their profession of export-oriented policy and the realities of what they are seeking to do.

The growth of the manufacturing sector is integrally linked with the need for new investment. So far we have relied heavily on foreign investors to provide us with venture capital usually in the well-exploited tourist industry. Foreign entrepreneurs have come in, but the biggest investment has been in the tourist industry. This is also a disturbing reality, especially when one considers the fact that the GNP was 4.1 per cent during the year 1981 though the GDP was 5.08 per cent. The difference is, of course, due to the outflow of incomes by way of interest, profits and dividends associated with foreign participants. Already, the GNP falls short of the GDP because of expatriation of profits, interests and dividends by the foreign participants, with the more and more foreign capital brought in, though there may be an apparent growth in real terms, in terms of GNP it will not be equal to the growth that we really see.

So that, one has to ask the Hon. Minister of Fianance what measures does the Budget for 1983 take with regard to stimulation of local investment. The high rate of luxury consumption in this country is evidence of the fact that there are large amounts of financial resources awaiting to be put into productive use. But has the Government taken any positive steps to harness these financial resources available locally in investment? Your merely saying, "We can only take the horse to water but we cannot make it to drink" will not do where the Government has to take the initiative in fostering industrial development. That is where the Government has failed. The strategy of the Government over the few years has failed in that respect.

In fact, Mr. Deputy Chairman, let us consider what has happened in the public sector. I think, with the exception of the Cement Corporation which has been growing and growing—that too with private participation in the third stage—most of the public sector ventures are in the doldrums. There is not doubt about that. The textile mills have been handed over to various foreign private entrepreneurs, and one of the biggest national ventures the Central Transport Board, is in the process of being dismantled. Decentralization was a very salutary move, but it is now in the process of being slowly but surely destroyed.

So that, Sir, do you not see that the public sector which has a very vital role to play in industrial development is being given the cold shoulder in the name of private enterprise, in the name of a free economy, by this Government? In a country like Sri Lanka, the public sector must play a very big part in industrial development. After all I have a partiality for the public sector. There was no duubt about corruption in the public sector under the last Government. Corruption is anathema to socialism. Corruption cannot go hand in hand with socialism, but that is no reason to dismantle the public sector. You should do away with corruption. Because you are not able to cure disease, you are seeking to kill the patient. That is not what a doctor is expected to do. That is not what a physician is required to do. You are seeking to destroy the public sector merely because there was corruption under the last Government. The last Government was reeking with corruption. There is no doubt about that. I hold no brief for them. But because of that you cannot destroy the public sector altogether or allow it to be destroyed or allow it to be run down.

Actually the public sector was not built up by the last government. Ever since industrial development started in this country it was the State that played a very big part in fostering industrial development. If not for the State playing a part in it, we would not have had any industrial development in this country. So that I think the Government has failed.

In analysing the figures with regard to public sector performance in the last two years, one has to constantly consider what role is the public sector corporations to play with the present Government's strategy of economic development. One is specially confounded when one looks at the performance of the Fertilizer Manufacturing Corporation, the most expensive capital intensive venture in the public sector, in its first year of operation.

According to the Central Bank Annual Review, page 60, during its first year of operation the Fertilizer Corporation incurred a loss of Rs. 679 million, and the reason for this loss, according to the Central Bank Review, is that the production costs were in excess of

fertilizer prices, the prices which are determined by the Government on the basis of the world market. Thus we have the strange phenomenon of the Government undercutting its own corporation to protect the consumer from higher prices.

1743

I think in the initial stage the Government should give subsidies and encourage these public sector corporations. I am not saying that inefficiency should be fostered but inefficiency is due to corruption and the placing of the wrong man for political reasons in charge of these corporations. If you have thee correct man, men with the required know-how, men with the required expertise, men with the required background knowledge, in charge of these corporations and charge them as they have done in the socialist countries, with full responsibility, without any political interference without Ministers and parliamentarians trying to use the corporations as employment exchanges to give employment to their constituents, if you charge those who are put in charge with full responsibility for the efficient running of these corporations, I am sure, the public sector can be made to work efficiently and to work satisfactorily. I think this Government, during the last six years of stewardship, has failed in that respect. Now Sir, so that what the Hon. Minister of Finance, in his first Budget Speech set out to do with regard to industry, he has signally failed to do.

Then I come to another point. He spoke of the debt burden, the burden of the foreign domestic debts that the Government was saddled with. At page 7 he said:

"During the last seven years Sirima Bandaranaike Government increased the debt burden of the country in a manner unprecedented in our history since independence. Our total domestic debt rose from Rs. 6,295 million in 1970 to Rs. 12,691 million in 1976. Our foreign debt rose from Rs. 1,578 million in 1970 to Rs. 17,659 million in 1976. A proportion of the foreign debts had been incurred at high rates of interest and even our future tea crops had been mortgaged to foreign countries. The burden of debt repayment and debt servicing will be a heavy one and will be a permanent drain on the exchequer."

This was the gravemen of the charge that the Hon. Minister of Finance made in his first Budget Speech against the last Government. May I ask the Hon. Minister of Finance, what is the toal public debt today? Lithink at the end of December 1981, the total public debt stood at Rs. 58,659 million. It is Rs. 58 billion. The Hon. Minister was very angry when the last Government left us with a public debt of Rs. 17,659. That is about Rs. 17 billion. Today, after six years of his prescription, after six years of taking his medicine, the public debt stands at Rs. 58 billion. I think after this Budget, it will be much higher than even this Rs.58 billion. Can the Hon. Minister of Finance say that he has solved, that he has in any way cured what he set out to cure?

I wish to say something about the foreign debt. This public debt is composed of both foreign and domestic borrowing. What is the position about the foreign debt? According to the Central Bank Annual Review of 1981, the total foreign debt outstanding as at December 1981 was Rs. 29,17 million, that is Rs. 29 billion. That was at the end of December 1981. At the end of 1982 it would have been, and after this Budget, it will be, much higher. According to the Minister, foreign financing is now 10.3 per cent of our GDP with bank borrowing of 3.9 per cent of our 1982 GDP. He himself warns us that unless corrective action is taken now, by 1986 our debt service burden would be as high as 27 per cent of our export earnings. When that happens Sri Lanka will be seen as a high credit risk and will receive the same callous treatment from the international banking system, which is today being meted out to Mexico, Poland, Brazil and Argentina. Let us hope that that situation will never arise.

In the light of the possible pitfalls of the present strategy, what action has the Government to resolve the present crisis? The Hon. Minister assures us that most of our loans have been from Governments and from international institutions. These loans have been mostly granted on very soft terms with long repayment periods and concessional rates of interest. However, the Central Bank Review of 1981, at page 257 shows that interest paid on foreign debt is 4.4 per cent of our recurrent expenditure, rising from 2.1 per cent in 1977. When the Hon. Minister of Finance took over, the interest paid on foreign debt was 2.1 per cent of the recurrent expenditure. At the end of 1981, it was 4.4 per cent of the recurrent expenditure. I am sure it will be much higher today. The Hon. Minister has assured us that he has not borrowed extensively from foreign private banks, but he cannot deny that a certain amount of borrowing has taken place from foreign private banks and that there is scope for increasing amounts of Euro-dollars to be invested in Sri Lanka. I am not saying that he should not borrow. In emergency situations, in difficult contingencies, Finance Ministers are sometimes forced to resort to commercial bank borrowing. But, I think, Government borrowing from foreign private banks is an invitation to disaster.

Yesterday, I was rather surprised when the Hon. Minister of Lands and Land Development took the hon. Member for Kalawana to task for saying that we are on the brink of a disaster. But, actually I was surprised on a re-reading of the Hon. Finance Minister's speech that he himself says that we are on the brink of a disaster. I think, in Column 568, of the Fianance Minister's speech, he says:

noolaham.org | aavanaham.org

he has in any way banking system as well as foreign commercial borrowing. This simply cannot continue. It will lead us to disaster ".

Digitized by Noolaham Foundation.

[ඒ. අම්ර්නලිංගම් මහතා]

Apparently, Sir, in this Government, as in Gonsalo's "Republic" in Shakespeare, the end forgets the beginning. The Hon. Minister of Lands and Land Development who spoke towards the end of the debate has forgotten what the Hon. Minister of Finance who opened the debate said at the beginning. He said it will lead us to disaster. What does it mean? That we are on the brink of a disaster! And when an hon. Member of the Opposition says, "We are on the brink of a disaster", the Hon. Minister of Lands, Land Development and Mahaweli Development takes up cudgels and says, "how dare you say we are on the brink of a disaster. Oh! we are in the pink of economic health!" That was what he was trying to say. I am sure that it is people who try to lull the public into a false sense of economic security, who are doing the greatest damage. I should compliment the Hon. Minister of Finance in that respect. He has not tried to pull the wool over our eyes. He has been very frank for the most part, though not in all parts, in his assessment of the situation.

This now brings us to the very realistic, I should say very frank, suggestion made by his Excellency the President in New Delhi. Though it may hamper the loan-seeking activities of the Hon. Minister of Finance, I think, his Excellency was quite realistic. He knew that ultimately most of these countries will not be able to pay. The Prime Minister himself quoted what Lee Kuan Yew said, that these people should writeoff. This, exactly, is what is his Excellency the President said. I see nothing to be flabbergasted about what his Excellency is supposed to have said, though it may not be very conducive to future expeditions of the Hon. Minister of Finance in search of aid.

I think the Government should, along with other under-developed countries, seek to pursue the suggestion of His Excellency the President. We have, to a great extent, kept our distance from other developing countries. I think our policies from 1977 onwards show that we cannot go it alone and that international institutions like the IMF and the World Bank are not value-free, public spirited donors.

The Hon. Prime Minister said that, after all, we are shareholders in the IMF and the World Bank. But, His Excellency had quoted Dante and said,

"Abandon all hope ye who enter here".

This was Dante's conception of the Inferno. Does the Hon. Prime Minister say that we are partners in the Inferno, in the new Hell? No doubt we hold very small shares in the IMF and the World Bank but the policies of the World Bank and the IMF are dictated by the big capatalist countries of the Western world and they are not motivated by any public spiritedness or philanthropic ideas.

I think it will be relevant to quote the "Hindu" of 10th March 1983, which reported a part of the proceedings of the Senate Appropriations Committee of the United States:

"Testifying before the Senate Appropriations Committee on the issue of US funds for the voluntary agencies of the UN system, Mrs. Kirkpatrick urged that American assistance should be linked to the support by countries in the world body. She made the suggestion as a means of curbing criticism of the US in the UN. Mrs. Kirkpatrick said that we must communicate that it is not possible to denounce us on Monday, vote against us on important issues perhaps on Tuesday and Wednesday and pick up assurances of our support on Thursday and Friday".

These are the guidelines that control the disbursement of aid. They have also given the percentage or the number of occasions when various developing countries have voted with the United States. India has voted only 17 times while Sri Lanka has voted 22 times. So, we are getting closer and closer. I have nothing against the United States. Let not the Hon. Prime Minister think that I have a phobia against any of these countries. Nor should we get further and further away fron other countries as we get closer and closer to the United States so that our non-alignment gets tarnished to that extent. One has to keep that in mind when seeking to rely on these foreign loans.

Let us admit the mistakes of our past reticence and return to the multilateral fora. As leaders of the non-aligned, let us help formulate creative suggestions for a collective Third World Programme of action.-(Interruption). Yes, we have done that but some people are seeking to disown it. They dare not disown it openly but they are quietly trying to take away the effect of it. I am merely saying that the Government should pursue it as a positive policy. I think there should be co-operation at a regional level-not standing in isolation, leaning heavily on the Western world, but co-operation at a regional level among the countries of Southern Asia-India, Pakistan, Bangladesh and Sri Lanka, not the ASEAN countries. These countries of Southern Asia should develop strategies of co-operation-economic co-operation and development.

Perhaps somebody may turn round and say, "Oh, you who are seeking to establish a separate state, are advising collaboration and co-operation with other countries." Even when we get our separate state we will collaborate and co-operate with you and with the other countries of the region. Otherwise there is no future for any of these countries.

We must be realistic. The economic life of countries cannot be pursued in isolation. That is a fact that we have to take into consideration. Even the developed Western countries, the European countries, have set up the European Economic Community. We are seeking to rely, to depend on the aid of these Western imperialist countries

who give aid with one hand and take it away in a different form with the other. That is why we are in this mess. Our development strategy should be evolved on a basis of co-operation on a regional footing with other countries of Southern Asia. That is what I would like to say. Let the issue of foreign debt be one of the primary motivating factors in a new era of South-South dialogue. Our recent cynicism with regard to Third World joint action must be replaced with a new hope if we are to escape from the present crisis of a dependence.

Now I come to the next point that the Hon. Minister of Finance set out to do. He spoke of the Budget deficit and said, "Oh, how atrocious! The last Government left us their budgeting. They resorted to deficit budgeting." This is what he said:

"Mr. Speaker, I need hardly enter into a scholarly discourse on the effects of an excessive increase in the money supply. Suffice it to say that the unprecedented monetary expansion in the past seven years has eaten very much into the value of the rupee imposing in the process intolerable burdens on the common man."

He said something in Sinhala, which, for fear of mispronouncing, I dare not repeat. But the translation is, "The value of the rupee has declined so much that the rupee is now in tatters." He says, "The money supply has continued to increase rapidly up to the time the present Government took office and our own efforts to ease the burdens of the people will be rendered that much more difficult in the coming months because increase in the money supply reacts on prices with a time lag."

You cannot say after six years that you are suffering from what they did? What is the position of the Rupee today? You said in 1976 that the Rupee was in tatters. I think today it must have disintegrated beyond recognition. Today the tatters must have reduced to pulp! I do not have to labour the point very much. I think in 1977 as against the US Dollar the parity value of the Rupee was Rs. 7.89. Even in 1981, at the time of the 1981 Budget, it was Rs. 20.80 to the Dollar. What is it today? According to today's paper, it is Rs. 22.98, that is, Rs. 23 to the Dollar. Between November 1981, that is, the time of the last Budget Debate, and today there is a 10 per cent devaluation. Actually, between 1977 and 1983 I think the drop in value is almost 190 per cent.

I recently read an article in the "Sun" newspaper by one of our economists, Mr. N. U. Jayawardena, where he says that at the time Sri Lanka became independent the parity value of the rupee was Rs. 4.75 to the US Dollar. Today it is Rs. 23 to the US Dollar. You can calculate the percentage of devaluation that has taken place over this period. In that article Mr. N. U. Jayewardena says, "By contrast the Indian Rupee has over the last 35 years been devalued only by 13 per cent and it has reached a position

of stability." In fact, as against the Indian Rupee, in 1977 when you took over one Rupee of Sri Lanka currency was equivalent to 89 cents of Indian currency. Our currency had a higher value than the Indian currency. Today one Indian Rupee is equivalent to Rs. 2.31 according to today's paper.

The Hon. Minister of Finance said that the wrong policies of the last Government had reduced the Rupee to tatters. What has he to say with regard to the position of the Rupee today? In fact, Sir, the position is so uncertain that the Hon. Minister of Finance in his own Budget speech said this—column 569:

"Mr. Speaker, the exchange rates of the Rupee vis-a-vis foreign currencies have changed since the Draft Estimates were prepared."

So, we are not sure what the value of the Rupee will be tomorrow and what it will be day after.

I think one of the primary functions of a currency, if I remember the little economics I studied under professor Das Jupta those days correctly, is that it is a store of value. Currency function is that of a store of value. What is the worth of this currency which between the date the Draft Estimates were prepared and the date the Draft Estimates were presented in Parliament has got devalued? It has got depreciated further. That shows the parlours state our currency is in.

Now, Sir, the Hon. Minister of Finance spoke of the balance of payments position that the last Government left behind. He spoke of bank borrowing which, he said, was very dangerous. What is it today? I think we are faced with a crisis as far as our balance of payments are concerned. The trade deficit in 1982 stood at SDR 898 million. I hope I am correct. The Hon. Minister of Finance is mainly concerned in this Budget with trying to bridge this yawning gulf, this gaping abyss between our export earnings and our imports. Is it not clear, Mr. Deputy Chairman, that we have been living beyond our means and we are in this parlous state today?

ආර්. ජේ. ජි. ද මැල් මහතා (කිල, ஆர். ලීනු. නී. த ධෙරා) (Mr. R. J. G. de Mel)

I have said it many, many times.

ඒ. අමරිතලිංගම් මහතා (திரு ஏ. அபிர்தனிங்கம்) (Mr. A. Amirthalingam)

You have said so. I know the Hon. Minister of Finance's difficulty. This is like the physician who is treating the patient who says, "You know, I gave the correct prescription but the patient did not take it. What am I to do?"

டிக். சே. சீ. டி வெடு கொளை (திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

I gave the correct diagnosis but it was not the correct medicine.

ඒ. අම්ර්නලිංගම් මහතා (කිලා ஏ. அඩ්i ළඹක්සරේ) (Mr. A. Amirthalingam)

But it is your and your Government who are administering the medicine. If the patient does not take it, you give the correct injection.

டிக். கே. கீ. டி டெடு கொ (இரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel) You cannot force-feed people

ඒ. අම්ථිනලිංශම් මහතා (නිලෑ හ. அமிர் தனிங்கம்) (Mr. A. Amirthalingam)

You are force-feeding on other matters, but you say you cannot do this.

ආයි. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (කිලු. ஆர். දීනු. නී. த ගෙන්) (Mr. R. J. G. de Mel)

You seem to be an advocate of euthanesia.

ඒ. අම්ථනලිංගම මහතා (නිලෑ ஏ. அமிர் தனிங்கம்) (Mr. A. Amirthalingam)

This is the disease that afflicts the Government. Sir, they think they cannot take corrective measures that are necessary. The Government seems to be at variance amongst itself—Ministers carving out little empires for themselves and vying with each other for more and more money and forcing the Minister of Finance to give more and more supplementary estimates and in the process driving the country down the precipice. That is what is happening. The Hon. Minister of Finance is quite right. Lack of financial discipline and management is the cause of the present parlous condition. Then who is responsible for it? Your Government is responsible for it. I am not seeking to say this as an accusation, but at least now let the Government sit back and think.

I do not want to go on at length to deal with the various points that the Hon. Minister of Finance made and what he has failed to carry out over the last six years. I will say only one thing. What has been the impact of the economic policies of this Government on

the people of the country? No doubt there are lots of goods in the "world market"; the duty-free shops are chock-full of goods which you cannot get even in Singapore, and those goods are over-flowing and straying into the Pettah shops. All that is what is happening. But this is a glittering facade behind which you have a festering sore. What is the position of the people? The Hon. Minister of Finance has been very clever; that I why I said he has been very frank in most respects but not in all.

1750

He said in our pursuit of rapid economic growth. social welfare and social justice have not been forgotten, and he gave certain figures. Figures can be very very deceptive, and I know the Hon. Minister of Finance, though he is a historian, is also a master of figures. He said, free health services and free education continue, stamps for the purchase of food and kerosene have been given to half the population, free text-books are being distributed to all school children, massive fertiliser subsidies are given to our farmers, railway fares, kerosene and milk foods are heavily subsidised. The Government's expenditure on social welfare as increased from Rs. 3,023 million in 1976 to Rs. 9.023 million (interruption)-jugglery of figures (interruption)-after all this is with the devalued rupee. What was the total budget in 1976 and what was the total budget in 1982?

The total budgeted recurrent expenditure in 1976 was Rs. 5,763 million. Out of Rs. 5,763 million, Rs. 3,023 million was spent on social welfare measures (Interruption). No. No, I will come to that. You see that means 52.45 per cent of the recurrent expenditure; more than half the recurrent expenditure in 1976 was spent on social welare measures. What is it in 1982? You say Rs. 9,083 million but Rs. 9,083 million out of what sum of money as recurrent expenditure? The recurrent expenditure was Rs. 21,114 million and out of Rs. 21,114 million in 1982, you spent Rs. 9,083 million on social welfare; that means, you spent 43 per cent. But in spite of it what is the impact of your policy on the people? The Hon. Minister of Finance claimed in the course of his speech, at Column 546-"the fruits of growth have been shared by all sectors, all regions and all economic classes". I will start with the share of the various income brackets, various economic classes. I will compare it as between 1973 and 1979. The top 10 per cent had 29.98 per cent of the wealth in their hands in 1973-this is not my survey, it is from the Central Bank of Sri Lanka's Consumers Finances 1963, 1973 and 1978/79-in 1979 they had 39.03 per cent so that-

டிக். சே. சீ. ஒ இடு இதன (திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

s Government on Will you read the figures again?
Digitized by Noolaham Foundation.

ඒ. අම්ර්තලිංශම් මහතා (නිලා ஏ. அඩ්ர தலிங்கம்) Mr. A. Amirthalingam)

29.98 per cent in 1973, as against 39.03 per cent in 1979. Then the second ten had 15.91 per cent. In 1979, even that got reduced to 15,27 per cent. The third class with 12.65 per cent got reduced to 11.23 per cent. The fourth class with 10.56 per cent got reduced to 9.12 per cent. The fifth class with 8.75 per cent got reduced to 7.29 per cent. Anyhow I want to bracket the top five together-all those that I have mentioned together-and. you will find that the affluent half of our society holds 81.94 per cent of the wealth and the other half holds a mere 18.06 per cent of the wealth. This is as in 1979. I am told, according to economic surveys which have been carried out, that the disparity is even greater today. It is not yet published may be advisedly. Fifty per cent of the population holds 18 per cent as against the other 50 per cent holding 82 per cent. And the Hon. Minister is pleading for austerity! Can the poor who hold only 18 per cent tighten their belts any further? And, in act, this survey was before the impact of your food stamps was felt. Today it is much higher. I have certain notes on that matter.

Mr. Deputy Chairman, as many speakers have reiterated before me, this Government, in furtherence of a policy of econmic growth, has removed the system of subsidies which earlier provided low income groups with a cushion against adversity. The Consumer Finance Survery indicate that an individual living in Sri Lanka in 1973 would have required at least Rs. 147 a month to meet the minimum needs. By 1979, taking into account inflation but not taking into account the removal of subsidies, an individual would need Rs. 480 a month just to meet the basic minimum needs. If the Food Stamps Scheme is an indicator, over fifty per cent our population lives below the level of poverty. If Rs. 480 is accepted as the minimum income for a man to meet his basis needs, you give the food stamps only to people getting under Rs. 300-under the deflated Rs. 300, and you give deflated food stamps. They are not given the minimum needs for a human being to live with dignity and self respect. In this context, Mr. Deputy chairman, I am not talking about the relative position of the poor vis-a-vis the rich, I am talking about a situation of absolute poverty. The Food Stamp Scheme provides some relief from the problem, but the fixed value of the food stamps in the face of over 75 per cent increase in the price of foodstuffs since 1977 cannot really come to terms with the depth of our poverty problem. What have you to say, Mr. Finance Minister? Have you even touched the fringe of this poverty problem? What have you done to the under-privileged, to the deprived half of the community?

In fact, the policies of this Government and also the preceding government has resulted in the fact that the per capita availability of calories in 1982 was less than it was 12 years ago in 1970, and the per capita intake of protein is also less than the protein intake in 1970. There have been surveys done and it has been found to be so. They have done some survey in some villages. One of the villages in which the Marga Institute has done a survey is a village called Walgampaya-I think it must be in the central part close to where that Hon. Minister of Defence comes from-and they have found that the living conditions of those people in that village had deteriorated, that they have just one meal a day. Earlier when there was this food subsidy available, they were able to have more food; today they have only one meal of rice and yam; no protein. The survey was done by a team. As I said, Sir, the proof of the pudding is in the eating! I think this survey was done last year by the Marga Institute. As I said we have a glittering surface decoration, TV antennas which have gone up in a number of rich homes, and in several villages- not in every house. In every village, there is a rich money-lender and a rich mudalali who can afford to have a TV set and everything. I do not deny that every village has a TV set.-(Interruption).

I think the Hon. Minister must be looking after the Southern Province and not the rest of the country. I am referring to the condition in Walgampaya. As a Minister you must know that the Southern Province has rejected your Government. They have defeated you in the Referendum in the Districts of Galle, Matara and Hambantota. The politically enlightened Districts of the South-up to Kalatura- have rejected you. You cannot forget that. Those are politically conscious areas.

මත් නීවරයෙක් (அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)
What about Kotmale?

ඒ. අමර්නලිංගම මහනා

(திரு. ஏ. அபிர்தலிங்கம்) (Mr. A. Amirthalingam)

It was not a politically conscious area.

මන් නිවරයෙන්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்) (A Member)

What about Anuradhapura and Medawachchiya which was twice affected?

ඒ. අම්රිනලිංශම් මහතා (திரு- ஏ. அமிர் தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

In fact, Sir, the matter that I was referring to is this, that the Marga institute has studied the absolute poverty, and shows that in the central areas, in a

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

[ඒ, අම්ථිනලිංගුම මහතා]

village like Walgampaya for example, a large percentage of the people continue to live in a desperately poor condition, with very little hope of relief. They eat one meal a day-a course of yam and rice-in a poor environment with poor sanitation and the inadequacy of living space. Their conditions have not changed since 1977. They have not experienced any of the positive aspects of economic development. So that our talking big of economic activity of affluence has no meaning. There is no doubt as I pointed out that the top ten per cent are getting richer and richer. This is not a sweeping statement I am making. My statement is borne out by the Central Bank survey; the top ten per cent who in 1973 had only 29.9 per cent, that is about thirty per cent of the wealth to day have nearly forty per cent of the wealth. The hon. Member for Nallur in the course of his speech said that your Government's stewardship of this country has only resulted in giving pleasure for the top ten per cent and pain for at least the bottom fifty per cent, an may be a neutral situation for the other 40 per cent. But in this situation, what have you done with your tax proposals?

Sir, I have no time to enter into a discussion or a discourse on the comparative advantages and disadvantages of direct taxation and indirect taxation. The income tax, death duty and taxes like that are something where you directly take into consideration the wealth of the man, the income of the man and recover a percentage as tax. But this BTT hits all and sundry equally. Everyone from the poorest to the richest are equally hit. This is the sort of equality that you are doing. You are hitting the poor in the same way you are hitting the rich. I am sure this will make the poor poorer and the rich richer. That is, in other words, the outcome of the policy that this Government is pursuing. Had I more time I would have dwelt with it at greater length, but I have to deal with another point that the Hon. Prime Minister made.

The Hon. Minister of Finance claimed that the fruits of growth had been shared by all sectors, all regions and all economic classes. I shall show how all economic classes have not shared the fruits equally.

Let us see how the regions have fared. The hon. Member for Vaddukkodai (Dr. Neelan Tiruchelvam) in the course of a masterly analysis of the capital expenditure, supported with facts and figures, said that there has been discriminatory expenditure of the capital allocation. He pointed out how when one takes into consideration the total capital expenditure in 1981, which is Rs. 9,746,220,000, it works out to a per capita expenditure of Rs. 656, but he pointed out that in the Jaffna District, the total that was spent was Rs. 260,329,000 which works out to a per capita

expenditure of Rs. 313, and in the Batticaloa District it is far worse. The Batticaloa District has two Ministers in the ranks of the Government and one Member. Three Members representing that district are with the Government.

1754

එම්. සිවසිනම්පරම් මහතා

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

One District Minister.

ඒ. අම්ර්තලිංගම මහතා

(திரு ஏ. அமிர் தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

No, that District Minister is from the Amparai District. In the Batticaloa District the total capital expenditure in 1981 was Rs. 61,404,000 which works out to a per capita expenditure of Rs. 185 per individual.

I do not want to go into what was spent in the Vavuniya, Mullaitivu and the Mannar Districts. I will take these two districts only. The Hon. Prime Minister in his reply to that had said that the hon. Member for Vaddukkoddai had not taken into consideration the big development schemes like the Mahaweli. To some extent that is true. But this total in Jaffna includes the expenditure that was incurred on the Cement Corporation which was in that year Rs. 180,236,000. That is included. If you exclude that, it will be just a paltry sum of Rs. 80 million that has been spent in the North, working out to about Rs. 100 per person. That is an expenditure, as the Hon. Prime Minister said quite correctly, not meant for the people of Jaffna, but meant for the whole island. But even including that, taking that into consideration, we find that the per capita expenditure on capital works has been Rs. 313 in the Jaffna District and Rs. 185 in the Batticaloa district, whereas the Island's average is Rs. 656. That does not mean that in the other districts-

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)
Will you please table

Will you please table for our information, the figures from the Marga Institute as to what the average is for Galle, Matara, Kalutara and Hambantota Districts?

ඒ. අම්ර්නලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தனிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

This is not from the Marga Institute.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு, ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I assure you that the Southern Province has got worse treatment than Jaffna.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ඒ. අම්ර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர் தனிங்கம்) (Mr. A. Amirthalingam)

No, no, it is not so the Hon. Minister of Finance. There is one factor which you must keep in mind. Where this Mahaweli development is not taking place, you have integrated rural development and expenditure connected with that.

දාර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

Kalutara District and Galle District have no integrated rural development.

ඒ. අම්ර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர் தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

In the South, in Hambantota District in Matara District, Kurunegala District, in Matale District, in the Badulla District-(Interruption.) I am only dealing with what has been done in 1981. I will show glaring discrepancies in capital expenditure on specific items. Let us take the expenditure incurred by the Ministry of Education on schools and equipment. I am not taking into consideration the recurrent expenditure. After all, that is for the payment of teachers' salaries and things like that. They cannot pay differently to teachers in different places. It depends on the number of teachers and schools. But the capital expenditure on schools and equipment for the whole island is a little over Rs. 157,700,000. If you divide it by, say 15 million people it will work out to about Rs. 10 per head of population spent on average for the whole population of the Island on schools and equipment. Now what is the amount spent on Jaffna District out of

මන් නීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

You are communal-minded.

ඒ. අම්ර්නලිංගම් මහතා

(திரு, ஏ. அமிர் தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

There is nothing communal when you do it. When we say it, it is communal.

මන් නීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Always communal.

ඒ. අම්ර්තලිංගම් මහතා 📉 📈 🖂 🖂

(திரு எ. அமிர் தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

Yes, we are! When you discriminate against us, when you trample a worm it must turn, do you expect the worm to take it lying down and die.

How much are you spending on schools and equipment in the Jaffna District? A paltry nine hundred thousand rupees. It works out to Re. 1 per head of population in the Jaffna District and Rs. 10 per head of population in the whole island. That is not all. In Batticaloa District you have spent in spite of the damage done by the cyclone and the expenditure incurred, in regard to that only rupees one million eleven thousand rupees.

Let us take the expenditure on Highways. The total expenditure for the Island is three million and three hundred and sixy three thousand rupees. If you work it out to per head of population it will be about Rs. 20 per individual, in the island. How much did you spend out of that on Jaffna District? Rs. 501,095/-. That works out to about Rs. 6 1/2 per person in the Jaffna District. So, in the Jaffna District a road has to be constructed with only Rs. 6 1/2 whereas the whole island it has to be Rs. 20. For the Batticaloa District it is two million six hundred and seventy four thousand rupees. That also works out to roughly about Rs. 6 per head. In the Batticaloa District in spite of there being two Ministers and a Government party member, the money you spent for highways is Rs. 6 per person. These are two examples I picked up at random. So that you will see that the charge made by the member for Vadukkoddai is more than justified. You cannot get over that by saying it is because of massive expenditure on big development schemes like the Mahaweli. That these discrepancies occur.

Now, take the case of employment. One of the claims of this Government is that they have solved the unemployment problem. What have you done in the matter of employment? You say you have given employment to 1.12 milion people-1.12 million people have been employed in the public and semi-public sectors. I say it and I challenge any Hon. Minister to disprove that not even 2 per cent of this employment has gone to the Tamil people. They form, after all, 25 to 27 per cent of the population, but not even 2 per cent has gone to them. So, what are the youths to do? They have become vagrants; they have become nomads, going from country to country in search of employment.

You spoke of employment in the Middle East. The Hon. Minister is here, They have been sending quite a number of people to the Middle East. He asked each one of the MPs to give 15 names-a mere 15 names-of persons to be sent to the Middle East. Not one of the 15 people whose names we gave has even been called for an interview, and you get upset when the Tamil youths are on the war-path. What else do you expect them to do? We do not justify it; we do not condone it, we have also been at the receiving end; but we want the Government to realize, we want the Sinhala people

[ඒ. අම්ථිනලිංගම් මහතා]

to realize, that you cannot continue to do injustice to people and expect them to take it lying down. That is what I say.

This Government, at the time of the Elections, set out certain matters on which they said that the Tamil people have a grievance. They said language was one. You included certain provisions in the Constitution for the use of the Tamil language. What have you done? Has even one of those provisions been implemented? Even I continue to get letters in Sinhala only, without any translation. I have to go in search of some person to get it translated. That is the position, even as a Member of Parliament, I am in today. What is the point in having in your Constitution certain rights for the Tamil language? In the Vavuniya District, you have appointed Judicial officers who do not know the Tamil language. In the Vavuniya District records are being kept in Sinhala. Is it in keeping with your Constitution? What remedy do we have? What is the use of merely writing sugar on a piece of paper and licking it? You cannot get the taste of sugar. You must have sugar in your hand. You have not done anything to solve the language problem.

We have been trying to negotiate with the Government. We sat round a table and enjoyed His Excellency's tea for one whole year. What have we achieved? A number of matters agreed upon have not been implemented. Take one small matter; some person in an unauthorised way set up a Buddha statue at the Mannar-Jaffna-Vavuniya Junction. His Excellency agreed that it was disgraceful, that it should be removed. The Hon. Minister of Cultural Affairs agreed that it should be removed. It is two years since you agreed but the status remains there. Is the Government powerless? Is the Government unable to get its own servants, to get its own armed forces, to get its own police force to remove it? What is the position? That was agreed two years ago. That statue was taken from the Ceramic Corporation and planted there by the AGA, an employee of the Hon. Minister of Home Affairs. They are unable to do anything. When it comes to corrective measures, where there has been a wrong done to the Tamil people, the Government is helpless.

In the matter of employment, His Excellency wrote to me as early as 1979 that, "there is no doubt discrimination, that there was a grievance in the matter of employment. I will see that recruitment for employment in the public and semi-public sectors is on a population ratio," but up to date, for six long years, nothing has been done to put this matter right. The same thing continues. Good-hearted persons like the District Minister for Colombo – I have a lot of affection for him – and a number of others may not be aware of these facts. They come and preach to us, to be

good, to co-operate, to do this and that. How can we co-operate when not one of the grievances that the Tamil people have put forward has been remedied. Some of the Hon. Members in the back benches, of the Government seem to think that everything has been done, that they have done a lot for us. I ask any Hon. Minister to get up and say one matter that they have done to remove the grievances; one substantial matter that they have done to remove the grievances of the Tamil people, after they came into power in 1977.

You introduced the District Development Councils as a measure of decentralisation. The Hon. Minister of Finance knows that even last year we had conferences with him and the treasury officials on a district budget, so that the District Development Councils may have sufficient funds - not for the North and the East, but for the whole Island - so that they may function effectively. Has it been done? District Development Councils came into existence in 1981; we are now in 1983, more than 2 years since the Councils came into operation. No funds have been made available to them though these laws lay down that there will be a District Service established. Has anything been done to establish a District Service? On matters where the remedying of grievances of the Tamil people are concerned, the Government moves at a snail's pace, but on matters where the Tamil people had to be put down, they move at jet speed.

In 1978, you introduced a law, an obnoxious law, a Draconian law to, as you said, stamp out terrorism in the North and his Excellency commissioned Brigadier Weeratunga, in the words of Hitler, to go forth and stamp out terrorism before 31st of December 1978. Now, we are in March 1983. Has terrorism been stamped out? Has terrorism been stamped out by oppression, by counter-terrorism in any part of the world? The British tried to stamp out terrorism of the IRA by measures like that. They have only made matters worse. It has only multiplied. Violence feeds on itself. Violence begets violence and leads to more and more violence. His Excellency realises that and he has in his discussions with us shown an interest, shown a desire to find a peaceful solution to this problem, but intentions alone will not do. The pathway to hell, it is said, is paved with good intentions, but what is necessary is action. An ounce of action is worth more than a pound of words. In words you say that you have done this and that, but in actual fact you have not done anything to solve the problems. That is why you will not be able to have the peace that is necessary to solve the economic problems. It is in this situation that we have, since 1976, put forward the demands that our rights of self-determination should be recognized, that we should have the right to rule ourselves as free people and that is the only way in which we can live as equals in this country.

You may trot out a few examples of some Tamils, V.I.PP, some Tamils in the Diplomatic Service, but these are all carry-overs of the past. Today, take the lower rank in the service, take the juniors in the service, take the administrative service – in fact, the Hon. Minister of Public Administration does not have enough Tamils in the Administrative Service to be Assistant Government Agents in the Tamil areas. That is the position in which the Tamil speaking public servants are today. The Hon. Minister of Home Affairs has said that on the Floor of this House; he has admitted that in the course of discussions with His Excellency. What have you done to rectify that?

In fact, the International Commission of Jurists in their report published in December 1981, have said that one of the biggest drawbacks in the body politic in this country is that the armed forces are lep-sided. There are not even 1 per cent Tamil-speaking people in the armed forces. The Government promises to rectify this but what have they done? The other day a young man from my electorate came to see me. He had applied to join the Air Force. He had his A-Levels, was an athlete and had all the necessary qualifications. He went through the physicals and other tests and came up to the final examination. At the final interview, the Air Force officer asked him, "How can we trust you? How can we be sure that you will not fly away with one of these planes?" If that is your attitude, then allow us to go. You cannot keep us with you and ask us to be under you forever.

I daresay, that a self-respecting person whether he be a Tamil or otherwise, would not want to be in that position. If you distrust us, then allow us to go and look after ourselves. This is what we have been saying. There must be a change of heart. If you want to have peace in this country and if you want to have economic development, the only way in which you can achieve that is by seeing that justice, equality and freedom for all sections of the Tamil speaking are ensured. I am sorry if I have got a bit worked up in referring to this.

© ன' நிப்போன் (அங்கத்தவர் ஒருவர்) (A Member) You are off the track!

ඒ. අම්ථිනලිංගම් මහතා (නිලෑ ஏ. அமிர்தனிங்கம்) (Mr. A. Amirthalingam)

For the back-benchers it is a laughing matter but for me it is a matter of life and death! That is why I speak with some emotion. I want the back-benchers to understand this. We would like to be friends, to be chums and patted on the back but we cannot when we are trodden under the feet of authority. When a third-rate army officer stops us and sits on us, do you think we can take that lying down? I appeal to hon. Members to realize this.

You say this is a new Government. Whether old or new, it is His Excellency J. R. Jayewardene's Government. We have always said that we are willing to negotiate and settle this matter with peace and honour. But, if agreements reached, if understanding reached are not carried out, if those understandings remain dead letters on pieces of paper and files, what is the use of talking? That is the question our youth are asking.

Having dealt with the economic aspects. I would say that if you want economic development, a correct political solution to this problem between the two nations in this country has to be worked out. I hope that the Government will in its wisdom or will have the wisdom or get the wisdom to work out the solution peacefully.

I thank you, Sir.

නියෝජ්ෳ කාරක සභාපනිනුමා

(குழு உப தவேவர்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

The Hon. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජන කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන් කථානායකතුමා [අල් භාජ් එම්. අබදුල් බාකිර් මාකාර් මහතා] මූලාසනාරුය විය.

அதன் பிறகு, பிரதிக் குழுத் தலேவர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தி னின்று அகவவே, சபாதாயகர் அவர்கள் [அல்ஹாஜ் எம் அப்துல் பாகீர் மாகார்] தலேமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and MR. SPEAKER [AL HAJ M. ABDUL BAKEER MARKAR] took the Chair.

. ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (මුදල් හා කුම සම්පාදන ඇමතිතුමා)

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்—நிதி, அமைப்புத்திட்ட அமைச்சர்)

(Mr. R. J. G. de Mel-Minister of Finance and Planning)

Mr. Speaker, the fight for self-determination of the Tamil United Liberation Front is strictly outside the purview of my Budget. I do not propose to deal with it. After all the heat that has been engendered by my Friend, the hon. Leader of the Opposition, I would like to divert this Debate to its proper subject, which is the economic and financial management of this country.

I was listening with great patience to the many speeches, particularly from the Opposition benches. I was reminded of a little line that I used to learn in school from Alexander Pope's "Rape of the Lock"—

"What mighty contests rise from trivial things"

I think the other line is : was to deal out any out the other

"What dire offence from am'rous causes spring"

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

[ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා]

I am not going to deal with the second line. That, I am going to leave for the younger Members of this House like my good Friend from Nuwara Eliya-Maskeliya.—(Interruption.) No, both of them. Let them share it. Anyway, what a lot of sound and fury both sense and nonsense, was generated for example during the course of this Debate, by a chance reference that His Excellency the President made in New Delhi when he said—

"Abandon hope all ye who enter here"

-a perfectly harmless reference, Sir. I would almost say, a perfectly casual reference in the course of a press conference; a most quotable quote from Dante's "Divine Comedy". I do not understand what all this fuss is about. A veritable inferno was raised by my good Friend, the hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama), by my good Friend the hon. Member for Nuwara Eliva-Maskeliva (Mr. Anura Bandaranaike) and I think even by my good Friend, Member for Nallur (Mr. Sivasithamparam). I propose to divert this Debate a little bit at this late stage to Dante. Canto III, from which His Excellency the President has taken this quotation. This is a Canto, you must deal with it in its proper context, and I propose to do so particularly because my good Friend from Nuwara Eliya-Maskeliya dealt with it at such great length. In Canto III, Virgil is leading Dante to the gates of Hell, අපාය, to inferno. Sir, I will read the entire quotation and then we will see how harmless this quotation is-

"Dante, following Virgil, comes to the gate of Hell; where, after having read the dreadful words that are written thereon, they both enter. Here, as he understands from Virgil, those were punished who had passed their time in a state of apathy and indifference both to good and evil".

I think there are many such people in this country.

"Then pursuing their way, they arrive at the river Acheron;"

We used to call it the styx in the old days when we did Latin.

"and there find the old ferryman Charon, who takes the spirits over to the opposite shore; which as soon as Dante reaches, he is seized with terror and falls into a trance."

This is how the verse goes: Of sladed with troub of

"Through me you pass into the city of woe:
Through me you pass into eternal pain:"

I think it is very appropriate for the SLFP now-passing through pain.

"Through me among the people lost for aye,
Justice the founder of my fabric moved:
To rear me was the task of power divine,
Supremest wisdom, and primaeval love.

Before me things create were none, save things
Eternal, and eternal I endure.

All hope abandon, ye who enter here."

Italian sounds better, Sir-Lasciate ogni speranza, voi entrate. Then he goes on:

"Such characters, in colour dim, I marked
Over a portal's lofty arch inscribed.
Whereat I thus: 'Master, these words import
Hard meaning.' He as one prepared replied:
'Here thou must all distrust behind thee leave:
Here be vile fear extinguished. We are come
Where I have told thee we shall see the souls
To mistery doomed, who intellectual good
Have lost.' And when his hand he had stretched forth
To mine, with pleasant looks, whence I was cheered,
Into that secret place he led me on."

Then we come to the real passage.

"Here sighs, with lamentations and loud moans,
Resounded through the air pierced by no star,
That e'en I wept at entering. Various tongues,
Horrible languages, outcries of woe,"

I am sure the hon. Second Member for Harispattuwa was describing this—what happened at a building at Darley Road.

"Accents of anger, voices deep and hoarse,"

The Member for Kotmale.

"With hands together smote that swelled the sounds, Made up a tumult, that for ever whirls"

That is what the hon. Second Member for Harispattuwa was describing.

"Round through that air with solid darkness stained,
Like to the sand that in the whirlwind flies.

I then, with error yet encompassed, cried:
'O master! what is this I hear? what race
Are these, who seem so overcome with woe?'
He thus to me:'This miserable fate
Suffer the wretched souls of those, who lived
Without or praise or blame, with that ill band
Of angels mixed, who nor rebellious proved,
Nor yet were true to God, but for themselves."

Then he goes on to say:

"Woe to you, wicked spirits! hope not ever to see the sky again. I come
To take you to the other shore across,
Into eternal darkness, there to dwell
In fierce heat and in ice."

Dante's epitaph to the Sri Lanka Freedom Party!

අනු**ර බණ්ඩාරනාශක මහතා** (திரு. அனூர பண்டாரதாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike) A good way to fill the gap.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ආයි. ජේ. ජි. ද මැල් මහතා (කිල. ஆர். ලො. හී. த ගොන්) (Mr. R. J. G. de Mel)

I think if the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya can quote Dante against us, we can quote Dante against him also. That is what I have been trying to do, because today I am sure that the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya and my good friend from Gampaha will admit that the state of affairs in that building at Darley Road is worse than Dante's inferno, worse than hell. But I do not think you dare admit it. You will get sacked. Your brother-in-law is waiting with outstretched sword to decapitate you.

අනුර බණ්ඩාරන.යක මහතා

(திரு. அனுச பண்டாசநாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike) Do not worry about that!

ආනන්ද දසනායක මහතා

(திரு. ஆனந்த தலநாயக்க) (Mr. Ananda Dassanayake)

I think the Hon. Minister of Finance is also getting some sickness.

ලායී. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා (කිලු. ஆர். ලිනු. නී. අ වයන්) (Mr. R. J. G. de Mel)

Well! Sometimes maladies spread from the Opposition to the government-(Interruption).

You know about brothers-in-law more than I do. You had brother-in-law problems long before I had a brother-in-law. Both of us have brother-in-law Problems.

ආර්. ජේ. ජි. ද මැල් මහතා (කිල. ஆர். හී., දූ වැන්) (Mr. R. J. G. de Mel)

I am quite used to guerilla warfare in the family. I sometimes sympathize with you.

Sir, now that Dante has played such an important part in this Debate, I would also refer to a strange and historical coincidence which I think, being a student of history, my young Friend from Nuwara Eliya-Maskeliya will deeply appreciate. As you know, Sir, Dante was both poet and politician. He was deeply involved in the turbulent politics of Florence in the 13th Century. But though he was successful as a poet, he was completely unsuccessful as a politician. He was deprived of his civic rights for corruption and he was in exile. It was in exile that he wrote this poem.

සරන් මුන්නෙච්ටුවෙගම මහතා

(திரு, சரத் முத்தெட்டுவெகம்) (Mr. Sarath Muttetuwegama)

Did they appoint a Select Committee also?

අනුර බණ්ඩාරන යක මහතා

(திரு. அனுர பண்டாரநாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike)

With K. C. E. de Alwis.

Having digressed to Dante, now let us come to our relationship with the IMF since 1977, which has also formed a very significant interlude in this entire Debate. There is nothing in our relationship with the IMF that we wish to hide. We have nothing to conceal. We have nothing to be ashamed of. We have always steadfastly and unwaveringly maintained the interests and independence of Sri Lanka at all times. It has been a most difficult relationship with the IMF. I have tabled all the reports in this House.

ලක් ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody)

No, no. Could you please table Article 4 of the consultations dated 28th July 1982-Trans Report for the year 1982?

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (නිල. ஆர். දෙනු. නී. න ගෙන්)

(Mr. R. J. G. de Mel)

We can table the agreements-ලක් ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லஷ்மன் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody)

Can you please table what I asked for ? It has been prepared by no less a person than Chibriya.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (නිල. ஆர். ලිනු. නී. අ ගෙන්) (Mr. R. J. G. de Mel)

We can only table agreements that we enter into. As soon as any agreement is entered into. If it is entered into with them, it will be tabled in this House.

ලක් ඡ්මන් ජයකොඩි මහතා (திரு. லக்ஷமன் ஐயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

There is a staff report which is hidden in your office and also another staff report by Chibriya which has been written in January 1983. Why are you hiding these two reports? ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

The hon. Member for Attanagalla should know that office minutes and staff reports are not tabled in Parliament. We will table the agreement in Parliament.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Will you table the IMF staff report of July 1982? I Will give the date-July 1982. It is by Chibriya.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I have tabled two agreements in this House and I will table any agreements that I enter into in future. We tabled Dr. N. M. Perera's—

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩ මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஐயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Please table the one I am asking for. I know you read from the "Illustrated Weekly" of India.

ආර්. ජේ. ජි. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

No, not the "Illustrated Weekly" of India.

ලක් ෂ්මන් ජයකොඩ මහතා

(கிரு. லக்ஷ்மன் ஐயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I do not think any of the Ministers know about this.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

If you table all the reports and minutes in the Ministry of Defence & External Affairs for the 1971 period, I will table this.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Have you shown this to the other Ministers?

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ.த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Have you taken those files home?

කථානායකනුමා 💮 💮

் (சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please!

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Have you shown this to the Ministers?

කථානායකනුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please!

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I give the assurance that when an agreement is entered into I will table it in the House. I Cannot table office minutes in this House. It has never been done.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

No, Sir, this is a staff report. It is an IMF staff report.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මගතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

These reports are not meant for the House.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

The date is also given. It is by a person called Chibriya. Why are you hiding it? I do not think any of the Ministers know about this.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order, please! The Minister said he will table all agreements.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I also hope that he will table this particular report that I am asking for (Interruption).

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Mr. Speaker, I am sorry Sir, for the interruption. It has been a most difficult relationship with the IMF, a relationship of ups and downs. I never have been a lover of the IMF or of the World Bank. In fact, I have even demonstrated against the visit of Mr. Mc Namara to this country about 15 years ago.

The Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya has affirmed quite categorically, not once, not twice, but many times recently that he does not want to go back to the era

of shortages, the era of scarcities, the era of queues, the era of rationing, the era of the හාල් පොලු, මිරිස් පොලු and the " ලූනු පොලු " and the " පාන් පෝලීම් ". Quite rightly. I appreciate the frankness of my good Friend for Nuwara Eliya-Maskeliya, but he must appreciate the circumstances under which also we liberated this country from those shortages, scarcities and queues to which the previous regime condemned it. How did we liberate this country from that era of shortages scarcities and queues; from those one of our and those පාත් පෝලීම ". We did so by liberalising our economy. How did we liberalise our economy? Let us go step by step. By abolishing the import and exchange controls as far as possible. How did we abolish import and exchange controls, which neither Dr. Perera nor Mr. Felix Dias Bandaranaike could do, in fact what this country could not do for 15 years? We abolished import and exchange controls. We abolished scarcities shortages and queues, only by entering into an agreement with the IMF in1977. Whether we like the IMF or not, the IMF and the IMF alone underwrote the entire liberalisation of our trade and payments. The IMF and IMF alone was responsible for freeing our country from those shortages, scarcities and queues. Without them, we would simply not have been able to do this -never, never on our own resources. Without them we would still be living in the "Illangaratne era" of which you are aware, I know that you are aware about that era, the Illangaratne trade policies without the IMF. Without the IMF and the IMF agreement, we would still be having " කරවල සූමාරයො,", not "කරවල සුමාරයො " but සැණු කරවල කුමාරයෙන ". I can assure you that only the IMF entering into this agreement with us saved us from this situation. At least whether we them or not, we have to thank them for that balance of payment support which enabled us to liberate our economy and free this country from those shortages, scarcities and queues, from those " అండి ఆడుడ్ర" and " මිරිස් පොල . Without an agreement with the IMF Sir, there would have been no World Bank aid, because world bank aid only follows an agreement with the IMF. Without an IMF Agreement the Sri Lanka Aid Consortium would not have come and aided us in the way they did with fifteen to sixteen thousand million rupees every year. In the SLFP times they gave 500 million rupees as against our 15,000 million rupees. Without the agreement with the IMF, which we entered into in 1977, there would have been no accelerated Mahaweli. The Mahaweli would have taken us thirty years, as they planned to do it. Without the agreement with the IMF there would have been no development and no growth in this land. Without the IMF there would have been no employment, no Free Trade Zone, no foreign investment, no integrated rural development.

The Leader of the Opposition (Mr. A. Amirthalingam), the hon. Member for Mannar (Mr. P. S. Soosaithasan) and the hon. Member for Vavuniya (Mr. T. Sivasithamparam) cry out aloud for integrated rural development. You will have integrated rural development in Vavuniya and Mannar this year. Why? Because we entered into that agreement with the IMF in 1977. Did we have any integrated rural developments before 1977? Nowhere did Dr. N. M. Perera get money for integrated rural development. We have been able to get integrated rural development schemes going in Hambantota, Puttalam, Matara, Badulla, Kurunegala, Matale, and now in Vavuniya and Mannar, and very soon in Moneragala, next in Kegalle and Ratnapura-all because we entered into that agreement with the IMF. Rural development, rural electrification. We would not have had roads. We would not have been able to allocate money for the housing programme. For seven long years Mr. Peter Keuneman-I mean no disrespect to him; he is an old friend of mine and a very capable man-was only able to build about 450 houses, as against the 100,000 houses, for which money could be allocated to the Hon. the Prime Minister by me because of our agreement with the IMF.

The hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) is still huffing and hawing! I will give him some more statistics which will send him home.—(Interruption) You would be back to square one without that agreement with the IMF. We would be back to stagnation, acute unemployment, youth unrest, blood shed, and starvation that characterised the period from 1970 to 1977. Whatever growth, whatever development we have been able to achieve in the last six years, all stem from that foundation, the agreement with the IMF in 1977.

Not that we like the IMF. We still fight with them. I will tell you the history of our relations. Let us analyse our relationship with the IMF. I will give you the whole truth, the entirety of our relationship with them. I will table all the agreements. We have had discussions, intricate discussions, debates, long negotiations and many quarrels. We have agreed to disagree. We have had suspensions. We have had estrangements. It had been, in short, a love-hate type of relationship. It has been something like the relationship between Elizabeth Taylor and Richard Burton -marriage, divorce and re-marriage! It has been that type of relationship. It has been a very difficult relationship with many ups and downs. The agreement was suspended in 1980 because we did not agree to their conditions. I refused to agree to their conditions. It was suspended for one whole year and we got no money at all from the IMF in the entire year 1980, because we did not agree to their conditions. It was renewed again in 1981 after one year of intricate

[ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා]

negotiations. Then for the whole of 1982 we had no agreement with them at all. Now we are again in the process of re-negotiating an agreement, if possible. The Agreement has not yet been concluded. Discussions are going on. I do not know whether we will succeed. It will take time. In a few month's time I will come back to this House, if we do not succeed in negotiating an Agreement, because if we do not sign an Agreement with the IMF we will have to rethink all our strategy for the future. We will have to inaugurate policies of greater self-reliance. Then, Sir, at that stage, I hope, if it happens, that the Hon. Leader of the Opposition and everybody will give me one hundred per cent support to carry on the development of this country without IMF support in the future.

So what is all this fuss about His Excellency's statement about the IMF? I have said worse things against the IMF and the World Bank. I have brought with me one of the volumes of the minutes of annual meetings of the World Bank and the IMF. I have spoken at six of them, and in every one of my speeches I have taken up the issue that His Excellency took up in New Delhi. I have said worse things about the IMF in my speeches. Does the hon. Member for Nuwara Eliya-Maskeliya or the hon. Member for Kalawana, who is a deep student of the international monetary institutions although he does not believe in them, say that there was a lack of communication, as you are trying to make out, between His Excellency's speech and our approach here? His Excellency was just endorsing the same sentiments that every Minister of Finance of the Third World countries has been expressing for the last six years and even more. His Excellency's statement and proposals are also embodied, as you know, in the Brandt Commission Report, the North-South dialogue, a programme for survival. The Prime Minister also referred to it in his speech earlier. The Brandt Commission published their report in 1979, and nothing has been done to implement the main recommendation of this Brandt Commission Report. To all intents and purposes the Brandt Commission Report remains a dead letter even today. The Brandt Commission Report has been followed up in December last year with a report which they call "Common Crisis - North-South Co-operation for World Recovery." It is on the recommendation of this follow-up report of the Brandt Commission that His Excellency made all his proposals to the Non-Aligned Summit.

There has been nothing like a new departure in policy. It was not a cry of desperation. It was a message which His Excellency wanted conveyed to the developed nations of the world on behalf of the Third World countries, including Sri Lanka, who are sufferring today due to world recession and inflation

and burdended by debt. Therefore, Sir, it is not correct in any way to say that there has been a new departure in policy, that Sri Lanka will be defaulting in her debts. We have no such intention. Sri Lanka has never defaulted even in one instalment of its debts up to date, either interest or instalment. Thirty-one countries of the Third World have defaulted on their debts. Many countries have asked for rescheduling – some for moratorium, others just refusing to pay their debts. His Excellency the President is really taking up the cause, essentially, of those Third World countries, taking up the cause of all Third World countries oppressed by debt.

I have brought with me for the edification of the hon. Member for Attanagalla – he needs some education on this subject – the entire history of our relationship with the IMF. I now propose to deal with the entire history from 1977 because he came out with a lot of arrant nonsense in this House which has got to be contradicted.

Soon after the present Government came into power in July 1977 it embarked upon a far-reaching programme of economic reform, development growth and employment to strengthen the balance of payments. It involved a structural transformation of the economy. The essential elements of this policy package were the removal of a complex array of trade and payment restrictions and exchange and import controls. This Government, through me, sought balance of payments assistance from the IMF on 16th November 1977 - I will give you the entire history - under a one-year stand-by arrangement amounting to SDR 93 million, which is about Rs. 2,000 million. This was approved by the IMF on 2nd December 1977, and the Government drew this stand-by credit in three instalments of SDR 55 million in December 1977, SDR 25 million in August 1978 and SDR 13 million in October 1978. It was with this allocation of SDR 93 million or Rs. 2,000 million that we embarked on the liberalization of the economy. If I did not get this, there would have been no liberalization of the economy. You would have had exchange and import control. There would have been no development and no employment.

Then, Sir, we found that the economic problems emanating from structural weaknesses of Sri Lanka's economy could not be solved by resorting to short-term financing arrangements such as stand-by credits which are given for one year. Sri Lanka required medium-term financing arrangements which covered a period of at least three years. Hence, on 22nd December 1978 the Government requested the IMF to provide a programme of medium-term balance of payments assistance designed to achieve further structural adjustments in the economy and to keep our

liberalization economy going. On 26th January 1979 the Fund approved a sum of SDR 260 million – that is about Rs. 6,000 million – for three years from January 1979 to December 1981 under the Extended Fund Facility, which we call an EFF.

Now, the hon. Member for Kalawana tried to make out that the EFF is something that the IMF gives its poor relations and that only four countries have got it. I must disabuse my hon. Friend of this misconception. Many countries have received an EFF. It is much more privileged to get an EFF for medium-term financing than a stand-by credit, which is only a short-term loan. The hon. Member will surely understand, Sir. He is a very intelligent man. If you are creditworthy, you get medium-term financing. If you are not creditworthy, you get a "santhosam" or a short-term loan. We were considered credit-worthy to get medium-term financing and an EFF in 1979. India has got an EFF. Pakistan has got an EFF. Indonesia has got an EFF. Beirut has got an EFF. Many countries have got an EFF. So it is not correct to derogate Sri Lanka and say, "They have treated us like a poor relation. They have given us an EFF ".

සරත් මුත්තෙව්ටුවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்) (Mr. Sarath Muttetuwegama)

At the time Sri Lanka got it, only four countries had taken it.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (පිரු. ஆர். දීනු. නී. න ගෙන්) (Mr. R. J. G. de Mel)

That makes it even more privileged. We were one of the first five to get it.

සරත් මුත්තෙව්ටුවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்) (Mr. Sarath Muttetuwegama) Haiti and Jamaica were the others.

අංජ්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (இரு. ஆர். ஜே. ஜீ.க மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel) India and Pakistan got it just after.

සරන් මුන්තෙව්ටුවෙගම මහතා 🖟 📖 🛒

(திரு சரத் முத்தெட்டுவெகம்) (Mr. Sarath Muttetuwegama) After.

டிப். சේ. சி. டி ஆடி கொறை (கிரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel) We led the way.

Under this arrangement, drawings could be made in instalments subject to the observance of mutually agreed performance criteria. The performance criteria

are mainly the Budget deficit, the balance of payments, export performance, and the performance of the plantation sector. Up to June 1980 Sri Lanka observed all performance criteria and drew a total of SDR 110 million in three instalments. In June 1980 the right to draw under this arrangement was interrupted due to disagreement, due to non-compliance of the conditions by Sri Lanka. So, to say that we go on bended knees to the World Bank and the IMF and agree to any conditions to get this money is completely untrue. For one year we had a disagreement with the IMF. We did not agree to their conditions, and as a result we were not able to draw any money even on the EFF which we had been given.

After successful re-negotiations with the Fund, after one year, we got the right to draw in June 1981. Between June 1981 and December 1981 Sri Lanka drew the balance of the EFF in four instalments. After December 1981 we have had no agreement with the IMF at all—the entirety of 1982 and these three months in 1983, up to date, there has been no agreement with the IMF. (Interruption.) I will come to that. Do not worry.

During this period Sri Lanka was also able to negotiate with the Fund relatively less stringent credit arrangements to support the balance of payments. In October 1981 the Government drew a sum of SDR 18.75 million under a reserve grant which is not subject to any condition. Once you enter into an EFF or a stand-by credit you get some side benefits. In June 1981 and August 1982 Sri Lanka drew sums of SDR 25 million and SDR 39.2 million respectively under the Compensatory Financing Facility-CFF-which is also given as a consolation prize if you enter into an EFF, which was designed to compensate estimated shortfalls in our export earnings.

Recently the Fund approved a drawing of SDR 5.8 million under the Buffer-Stock Facility under the Common Fund arrangement, under the international natural rubber agreement. Then we also received SDR 6.41 million under the Oil Facility. In 1976 IMF introduced a new machanism called the Trust Fund. During the period 1978-80, under the Trust Fund Sri Lanka received a total sum of SDR 12.10 million, being Sri Lanka's share of the profits from the gold sales by the IMF. Further, between January 1980 and July 1980 Sri Lanka obtained concessional loans amounting to SDR 95.75 million from the Trust Fund. These loans are repayable in ten years and they carry an extremely low interest rate of 1/2 per cent on outstanding balances.

The value of gold received by Sri Lanka after 1977 under the Fund's gold distribution scheme was SDR 2.19 million. During July 1977 to February 1983 Sri Lanka was allocated a total sum of SDR 37.128

[ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා] million in SDR allocations. Therefore the total value of gross assistance received by Sri Lanka during the period 1977 to 1982, notwithstanding these little breaks, amounted to SDR 600 million, which is Rs. 14,500 million. Without this Rs. 14,500 million we would not have been able to keep the free economy going. This, of course, is apart from World Bank aid, IDA aid, aid from the Asian Development Bank, aid from the Aid Consortium, aid from the Saudi Fund, the Kuwait Fund, the OPEC fund, the EEC, all of which came in because we were underwritten by the IMF. Without this underwriting by the IMF nobody touches any country.

That, in short, was what happened to Dr. N. M. Perera and Mr. Felix R. Dias Bandaranaike from 1970 to 1977.

Now, Sir, we are negotiating for another agreement with the IMF. It has taken us a long time. I could have just signed on the dotted line if I had agreed to Rs. 26 for a Dollar. They wanted Rs. 28 for a Dollar, even Rs. 30 for a Dollar first. I could have got this agreement over the counter if I had agreed. But I refused to agree to this. We have had to agree to some Budget cuts, which we did. We are still negotiating, and, as I told you, if I fail I will come to this House and tell you so and ask for your co-operation perhaps to go back to a more self-reliant economy, maybe even to go back to controls. That, Sir, is the history of our relationship with the IMF.

I hope the hon. Member for Attanagalla, befor he talks in this house next time, would be properly briefed, without talking utter nonsense.

ලක් ජමන් ජයකොඩි මහනා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி) கூறு கூறு கூறு கூறு கூறு

(Mr. Lakshman Jayakody)

Then show us the report that I quoted.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I am sorry that most Members of the Opposition are speaking without any sense of responsibility.

ලක් ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Show us the report. The state of the state o

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

The hon. Member for Attanagalla spoke some absolute, arrant nonsense about India and the IMF. I will give all the facts of this case-about India and the IMF. It was arrant nonsense that India got so much of money from the IMF without any conditions.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody) India will reply to you.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

The hon. Member for Attanagalla does not even know that loans or arrangements with the IMF depend on the quota in the IMF. India's quota in the IMF is ten times at big as that of Sri Lanka, being a bigger country. So they are eligible for a loan or credit which is ten times the size of any credit given to Sri Lanka, which is based on its own quota. Our quota is small. India's quota is ten times our quota. They can get credit ten times the size of the credit that Sri Lanka can get based on its own subscrition to the IMF. Without knowing these facts, Sir, the hon. Member for Attanagalla gets some dirachcha lanu from sombody and comes and talks some arrant nonsense in this House. We have to waste our time replying to this arrant nonsense.

ලක් ජ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

He cannot answer that report.

ආර්. ජේ. ජි. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel) You do not know.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

The Ministers have not seen this. He is hiding it from the Ministers also.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Sir, he has made an allegation that I am hiding something from the Ministers.

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Yes.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

There is nothing that I have hidden from the Ministers of my Government, unlike his Ministers.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு, லஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Please let us see the report. I have quoted the report and the date of the report.

ලාර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

They hid the Attygalle Report. They hid so many things.

සභාපනිතුමා

(தவேவர்)

(The Chairman) The Chairman (The Chairman)

Order, please! Hon. Member for Attanagalla, you have been emphasizing that too much. The Minister has given the reasons.

ආර්. ජේ. ජි. ද මැල් මහතා (නිල. ஆர். දෙනු. නී. න ගෙන්)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Sir, India has been given credit to the tune of SDR 5,000 million based on the quota of India in the IMF, which is ten times the size of the Sri Lanka quota. This is also an extended Fund Facility. The conditions are:

"The following ceilings on domestic credit of the banking system were called upon:-

- (a) The government was to limit the growth of total liquidity to about 15.7 per cent in 1981-82. total domestic credit expansion was to be limited to 19.4 per cent.
- (b) Ceilings were also placed on net credit to the government from the bankig system.
- 2. India was to observe certain limits on the authorization of new official and officially guaranteed foreign indebtedness. During the first year of the EFF, the Government was to limit the contracting or guaranteeing of non-concessional loans with an original maturity of between 1 and 12 years to no more than SDR 1.4 billion. Within the ceiling, the new commitments of between one and five years will be limited to SDR 400 million.
- 3. Throughout the period of the arrangement the Extended Facility would be suspended if India
 - (a) Impose or intensifies restrictions on payments and transfers for current international tranctions."

In other words, no increase of the present exchange controls and relaxations already done.

"(b) introduces multiple currency practices".

like the FEECs system we had here

- "(c) concludes bilateral payments agreements which are inconsistent with Article 8 of the IMF Agreement".
- (d) imposes or intensifies import restrictions for balance of payments reasons."

There can be no further import controls. Relaxations have already been done in India. India was not required to make any specific exchange rate

adjustments because she was following realistic exchange rate policies already. India has already adjusted its Rupee to the Dollar. It adjusts it systematically. It was adjusted 24 times last year-every two weeks or so. It is adjusted, unlike our exchange rate which is kept pegged. It is noteworthy that between December 1980 and December 1981, the Indian Rupee depreciated by 22.7 per cent against the US Dollar at a time when the Sri Lanka Rupee depreciated by only 17.9 per cent. That is the mistake we made. During the period December 1981 to December 1982 the Indian Rupee depreciated by 6.2 per cent against the US Dollar while the Sri Lanka Rupee depreciated by only 3.9 per cent. India's Budget and the balance of payments are much more in alignment than Sri Lanka's. They follow a very conservative fiscal and monetary policy. They do not resort to expansionary budgets like Sri Lanka. Their deficit is hardly anything. So, they were having that amount of financial discipline and control. Also it is a very self-reliant economy with immense resources, with a market of 700 million people. How can you compare India and Sri Lanka? Only the Member for Attanagalla will do that. It is the eighth in rank industrial country in the world, potentially a most powerful country although still poor. So that those are the conditions which India entered into.

Then about price adjustments; that is very relevant. I told you of the price adjustments that India made. They made one, two weeks ago, of kerosene, and a week ago of cement. In 1980, in anticipation of the EFF, on June 8th, the prices of all fertilisers were raised by 38 per cent. On June 8th again the prices of all petroleum products were raised, some from 5 per cent up to 79 per cent in certain cases. Kerosene was raised even three weeks ago. Then in various States electricity tariffs were raised by 9 per cent to 42 per cent. Aluminium prices were raised by 11 to 15 per cent; the procurement prices of paddy from 95 per cent to 105 per cent quintal; the price of white printing paper by 17 per cent; simultaneously the price controls on two categories of paper were removed. The central issue price of common rice was raised from Rs. 150 to Rs. 165 per quintal. Prices of coarse cereals were raised by 10 per cent; the issue price of sugar from fair-price shops was incresed by 23 per cent.

Then, Sir, in 1981, what they did was to raise all petroleum product prices by 7 to 17 per cent. If we had also raised our petroleum prices last year or the year before, we would not have been compelled to raise it now when petroleum prices are falling. The prices of steel items were raised by 20 per cent and of pig iron by about 37 per cent. The whole of the incremental proceeds were to be credited to the Steel Development Fund, with no increase in retention prices. Prices of coal products were raised by 37 per cent, coke by 29

[ලාර්. ජේ. ද මැල් මහතා]
per cent. The railway budget included the following
measures: 15 per cent surcharge on all railway freight
traffic; 10 per cent surcharge on luggage/parcel
traffic; 10-15 per cent surcharges on passenger
traffic.

Controls on prices of selected steel products were lifted after a time. The procurement price for wheat for 1981/82 rabi season was raised by 11 per cent, from Rs. 1,170 to Rs. 1,300 per metric ton. On March 27, aluminium prices were raised again by about 20 per cent. These are the price increases. In India they do it as soon as the price in the world market or in their local market goes up. They increase their prices, they do not wait. That is the only difference.

The central issue price for wheat, for public distribution, was raised on April 1st from Rs. 1,300 to Rs. 1,490 per metric ton. That was the second time. On July 1st the power tariff of the Damodar Valley Corporation was raised by 20 per cent. At the same time, the power tariffs of the electricity boards of the States of Andhra Pradesh, Madya Pradesh and Bihar were also raised.

On July 11th the prices of most petroleum products including kerosene were raised by 9-13 per cent. For the third time the petroleum prices were raised in one year. If we raised our petroleum, or oil prices three times in one year, we would not be forced to do it now when prices are coming down; we would have been bringing it down when prices were coming down.

The valuation of indigenously produced crude oil was incresed from an average of Rs. 391 per ton to Rs. 1,182 per ton – India produces nearly 50 per cent of its crude oil today—that is 300 per cent increase of indigenously produced crude oil, their own crude oil. The price of urea fertilizer was raised by 17.4 per cent; it is their own urea, they do not import these things. They again raised it for the third time by 16 per cent. As I told you, kerosene prices were raised even three weeks ago, two weeks before their budget, along with the increase in the cement price.

Import and exchange controls have been relaxed somewhat. The Indian Rupee has been depreciated 25 times against the dollar last week, a total devaluation of 23 per cent. Sometimes they re-valued, also in accordance with the market. That is the correct way to do things. If we also had adjusted all these things at the correct time, we would not be forced to do one-shot devaluation. They adjusted the exchange rate as and when it was necessary. They do not delay. It is automatically done. The price adjustments for all their products are automatically done. That is the only difference.

All this talk of India getting a big credit line from the IMF without any conditions is only a figment of the imagination of the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody). I hope he will not come and give us the benefit of his imagination any more in this House.

As I told you, our entire relationship with the IMF is like an open book that whoever runs may read. If we enter into any other agreement, I will table it just like the last one.

This Debate has been a long one and several interesting comments, criticism and recommendations were made by hon. Members on both sides of the House. I would particularly refer to the very valuable speech made by the hon. Member for Mullaitivu (Mr. X. M. Sellathambu), the new hon. Member for Vaddukoddai (Dr. Neelan Tiruchelvam), the hon. Member for Mannar (Mr. P. S. Soosaithasan) and many other hon. Members who made very useful proposals which will receive my most careful consideration and the careful consideration of the other Ministers concerned.

A Budget Debate as Harold Macmillan said, is something of a bore. It is something of a bore. I have received some bouquets—I do not take them seriously. I have also received some brickbats—I take them even less seriously. I have learnt, over a long period of time, to treat both these impostors just the same. For much of the time, the Debate was off the rails. My old Friend, the hon. Member for Chavakachcheri (Mr. V. N. Navaratnam) did not speak on the Budget at all. I am sorry that my Friend seems to be suffering from some incipient stage of senile decay. That is all I would say about his speech. There was nothing to reply to.

Speakers from the Opposition criticised the strategy which we have adopted but I would like to ask them, what is the alternative strategy you suggest? It is easy to criticise the strategy which this Government has followed but none of the speakers from the Opposition suggested any alternative strategy for development and employment, whilst curbing inflation as much as possible, whilst avoiding scarcities, shortages and queues, whilst trying to increase production and export. I would have been very happy if the Opposition could have laid before us an alternative strategy on how we should manage the economy of this country with a revenue of Rs. 20,000 million and an expenditure of Rs. 49,000 million without going to the IMF, without increasing taxes, without going in for commercial borrowings, without printing notes. I am really at a loss as to how this can be done.

In the first place, there seems to be some misunderstanding of what a Budget really represents in the life of a country. It is not a list of prices of consumer articles. It was never intended to be that or a list containing the reduction of prices of some articles or the increases in prices of others. Far from it! You do not need a Budget for that. A Gazette is quite enough. Dr. N. M. Perera did it. Mr. Felix Dias Bandaranaike did it. Every Finance Minister of the world has resorted to the Gazette. My good Friend, Mr. Pranab Mukherjee, the Finance Minister of India, just 3 weeks before their Budget, increased the prices of a whole series of consumer goods. It is only a fool who would come to the House and increase prices through a Budget when the Gazette is available. A Budget is not even a description of the salaries and wages. It is not necessary to come to this House and announce salary or wage increases though everybody does so. In fact, it should come on some other occasion through either a Treasury Circular or a circular of the Labour Department. A Treasury Circular or a Labour Department Circular is quiet enough for that. A budget in fact should be a description of the economy, our economic achievements in the last year-and in this case the last 5-6 years -a review of the economy, an unfolding of the proposals for our economic and financial strategy of the future, for the coming year in particular and succeeding years, details of our proposed expenditure, details of our revenue proposals and taxes.

Sir, at this stage I would like to ask the Leader of the Opposition and some of the Opposition speakers here, do you agree with our economic strategy and our economic and financial policy? No; it is obviously 'no'. From the speech of the hon. Leader of the Opposition I gathered that he completely disagreed with our economic stategy, with our financial policy. If so, what is the economic and financial strategy you would suggest to solve the pressing problems of this country?

The hon. Member for Kalawana, (Mr. Sarath Muttetuwegama) my good Friend, has a strategy I must say in fairness to him. None of the speakers of any of the three wings of the SLFP, none of the speakers of the TULF suggested an alternative strategy. But, the Member for Kalawana did so-a full Socialist State; fair enough. This is certainly a way out of our problems. I too agreed at some stage in my life with the strategy suggested by my good Friend from Kalawana. I still agree that this is a way out, a very hard way, a most painful way, a way in which there would be no individual freedom or parliamentary democracy. But it is still a way, a way which has been adopted by about 40 per cent of the countries of this world. Anyway, the people of this country did not accept this strategy. They rejected this strategy completely, they even rejected this strategy in Kalawana! So, what can I do about it? They want a different approach. So, however much I may

personally like a socialist economy or not, I have no mandate to introduce one, a full socialist economic strategy. In fact, as the Hon. Prime Minister said, it would have been much easier for me to be the Minister of Finance of a Socialist State. My economic powers would have been unlimited. I would have planned the economy from the cradle to the grave and nobody would have had the freedom to say 'no' to it. Life would not be so difficult for me if I had been the Minister of Finance of a Socialist State, but the people do not want it.

Then, Sir, the hon. Members spoke at quite a length about our debt position. I think it is my duty to give this House and the people of this country some idea of the debt position of this country vis-a-vis the debt position of similar countries all over the world. Sri Lanka, Sir, has never had to reschedule any of her debts; nor is she likely to do so in the future if the strictest financial discipline imposed by me is effectively followed. Sri Lanka's external debt as a percentage of GNP is lower than that of most Third World countries. Much of our borrowings is on concessional terms. Our debt service ratio at 11.8 per cent is still very low compared to many developing countries in our area. Indonesia at 21 per cent, Korea at 14 per cent, Pakistan at 19 per cent, the Philipines at 24 per cent, Thailand at 18 per cent, Algeria at 29 per cent, Kenya at 22 per cent are some of them. The average for all non-developing countries is 24 per cent. Sri Lanka's is half that-11 per cent; less than half. It is lower than the debt service rate of socialist countries-Hungary 30 per cent, Poland 44 per cent, Romania 22 per cent, Yugoslavia 23 per cent.

It is apparent from the figures quoted that Sri Lanka's position is still not bad. We can repay our debts. We have not defaulted any instalment of interest of capital. We have never delayed one payment. We have never asked for a rescheduling, like Mexico, Brazil, Argentina, Bolivia, Poland, Romania, Yugoslavia, Zaire, and several African countries.

As I have already pointed out, Sir, much of our debt was on highly concessional terms. We have got an array of donors who have given this country aid on the softest terms possible, because they are convinced that the Government's development programme is worth backing.

In view of the above, it is not possible to sustain the argument that the country has mortgage future generations to the IMF or the IBRD or the World Bank. On the contrary, the Government has been able to mobilize concessional assistance to develop the country, so that future generations will not be confronted with queues or scarecities or lack of employment.

[ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මනතා]

The hon. Leader of the Opposition quite rightly pointed our that we seem to be living beyond our means. I have said that often both in this House and outside. But we should also remember that most countries in the world are living beyond their means. This must be a result of the Keynesian and neo-Keynesian policies which most countries have been following in recent times-heavy deficit financing. I will give you the details. Even amongst the most highly developed countries take Japan for instance, it's total indebtedness in 1972 was 45 billion US dollars. In 1981, nine years later, it was 523 billion US dollars. Japan's indebtedness increased eleven times in nine years from 15 per cent of GNP to 47 per cent of GNP. One of the strongest economies in the world also living beyond its means!

The Federal Republic of Germany, another strong economy; 48 billion US dollars in 1972; 236 billion US dollars in 1981, five times more; 19 per cent of GNP in 1972, 34 per cent of GNP in 1981. Italy 46 billion US dollars in 1972; 168 billion US dollars in 1981. We are only 1 1/2 bilion US dollars. Italy has 35 per cent of GNP in 1972; 49 per cent of GNP in 1981. It is not that I am saying that everything is fine and rosy. We should try to live within our means. But every country seems to be living beyond its means.

There are two exceptions. Great Britain, which was very bad earlier, 136 billion US dollars in 1972, has only increased its debts twice to 299 billion US dollars in 1981. The developed countries have no right to go to the IMF and the World Bank. It is only meant for the poor countries of the world. They take from banks at current rates of interest; when the interest on US dollars is 20 per cent, they take it at 20 per cent plus half. Today it is 11 per cent plus half. They have no right to go to the IMF, and the World Bank. In the case of the USA it was 650 billion US dollars in 1972, and 1,385 billion US dollars in 1981. As you know, President Reagan's present Budget is in deficit by about 200 billion US dollars this year. They had 54 per cent of GNP in 1972 and 47 per cent of GNP in 1981. I am not for one moment comparing the economy of Sri Lanka with theirs. They have a greater capacity to repay than we have-I fully agree with you-but still all of them seem to be living beyond their means.

Then, Sir, I come to the rapid growth in external debts of the developing countries including OPEC and COMECON countries. At the end of 1972 the total external debt of the developing countries including the OPEC countries and the COMECON countries which are developing—not the Soviet Union—was 120 bilion US dolars. Nine years later in 1981 it was 700 billion US dollars, that is, six times more. At end of 1982 it is estimated at 800 billion US dollars—the total debt of

developing countries. 31 of these developing countries have already asked either for moratoria or for rescheduling of their loans. Some of them had just refused to pay, and the IMF or the World Bank had to come to their rescue. At the end of 1981, roughly 30 per cent of the 700 billion US dollars owed by developing countries was regarded by the banks as endangered. That is why His Excellency had to make that appeal-not because Sri Lanka cannot pay her debts. Approximately 200 billion dollars was endangered, and there was no capacity to repay. In mid October 1982, that is one year later, more than 60 per cent of the total indebtedness, which had meanwhile risen to practiclly 800 billion US dollars, was regarded as endangered. That is, approximately 500 billion US dollars was regarded as endangered debts of Third world countries. You will realize what holocaust there will be in the world Banking system if this 500 billion US dollars is not repaid. Every one of the big banks in the world will collapse, including banks like the Bank of America, The City Bank, Chase Manhatan, Deutsche Bank, Lloyds Bank and so on and so forth. It is for this particular reason that His Excellency the President made this appeal, not because of Sri Lanka. We are quite able to repay our debts now.

Sir, I have no time to deal with this at length. I have here figures of the entire state of indebtedness of socialist countries, some of them OPEC countries, hard currency debts of European COMECON countries, that is dollars and so on borrowed from Western banks, not debts in roubles.

මන් නීවරයෙක් <u>අත diw wester simonos are</u> dis

(அங்குக்கவர் ஒருவர்) படி பொறுக்க கூறு வர் அடிக்கு இருவர்) படி பாறுக்கு இருவர் அடிக்கு இருவர் அடிக்கு இருவர் அ

You must give the countries.

ஷ்**க். சே. ச். ச் ஆட்டு இதை** (திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

I will give the countries. Bulgaria's gross debt is 300 billion US dollars and the debt service ratio is 30 per cent whereas Sri Lanka's debt service ratio is only 11 per cent. Bulgaria's position, is three times worse than Sri Lanka's, Czechoslovakia's total debt is 4 billion US dollars and the debt service ratio is 20 per cent, higher than Sri Lanka's. German Democratic Republic: the total debt is 13.5 billion US dollars—that is 10 times higher than Sri Lanka's—and the debt service ratio is 45 per cent, as against Sri Lanka's 11 per cent. Hungary: the total debt is 8.5 billion US dollars and the debt service ratio is 35 per cent. Poland—this is very revealing—the total debt is 29 billion US dollars and the debt service ratio is 140 per cent—140 times the total export income to service

the debts. They have to pay 140 times their export income every year to service their debts. Romania: total debt 10 billion US dollars and debt service ratio 50 per cent. The Soviet Union is better, Sir. It is a strong country, but still it has a total debt of 19 billion US dollars to Western banks. Though the Communist Party of Sri Lanka asked us not to borrow from Western banks, the Soviet Union has borrowed 19 billion US dollars from Western banks and its debt service ratio is 15 per cent-slightly higher than Sri Lanka's. That is the position, Sir.

I can give some of the Asian and African countries for comparison's sake. Developing countries: Argentina: the total debt is 80 billion US dollars, 60 times that of Sri Lanka; the debt service ratio is 50 per cent. Half the export income goes to pay debts. Brazil: the total debt is 80 billion US dollars-50 times that of Sri Lanka, and the debt service ratio is 65 per cent. A very rich country, but 65 per cent of the export earnings go to service debts. Chile: the total debt is 4 billion US dollars and the debt service ratio is 40 per cent. Greece: the total debt is 2 billion US dollars and the debt service ratio is 50 percent. India, a very good country, economy well managed, though very poor-I have great admiration for the management of the Indian economy, though very poor. India's total debt is 3 billion US dollars and the debt service ratio is 10 per cent-one per cent less than ours, I must admit. Mexico: the total debt is 80 billion US dollars and the debt service ratio is 50 per cent. Philippines: the debt service ratio is 20 per cent. Thailand: the debt service ratio is 20 per cent. Turkey: the debt service ratio is 20 per cent. Cuba completely reneged on all their debts about 10 years ago-they just refused to pay-and after that they resorted to selling their entire sugar crop to the Soviet Union for which they get 300 million US dollars a year.

සරන් මුන්තෙව්ටුවෙගම මහනා

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்) (Mr. Sarath Muttetuwegama)

Cuba refused to pay debts incurred by Batista.

Central Government employees.

මන් නීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Are you going to refuse to pay your debts?

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனுர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

You are refusing to pay your own debts. There is a slight difference between Castro and you!

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவேகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Batista ran some brothels.

අනර බණ් ඩාරනායක මහතා

(கிரு: அனுர பண்டாரநாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike)

Aloysious Mudalali.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

I am not making any excuses for Sri Lanka's debt position. I hope we will learn to live according to our means, to cut our coat according to our cloth. But certainly our position is not as bad as some speakers on the Opposition side tried to make out.

Then, Sir, I come to the rates of inflation. That is also very vital. Despite our immense development programme and also world inflation we have brought down our rate of inflation. (Interruption).

මන් නීවරයෙක්

(அங்கக்கவர் ஒருவர்)

(A Member)

The World Bank does not have those figures.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I have managed to get them. I will give them.

සරන් මුන්නෙව්ටුවෙගම මහතා

(கிரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்) (Mr. Sarath Muttetuwegama)

But what is your authority. You just read out figures.

අනුර බණ්ඩාරන.යක මහතා

(திரு. அனுர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

Somebody has given you a dead rope! Be careful.

ලක් ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I saw the Prime Minister passing it to you.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

I can tell my hon. Friend from Kalawana the banks from whom the socialist countries take most of their loans. One is the West German Bank.

සරන් මුන්තෙට්ටුවෙගම මහතා

(கிரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I suppose after they give you the loan they tell you how much they have given?

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

This is a statement prepared by Deutscher Bank, which has given more than 50 per cent of the debts of the socialist countries. It is the account of Deutscher Bank, from whom they have borrowed.

We have been able to bring down our rate of inflation from 35 per cent in 1980, which was very bad—when our budget went haywire and we had to bring certain cuts and restrict bank credit and so on—to 18 per cent in 1981 and to 5 per cent in 1982. This year, due to increased prices and the BTT and import duties, I think, the rate of inflation will go up again—from 5 per cent it will go up to 10 or 12 per cent. If we can contain it within 15 per cent, I will be very happy.

கப்பைக்கில் (சபாநாயகர் அவர்கள்) (Mr. Speaker)

Order, please!

Does the House agree to go on till we conclude the Budget debate?

මන් ලිවරු (<u>ආත්ය, ස් නගේ ඉල</u>ැකේ) (Members)

(Members) Aye!

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (தිரு. ஆர். දීනු. නී. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

I will give some rates of inflation of Third World countries as against our 5 per cent last year. Argentina 130 per cent, Bolivia 62 per cent, Brazil 98 per cent-but I think it is over 100 per cent. Though the official rate is 98 per cent-Columbia 24 per cent, Mexico 44 per cent, Peru 60 per cent, Uruguay 20 per cent, Bangladesh 12 per cent, India 7 per cent-very good, Sir, India's economy is well managed. Indonesia 9 per cent, Malaysia 5 per centanother well managed economy-Philippines 14 per cent, Singapore 4 per cent-the lowest in Asia-Egypt 15 per cent, Ghana 21 per cent, Israel 110 per cent-one of the worst-Ivory Coast 9 per cent, Kenya 21 per cent, Morocco 11 per cent, South Africa 16 per cent, Syria 14 per cent, Turkey 34 per cent, Zaire 35 per cent, Zambia 10 per cent, Canada 11 per cent, Yugoslavia 30 per cent-30 per cent is high inflation-France 13 per cent, Greece 22 per cent, Italy 15 per cent, New Zealand 17 per cent, Norway 11 per cent, Portugal 25 per cent, Spain 15 per cent. Of course, the U.S., U.K., Germany and Japan have brought down their inflation rates this year-a very healthy sign for the world economy.

I will give you some of those countries that took EFF, India, Pakistan, Ivory Coast, Jamaica, Mexico, Peru were the first.

Real Wages. (Interruption). That you must ask papa doc and mamma doc and also putha doc!

අනුර බණ්ඩාරනායක මහතා

(திரு. அனுர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

Do not insult friendly countries like that.

සරන් මුන්තෙව්ටුවෙගම මහතා

(திரு, சரத் முத்தெட்டுவெகம) (Mr. Sarath Muttetuwegama)

Non-Aligned countries.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

The hon. Member for Kalawana also raised the question of real wages. There he did a real කොළේ වහල ගැනිල්ලක්. කොළේ වහල තමයි ගැහුවෙ ඒකනම්

The Member for Kalawana has only considered part of the picture.

සරත් මුත්තෙව්ටුවෙගම මහතා

(கிரு. சாக் முத்தெட்டுவேகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I have given you my authority from the Central Bank Report and the Central Bank Review of the Economy.

ආර්. මේ. ජි. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ.த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Quite right. Only part of it!

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා

(திரு சரத் முத்தெட்டுவேகம்) (Mr. Sarath Muttetuwegama)

Mr. Panditharatne is also on the Monetary Board.

අාර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා (කිල. ஆர். ලිහු. හී. න ගෙන්)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Sir, it is not correct to look at only one year when assessing the record of the government for five years. If you take the whole period 1977 to 1982 you come across a completely different picture. I will give you the real wages. Central Government employees. 1977- 118.3 real wages index. 1982-131.8-an increase of nearly 13 per cent. From 1977 to 1982 Wages Board workers: 1977-151.9 per cent. 1982 188.9 per cent, an increase of nearly 26 per cent. There is one sector which has been unsatisfactory. I must admit it. Government school teachers! 1977-90.9 per cent; 1982-86.6 per cent, a decline of 4.10 per cent. The teachers have recorded a marginal decline during the period. But their salaries have been increased during 1982 by 14.4 per cent as measures were taken to remedy the anomaly; The Central Government Employees increased by 18.6 per cent and the Wages Board categories by 1.93 per cent during 1982. So that the figures the hon. Member for Kalawana based on one year are extremely deceptive.

I must come to some of the points raised by the hon. Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya. I have already replied to some of his points. He talked of Treasury Bills. I must give him the figures. I agree, Sir, that the outstanding amount of Treasury Bills has certainly increased from Rs. 2,700 million in July 1977 to Rs. 16,480 million on 15th March, 1982. But when we think of Treasury Bill Limits-although I am not an advocate of Treasury Bill financing; I would prefer not to do it if I had some option in the matter, but the country's expenditure has got to be financed-so let us take the percentage of the expenditure. In 1970 the Treasury Bill limit was 2,050 million, 50 per cent of the total expenditure of the Government. In 1982 it was Rs. 18,000 million, that is 46 per cent of the total expenditure. There has been a decline in 1983. We estimate the limit will be Rs. 21,500 million, that will be 43 percent of our expenditure which is less than 1970 and less than 1960. In the '60s it was 72 per cent of the total expenditure although the limit was small. I am not advocating the Treasury Bill financing, but here too, the situation is not as bleak as some of the members of the Opposition tried to make out.

The Member for Mullaitivu made a most constructive speech. I am looking into most of the proposals made by him and also by the hon. Member for Mannar. The hon. Member for Vaddukoddai also made an extremely interesting speech, although he did not make many proposals. All speeches, both of the Opposition and of the Government side, where constructive proposals were made, will be studied by me and my Colleagues.

The hon. Member for Kalawana also quoted the "Financial Times". I will be failing in my duty if I do not read the relevant section from this article-the "Financial Times" of Tuesday, 8th March-It is a long article with a President, the picture of our heading-, nice "JAYAWARDENE CONFIDENT AS COLOMBO PREPARES FOR TODAY'S BUDGET" by Alain Cass, Asia Editor. Even the "Financial Times" from which the hon. Member for Kalawana often quotes and the "Economist" which my good friend from Nuwara Eliya-Maskeliya often quotes, even these journals are not hundred per cent accurate like all newspapers and journals. They start off, by giving the name of our President wrong. They called him-"Julius Jayawardene" probably confusing him with Julius Nyrere, so you can understand the rest of it.

Even the name is wrong.

"Julius Jayawardene, Sri Lanka's 76 year old President emerged yesterday from the non-aligned summit in New Delhi and announced confidently that his country had reached agreement with the Internantional Monetary Fund on a stand-by credit of about S 200m as part of Western efforts to prop up his free market policies.

Contacted in Colombo-" Colombo-"

But I told you when you made your speech-

"Mr. Ronnie de Mel, Mr. Jayawardene's able Finance Minister "

අනුර ඛණ්ඩාරන,යක මහතා

(திரு. அனர பண்டாரநாயக்க) (Mr. Anura Bandaranaike)

Hear! hear!

You wanted to quote that. That is what you want to get on record. That was a neat shot.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(திரு. ஆனந்த தலநாயக்க) (Mr. Ananda Dassanayake)

Very neat!

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා මා මෙම මෙම මෙම

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

The hon. Member for Kalawana asked me to bring this along-

අනුථ ඛණ්ඩාරන,යකු මහතා

(திரு. அனர பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

No. no, we are very grateful to you for that!

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்) (Mr. Sarath Muttetuwegama)

Hear, hear!

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

"who today presents wht may be the country's toughest ever budget"

One thing they have said is true.

" said, 'It was not quite like that' ".

An agreement has not been reached.

"His version is that there is still a gap between the IMF and Sri Lanka and that the two sides will meet in three weeks to tie up the loose ends.

These revolve, in essence, around the Fund's insistence that Sri Lanka devalues the rupee to around 26 to the U. S. dollar. Mr. de Mel insists that the present exchange rate of around 23 to the dollar is 'as far as we can go'.

There is little doubt that the Fund and Sri Lanka will reach agreement."

This is what they say. I do not know. I have my doubts still.

"Mr. Jayewardene was no doubt applying some-"

I do not like to read the rest of it.

" to give the process a little nudge on the way. Or, perhaps, he was merely prejudging the outcome".

[ආර්. ජේ. ඒ. ද මැල් මහතා]

Then, Sir, in the other quotation, they also say-

"'Developed countries', said Mr. Jayewardene, 'should wipe out all the debts of the developing countries and start afresh. We just cannot pay'".

Referring to developing countries, not to Sri Lanka, Sir.

"Sri Lanka's foreign debt stands at around \$ 1.5 bn.

Mr. Jayewardene—who is, above all else, a realist—realises that this is unlikely to happen, especially in the present international banking climate ".

I do not know how they got that idea.

So, Sir, there is not break down of communication between me and the President. He also referred to the lack of political clout. I will tell the hon. Member for Kalawana not to be worried about my political clout. He should be worried about his own political clout with my dear old friend, comrade K. P. Silva, and comrade H. G. S. Ratnaweera in his own party.

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා

(திரு. சரத் முத்தெட்டுவேகம)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

Do not worry about that either. I am worried about Geekiyanakanda.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Do not worry about that. I have 37 acres of tea and a house. That is all that I have.

සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම මහතා වෙන වෙන වෙන

(திரு சரத் முத்தெட்டுவேகம்)

(Mr. Sarath Muttetuwegama)

No, no! I am talking of the electorate, Bulathsinhala. Just for joy. He is worrying type!

ආර්. ජේ. ජි. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

That is a matter for the people of Bulathsinhala to decide in due course. I am worried about Kalawana.

Then, Sir, since the hon, Member for Kalawana drew my attention to the "Financial Times", I suddenly saw two short articles about Venezuela and Yugoslavia which are worth reading. Every day if you read this paper, you will see countries going to the IMF and the World Bank. Here is Yugoslavia going to the World Bank and what they are about to do.

Yugoslavia is a socialist country with which I do not know what the relations of the hon. Member for

Kalawana are, but I know that the Second Member for Nuwara Eliya-Maskeliya and his party had very close relations. I do like Yugoslavia.

"Yugoslavia secures first part of \$ 500 m. loan".

In this case, they have not even gone to the IMF. They had gone to the Bank for International Settlement, what is known as the BIS in Basle.

"Yesterday agreed to lend Yugoslavia \$ 300 m. immediately-"

They are so hard-up.

" with a promise of \$200m. to follow once final arrangements for collateral are in place".

We have not been asked to provide collateral so far. Their position is so non-creditworthy that they have been asked to provide collateral—gold. Dollars 4.5 billion international rescue package. We have not been rescued yet.

"....international rescue package being arranged for Yugoslavia to help it through problems to service its \$ 19 bn. foreign debt.

It has been delayed for several weeks because of problems with collateral affecting the \$ 200 m. portion that is to be secured by Yugoslavia's gold reserves."

They are not getting money like we are getting. They have to pledge their gold.

*\$ 300 m. made available yesterday is guaranteed by member central banks of the BIS.

The collateral problem arose because Yugoslavia had first to obtain authorisation from other creditors to pledge its gold to the BIS."

Lots of creditors.

"Such and authorization is required under so-called 'negative pledge clauses' in existing loan agreements with commercial banks which do not enjoy the benefit of gold collateral in their loans".

"Yugoslavia has had to ask its commercial bank creditors to waive such negative pledge clauses. It is understood that not all such waivers are yet formally in place, although senior central bankers said yesterday that all banks involved had now agreed verbally to waive the clauses.

The decision to go ahead with the loan marks an end to one of the most difficult negotiations ever undertaken by the BIS. Yugoslavia met strong opposition from member central banks when it asked for a three-year loan last autumn.

The BIS lends only short-term money-"

Not long-term or medium-term like us.

"in the form of bridging finance. This transaction for Yugoslavia is intended to tide it over until an expected drawing of about \$ 600 m. from the International Monetary Fund."

They are taking a "santhosam" to tide over their problems till they get their loan from the IMF. They are so broke. We have not gone for bridge financing up to date.

"Yugoslavia badly needs the cash to see it through until tourist revenues start to flow in two to three months' time".

Until tourist come they are broke. They cannot carry on.

"These revenues are a vital part of the country's foreign exchange cash flow, and some central bankers are now worried that the country's well-publicised economic problems could put a damper on tourism business this year".

Then, Sir, about Yugoslavia and the IMF, I will tell you what happened.

The next day, March 9th, "Prices Rise in Yugoslavia" page 2. You told us that we make various price rises in anticipation of IMF loans to please the IMF. See what Yugoslavia is doing.

"Prices rise in Yugoslavia" by David Buchan. The Yugoslav Government has announced stiff price rises for selected consumer gods and utilities, including increases of 25 per cent in coal".

In that country coal is much more important than kerosene to us.

" 25 percent in electricity rates, 22 percent in butter ".

Butter is like rice to us

"18 per cent in meat and fish prices.

The measures, which will add 1.7 per cent to the cost of living, are designed to win approval—

Mark the words, 'designed to win approval'

from the International Monetary Fund,-

-(Interruption).

" in advance of the Fund's consideration laer this month of a final 500m tranche of its standby credit for Yugoslavia".

Everybody has to do these things.

මන් නීවරයෙක්

(அங்கக்கவர் ஒருவர்) (A Member) It is very embarrasing.

ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜீ. த மெல்) (Mr. R. J. G. de Mel)

There are 145 countries who are members of the IMF and the World Bank. All of them have done it. Even Britain has done it. Britain went to the IMF in 1976. When I met the then Chancellor Denis Healey he told me that what stiff conditions they imposed on

him. It was Denis Healey who told me in 1977 as a tiro, as a novice, in this business, "fight them tooth and nail every time". And I have fought them tooth and nail for five years. For one year they suspended negotiations with me. Very few Finance Ministers in the world have fought them so hard as I have done. For the whole of last year we had no agreement with them because we did not agree to their conditions. I will never sacrifice the interests of this country either to the World Bank of the IMF. I have argued with them that exchange rates should not be adjusted any more. I have argued with them that exchange rates have a judgmental element in them, a discretionary element in them, that Sri Lanka is basically an agricultural country, that 80 percent of our exports consist of tea and ruber, where the exports depend, one, on production and, two, on world prices, and that even our little industrial exports are mainly garments which depend on quotas and petroleum products which depend on petroleum prices. I have argued with them on all these grounds for years. I have brought it down from Rs. 30 to 23 to the US Dollar. I hope they will accept it. So do not think that we are sacrificing the interests of this country to the World Bank or the IMF. We fight them tooth and nail all the way and try to get the best terms for Sri Lanka. But, as I told you earlier, it is a question of options.

If we do not get IMF backing and IMF support, I will have to come to this House and withiin six months I will have to introduce import controls and exchange controls. I will have to go back to the control department. Let me not mince my words; there will be shortages, scarcities and queues; there will be rationing once again. We will not have money to complete the downstream of Mahaweli; we will not have any more rural integrated schemes. So, the options that we have are very limited. We have to make our Budget deficit lower than it is today; we have to make our balance of payments more aligned; we have to control our expenditure; we have to increase production and exports; we have to increase our revenue and above all we must cut our coat according to our cloth and not try to live beyond our means.

I entirely agree with the hon. Leader of the Opposition. The position is not as desperate as you make out. There are some silver linings in the world economy. President Mr. Reagan, as I told my good Friend from Kalawana, has seen a rainbow in the sky. I have not yet seen it. He talks of an economic recovery. But there are some faint signals of some recovery. I do not know whether it will last or whether the recovery will be long and widespread or whether it will be short or even whether a recovery will take place. But there are some faint signals: Inflation rates in the world have come down. For example the U.S. inflation rate which reached double-digit figures about

[ආර්. ජේ. ජ්. ද මැල් මහතා]

three years ago has come to 4.9 per cent. Britain's inflation rate has come down to 6 per cent, Japan's to 4 per cent, all from double-digit figures. these are very healthy signs-when world inflation in the highly developed countries comes down, when the interest rates have come down from a high of 20 and 21 per cent in the London Inter-Bank Market for the dollar to about 11 per cent. The tea prices have gone up-we have been fetching record prices for tea in the colombo auction. The tea prices which used to average between Rs. 18 and Rs. 20 per kilo last year went up to an average of Rs. 35 per kilo in the sales this year which is about double the price of last year. It is the highest price ever recorded by Sri Lanka Tea in the whole of the tea industry in the last 100 years. I wish these prices will last. As a result of the devaluation, from 21 to 23, the prices shot up by about Rs. 8 per kilo, which is more than what I expected. The rubber prices which were at Rs. 11 per kilo before the devaluation have already shot up from Rs. 13.50 to Rs. 14 per kilo RSS No. 1. the rubber prices are still very weak in the world market because recovery in the automobile industry has not taken shape. There is supposed to be an increase in the housing staff in the US which is a sign of recovery. I hope this recovery will last and becomes firm because, as I have told this House often, Sri Lanka is like a reed, like a broken reed swept by every wind that blows in the world economy. But, if this little rainbow that President Reagan sees in the sky turns out to be a real recovery, prolonged recovery, I think, we have some hope that our economy too will benefit in the months and years to come.

There is one more correction which the Hon. Prime Minister asked me to make. It is about the MARGA Report on the Walgampaya Village Survey done. I understand that this survey was done on the basis of 1973 figures. It is almost ten years out of-date. I hear that the people of Walgampaya Village, which is in the Constituency of the Deputy Minister of Fisheries, my good Friend Mr. Abeysundera, are having three meals a day, not one meal a day.

" පනත් කෙවුම්පත දන් දෙවන වර කියවිය යුතුය", යන පුශ්නය විමසන ලදී.

කටහඩවල් අනුව " පක් ෂ" මන් නින්ට ජය බව කථානායකතුමා විසින් පුකාශ කරන ලදි.

"சட்டமூலம் இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிடப்படுமாக" எனும் கிஞ கிடுக்கப்பட்டது.

குரல்களின்படி "ஆம்" என்றவர்களுக்கு வெற்றியென சபாநா யகர் அவர்களால் பேரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

Question, "That the Bill be now read a Second time," put.

MR. SPEAKER, having collected the Voices, declared that "Ayes" had it.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லஷ்மன் ஜயக்கொடி) (Mr. Lakshman Jayakody)

Divide!

පාර්ලිමේන්තුව 43 වන ස්ථාවර නියෝගය සටතෝ**—පක්ෂීව** 117 ; විරුද්ධව 13 ; යනුවෙන්—බෙදුණේ ය.

பாராளுமன்றம் 43 ஆம் நிலேக் கட்டளேயின் கேழ் பிரிந்தது: சார்பாக 117; எடுராக 13.

The Parliament divided (under Standing Order No. 43): Ayes 117: Noes 13.

පනත් කෙටුම්පත ඊට අනුකුලව දෙවන වර කියවන ලදී.

அதன்படி, சட்டமூலம் இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பெற் றது.

Bill accordingly read a Second time.

පනත් කෙටුම්පත, අංක 52 දරන ස්ථාවර නියෝශය <mark>යටතේ,</mark> 1983 මාර්තු 21 වන සඳුද පවත්වන පූර්ණ, පාර්ලිමේන්තු කාරක සතාවට පවරන ලබ

சட்டமூலம் நிஸிக்கட்டின இல. 52 இன்படி, எதிர்வரும் 1983 மாச் மாதம் 21 திங்கட்கிழமை நடைபெறவிருக்கும் முழுப் பாரா ளுமன்றக் குழுவுக்குச் சாட்டப்பட்டது.

Bill committed to a Committee of the whole Parliament under Standing Order No. 52 for Monday, 21st March, 1983.

> කල්තැබීම ඉத்துபோடல்

ADJOURNMENT

එම්. චින්සන්ට පෙරේරා මහතා (இரு. எம். வின்சன்ற் பெரேசா) (Mr. M. Vincent Perera)

I move,

"That the Parliament do now adjourn."

ලිශ් නස වීම්පන ලදින්, සභා සම්මන විය. இது කிடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

පාර්ලියම්න්තුව ඊට අනුකූලව ද. හා. 8.27 ට 1983 අපබරවාව 25 වන දින සහා සම්මතිය අනුව, 1983 මාර්තු 21 වන සඳුද පූ. හා. 10 වන තෙක් කල් ශියේස.

அதன்படி பி. ப, 8,27 மணிக்கு பாசாளுமன்றம், அதனது: 1933 பெப்ருவரி 25 ஆம் தேதிய தீர் மானத்துக்கிணங்க 1983 மார்ச் 21 திங்கட்கிழமை மு. ப. 10 மணிவசை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

Adjourned accordingly at 8.27 p.m. until 10 a.m. on Monday, 21st March, 1983, pursuant to the Resolution of the Parliament of 25th February, 1983.

C, 8.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුදුණය සඳහා ස්වකිය කථාවල නිවැරදි කළ යුතු තැන් දක්වනු රිසි මන්තීන් මීන් පිටපතක් ගෙන එහි ඒවා පැහැදිලිව දක්වා එම පිටපත හැන්සාඩ් සංස්කාරක වෙත

1983 අපේල් 4 වන සඳුද

නොමක් මවා ලැබෙන සේ එවිය යුතුයි.

குறிப்பு

அங்கத்தவர்கள் இறுதிப் பதிப்பேற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களே அறிக்கையிற்றெளிவாகக் குறித்**த** பிழை திருத்தங்களேக் கொண்ட பிரதியை ஹன்சாட் பதிப்பாசிரியருக்கு

1983 ஏப்பில் 4, இங்கட்கிழமைக்குப் பிந்தாமற்

கிடைக்கக்கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in this Report and the copy containing the corrections must reach the Editor of Hansard,

not later than

Monday, 4th April 1983

දුයක මුදල්: පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දුයක මිල රු. 200/- කි. (අශෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 175/- කි). පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශා නම් ගාස්තුව රු. 2.50 කි. තැපෑල් ගාස්තුව ශත 90 කි. කොළඹ 1, තැ. පෙ. 500, රජයේ පුකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරි වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දට පුථම දුයක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දුයකත්වය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දුයක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

சந்தா: ஹன்சாட் அதிகார அலிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 200/- (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 175/-) ஹன்சாட் தனிப்பிரதி ரூபா 2·50. தபாற் செலவு 90 சதம். வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக அத்தியட்சர், அரசாங்க வெளியீட்டலுவலகம். த. பெ. இல. 500, கொழும்பு 1 என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளேப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வோராண்டும் நவெம்பர் 30 ந் தேதிக்குமுன் சந்தாப் பணம் அனுப்பப்படவேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscriptions: The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 200/- (For uncorrected copies Rs. 175/-). A single copy of Hansard is available for Rs. 2.50. (Postage 90 cts.) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box, 500 Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late applications for subscription will not be accepted.